

HILARY WILDE

*Promisiunea
unei vieți
fericite*

Traducerea și adaptarea în limba română de

IRINA POPESCU-TISMANA

ALCRIS
Romance

Capitolul 1

– Dani, nu cred ... refuzul amuzat al lui Willow de a-i permite fiicei sale de patru ani să guste din vinul ei, se opri când întâlni privirea bărbatului care tocmai intra în restaurant, iar mâna pe care o ridicase pentru a o împiedica pe Dani să ducă paharul la gură căzu, culoarea dispărând din obraji fin cizelați.

Jordan St.James. Știuse că mai devreme sau mai târziu un membru al familiei îi va telefona – în fond acesta era motivul pentru care-i informase despre vizita ei. Numai că ele tocmai sosiseră în această dimineață de la Londra și se așteptase la puțin mai mult timp ca să se instaleze la hotel și să se reacomodeze cu Jersey, cea mai mare din Insulele Normande, înainte de a trebui să se confrunte cu cineva din familia Russell. Ar fi trebuit să știe că bărbatul arogant care se apropia rapid de masa ei, nu va aștepta ca ea să se ducă la ei.

– Oh, mami, este ... căh! începu Dani să tușească atunci când vinul pe care-l sorbise , în momentul de neatenție al mamei ei, îi ajunsese în gât, fața ei drăgălașă înroșindu-se și ochii umezindu-i-se ... Mami! protestă ea, clipind rapid când gâtul păru să-i ia foc.

– Dragă, ți-am spus să n-o faci, spuse Willow luând paharul din

mâna subțirică și bătând-o ușor pe spate.

– Care este necazul? se interesă vocea catifelată pe care Willow o cunoștea prea bine.

Se întoarse doar pe jumătate ca să ia notă de prezența lui Jordan lângă masa lor, dar prima privire pe care o aruncă asupra lui fusese suficientă s-o convingă că era la fel de impozant ca întotdeauna, părul lui negru strălucind ca ebenul la lumina candelabrelor. În acel moment, fusese prea departe ca să-i vadă căpruiul catifelat al ochilor, dar știa că blândețea lor era o păcăleală, că acest bărbat putea să distrugă verbal o persoană în timp ce ochii lui își mențineau căldura.

– Acum nu mai are nimic, îi înlătură Willow îngrijorarea, dându-i lui Dani un pahar de apă ca să îndepărteze gustul pe care acum îl proclama “îngrozitor”. Am încercat să te avertizez, Dani.

Vocea ei se îmblânzi considerabil când se adresă fiicei ei, dându-i la o parte o șuviță de păr blond de pe fața încă roșie.

Dani își încreți nasul și-și privi mama.

– Te simți rău, mami?

– Ce te face să crezi asta? întrebă ea, uimită.

– Pentru că vinul are gust de medicament! se strâmbă fetița.

Willow își înăbuși zâmbetul cu un efort, îndoindu-se că Jordan St. James găsea remarca la fel de amuzantă – el rareori zâmbind și nu-l văzuse niciodată râzând.

– Eu aș bea numai limonadă până când aș fi la fel de mare ca mami, o sfătui el cu gravitate. Atunci, vinul nu va mai avea gust de medicament.

Acum, când accesul de tuse părea să se fi terminat, interesul lui Dani se mută asupra bărbatului înalt, brunet, care stătea lângă masa lor, indiferent la privirile curioase ale celorlalți oaspeți care aleseseră să mănânce în eleganța liniștită a restaurantului hotelului. Dar asta

era tipic pentru Jordan, își aminti Willow; era atât de plin de el, încât nu remarcă reacțiile oamenilor în marea majoritate a timpului. Chelnerii care se mișcau prin apropiere erau cu siguranță conștienți de prestigioasa identitate a vizitatorului ei.

Dani îl privi cu ochii ei verzi și nevinovați.

– Tu arăți ca fotografiile tatălui meu, constată ea curioasă.

Willow avu o tresărire de surprindere, întorcându-se să se uite la Jordan, în întregime de această dată. Poate că Russell și cu el erau puțin asemănători: amândoi foarte înalți și bruneți, caracteristicile faciale ușor similare, ceea ce nu era surprinzător ținând cont de relația lor de rudenie. Dar similitudinea era doar superficială – Russell era o versiune mult mai slabă a lui Jordan St. James, nu chiar așa de înalt, nici așa musculos, fața lui neavând puterea de caracter înscrisă atât de marcant la celălalt bărbat, deși din pură frumusețe la modă, majoritatea femeilor îl considerau pe Russell cel mai atrăgător dintre ei doi, trăsăturile lui Jordan fiind mai aspre decât standardul de frumusețe clasică.

Jordan îi zâmbi lui Dani.

– Asta din cauză că el și cu mine suntem veri.

Arătând atât de sever, vocea lui Jordan ar fi trebuit să fie și ea severă, dar era la fel de catifelată ca ochii lui, posedând o vrajă care-i trimise lui Willow un fior de-a lungul spinării.

– Chiar? ochii lui Dani se luminau la această dezvăluire, știi că ...

– Ah, Barbara, se uită recunoscătoare Willow la cealaltă femeie care acum se mișca în spatele lui Jordan, încercând să atragă atenția. Ai putea s-o duci acum pe Dani în apartamentul nostru?

– Oh, mami, chiar trebuie? protestă fiica ei. Nu sunt deloc obosită și ...

– Danielle Stewart, n-ai făcut nimic în afară că ai căscat continuu

de când am venit aici, o ademeni ea. Acum, du-te cu Barbara și comportă-te cum trebuie, suntem oboseite și a fost o zi lungă.

– Chiar trebuie? Încercă ea să se opună.

Expresia ei se îndulci în fața iritării de pe fața fetiței, un semn sigur de oboseală, față de obișnuita ei expresie veselă.

– Trebuie, îi spuse ea cu fermitate. Urc și eu în câteva minute, promise când Dani se ridică în picioare cu șovăială.

Urmări ieșirea fetiței din restaurant, conștientă de prezența amenințătoare a lui Jordan lângă ea. Dar când Dani părăsi sala cu Barbara, nu avu de ales decât să se întoarcă și să-l privească. Nu era ușor.

– Vrei să stai? Întinse ea o mână spre scaunul din fața ei, pe care Dani tocmai îl lăsase liber.

El înclină brusc capul.

– Seamănă foarte bine cu tine, rosti el cu asprime, în timp ce se așeza.

– Da, încuviință ea scurt, sigură că întreaga familie a lui Russell ar fi preferat ca Dani să nu fi semănat deloc cu străina care îndrăznise să se mărite cu el.

Ochii lui se îngustară la atitudinea ei ofensată.

– Asta n-a vrut să fie o critică.

– Nu? îl zeflemisi ea.

– Nu. Ești o femeie foarte frumoasă, constată el cu o voce inexpresivă.

Știa că nu încerca să fie politicoasă sau nesincer, că Jordan St. James spunea doar ce credea, de fapt.

Când îl întâlnise prima dată pe acest bărbat, era o inocentă cu ochi mari, păr blond ciufulit și un farmec stângaci, dar în anii care urmaseră, doamna Russell Steward reușise să capete o aparență

sofisticată, să poarte doar cele mai elegante haine, să aibă părul coafat în așa fel încât să nu îndrăznească să se mai ciufulească. Da, peste ani, cel puțin căpătase o încredere în sine de suprafață. Numai că această încredere începea s-o părăsească atunci când se confrunta cu familia lui Russell și rămânea la fel de vulnerabilă ca la șaptesprezece ani.

Jordan se lăsă pe spate în scaunul său, refuzând oferta chelnerului să i se alăture lui Willow la cafea. Costumul negru pe care-l purta scotea în evidență masculinitatea aspră a trupului lui, iar o cravată maro era înnodată la gâtul cămășii crem. Negrul părului lui era împetrișat cu gri, la o inspecție mai amănunțită, amintindu-i lui Willow că intrase în al treizeci și optulea an de viață. Deși niciodată nu-i păruse tânăr, iar Russell adesea spusese că Jordan se născuse bătrân.

Orfan de la cinci ani, Jordan fusese luat în casa surorii tatălui său, Simone Stewart și a soțului său David, iar el și cu Russell fuseseră crescuți ca frații. Rivalitatea frățească pe care Russel o simțea pentru vărul său părea să nu aibă ecou la acest bărbat plin de sine.

– Totuși, adăugă el încet, femeile frumoase nu sunt întotdeauna cele mai bune mame. Ele au atât de multe alte interese.

Întâlni privirea ei cu suavitate când o văzu că-și ține respirația din cauza insultei lui.

Din momentul când îl întâlnise pentru prima oară, cu cinci ani în urmă, Willow nu-și putea aminti nicio ocazie când acest bărbat nu se abătuse vreodată din felul lui de a fi ca să fie politic cu ea. Păruse s-o dispalcă instantaneu și o tolerase doar fiindcă era soția lui Russell.

Dar odată cu maturitatea, ei i se întărise și încrederea că era la fel de bună – dacă nu chiar mai bună! – decât orice membru al acestei familii, incluzând bărbatul încrezut care o privea atât de distant.

– Nu mai mult decât orice alt părinte singur, ripostă ea încordată.

El dădu din umerii lui lați.

– Majoritatea părinților singuri n-au bogăția pe care o ai tu și aleg totuși să meargă să muncească spuse el disprețuitor. Cum îți merge afacerea?

Willow simți că i se urcă sângele la cap, știu că ochii trebuie că-i strălucească ca smaraldele, luminându-i obrazii în mod normal palizi.

– Afacerea merge bine răbufni ea. Și eu nu merg la muncă deloc. Îmi fac treaba de creație acasă.

– Și cine are grijă de magazinele pe care le-ai deschis pentru promovarea creațiilor?

N-ar fi trebuit să fie surprinsă că Jordan știa atât de multe despre ea; putea să fie Dani doar o fată și nu moștenitorul de sex masculin al familiei la care se sperase, dar era unica nepoată pe care o avea familia Steward și fusese lăsată în custodia lui Willow. Chiar la distanță de Jersey, familia trebuie să fi fost cu ochii pe Dani și astfel, puțin și asupra lui Willow.

– Am unul în Londra, altul în New York și unul ultim în Jersey, îl contrazise ea. Și fiecare dintre ele este condus de un manager competent. Dacă încerci să mă acuzi că sunt o mamă neglijentă, cred că ar trebui să încerci din nou, îl sfătui ea cu ciudă.

El își ridică sprâncenele negre.

– Nu crezi că lăsând o fetiță de patru ani să se distreze cu vinul la ... se uită la ceasul de aur de la mână, ora nouă, este neglijentă?

Dani nu se distrase cu nimic, dar n-avea de gând să-și justifice acțiunile acestui bărbat. Nu mai trebuia să-i explice nimic, lui sau altui membru al acestei familii.

– Ce te deranjează mai tare, vinul sau ora întârziată? îl zeflemisi ea.

– Ambele, scrâșni el din dinți.

Ea scoase un oftat iritat și-și luă poșeta.

– Dani nu arată și nu se comportă ca un copil oropsit.

Ea se ridică, mulțumindu-i chelnerului care-o servise, înainte de a ieși din sala de mese, înaltă și suplă, albastrul-deschis al rochiei pe care o crease ea însăși, fiind în contrast perfect cu blondul părului care-i cădea până la umeri, dându-i înfățișarea de Alice în Țara Minunilor.

Ajunsesse la picioarele scărilor elegante când simți strângerea unor degete ferme pe încheietura mâinii. Având avantajul că era deja cu două trepte mai sus, se întoarse și se trezi ochi în ochi cu Jordan pentru prima dată, efectul acelor ochi căprui și calzi fiind și mai devastator. I se opri răsuflarea când simți prima sclipire de interes la un bărbat pe care-l cunoștea de multă vreme. De foarte multă vreme.

Reacția ei inițială față de acest interes fu panica și-și trase mâna din strângerea lui când ochii lui se îngustară.

– Am aranjat s-o iau pe Dani să-ți vadă părinții mâine după-amiază, îi spuse ea cu tărie. Chiar nu văd motivul pentru vizita ta din astă-seară.

Cu excepția ca s-o supere. Și reușise!

El își vârî mâinile în buzunarele pantalonilor.

– Mi s-a cerut de către Simone și David să văd dacă nu te-ai răzgândit să stai cu ei, în loc de acest hotel. Locuiesc doar la o jumătate de milă distanță!

După divorțul de Russell anul trecut, Willow fusese de acord ca Simone și David să-și poată vedea nepoata ori de câte ori era posibil și această călătorie de afaceri a ei la Jersey, pentru a-și controla cel mai nou magazin, fusese o ocazie ideală pentru ei s-o facă fără să provoace prea multă tulburare în viața lui Dani. Dar când se mutase din casa Steward cu trei ani în urmă, își jurase să nu mai pună

picioarul acolo niciodată. N-avea de gând să-și calce jurământul.

– Hotelul este mai convenabil ...

– Decât o vilă de lux unde tu și Dani ați avea propriul vostru apartament? o ironiză Jordan plin de dispreț.

Acea vilă luxoasă fusese închisoarea ei vreme de optsprezece luni, cu vizite frecvente din partea temnicerului său.

– Avem propriul apartament și aici, Jordan, refuză ea cu răceală, dându-se la o parte ca să permită altui cuplu, care tocmai părăsea restaurantul, să urce scările.

Jordan păru iritat chiar și de această întrerupere.

– Hai să mergem să ne plimbăm pe afară, unde nu putem fi auziți, sugeră el încordat.

– Trebuie să urc la Dani, îi reaminti ea, scuturând din cap.

– Nu poate avea grijă de ea distinsa domnișoară Gibbons? o zeflemisi el. Credeam că pentru asta ai angajat o doică!

– Dani mă așteaptă să vin s-o pun în pat, cum fac întotdeauna.

El înclină ironic din cap.

– În acest caz, o să iau o băutură de la bar și o să te aștept afară.

Willow se uită afară. În acest septembrie târziu, cerul nopții luminat de lună era presărat cu un milion de stele care sclipeau, și adia o briză caldă dinspre mare. Era o noapte făcută pentru iubiți, să se plimbe mână în mână de-a lungul plajelor de aur. Fuseseră multe seri ca acestea când locuise aici, atât de puțin, dar nu împărtășise niciuna dintre ele cu un iubit. Și nu credea că plimbarea sub clar de lună, cu picioarele prin nisip, i-ar fi trecut vreodată prin cap lui Jordan!

Ea încuviință cu răceală.

– Dacă asta vrei să faci, vei avea de așteptat niște minute, îl avertiză ea. Întotdeauna îi citesc lui Dani o poveste înainte de culcare.

– Nu faci prea mult pe mama devotată? rosti târâgănat Jordan, cu o voce plictisită.

– Eu *sunt* o mamă devotată, îl puse ea la punct. Dani și cu mine așteptăm cu nerăbdare acest moment al serii.

– Sunt surprins că o doamnă atât de ocupată ca tine își poate găsi timp, o luă el în râs.

– Jordan ...

– Îmi pare rău, spuse el fără pic de regret. Dar indiferent cât de mult vrei să stai cu Dani, nu plec nicăieri.

Willow se întoarse și se îndepărtă, iritată profund de aluzia lui că Dani ar ocupa alt loc în afară de primul în viața ei. Muncise mult, recunosc ea, acest ultim magazin al creațiilor ei exclusiviste atrăgând atât pe rezidenții bogați cât și pe vizitatorii acestei mici insule fermecătoare și având mai mult succes decât își închipuise vreodată. Dar cariera ei în design de modă nu dusesese la neglijarea lui Dani; petrecea fiecare moment disponibil împreună cu fiica sa. Și dacă Jordan St. James ar fi știut ceva despre ea în afara rapoartelor pe care evident le primea de la ea, ar fi știut asta. Dar el n-o cunoștea cu adevărat sau lucrurile care se întâmplaseră în viața ei ca să facă din ea o femeie a forței și caracterului, o femeie care doar la douăzeci și trei de ani era una dintre creatoarele de modă de cel mai mare succes din Londra, reușind în tot acest timp să fie ceea ce-i plăcea cel mai mult – o mamă atentă și drăgăstoasă pentru Dani.

– Te simți mai bine acum? o întrebă pe Barbara după, ce-i dădu drumul în apartament.

– Mult mai bine, încuviință cealaltă femeie. Jordan St. James? o compătimi ea când o văzu pe Willow arătând încă palidă după întâlnirea cu bărbatul.

– Da, se strâmbă, punându-și poșeta pe o măsuță. Dani este în

pat?

Cealaltă femeie dădu din cap; o femeie liniștită și capabilă de treizeci și cinci de ani, care o ajutase la îngrijirea lui Dani în ultimii trei ani.

– Este obosită spuse ea, dar este hotărâtă să-și asculte povestea.

Willow zâmbi, știind din experiență că indiferent cât ar fi fost de obosită, fiica ei nu s-ar fi culcat până nu-și auzea una dintre poveștile preferate și nu ducea la nimic s-o scurtezi ca să adoarmă mai repede, fiindcă Dani le știa pe dinafară! Nu că lui Willow îi păsa – era timpul zilei pe care amândouă îl adorau, câteva minute de pace și liniște după evenimentele zilei.

Dani se ridică în capul oaselor, imediat ce Willow intră în dormitor. Era micuță pentru vârsta ei, dar fragilitatea aparentei nu se potrivea cu felul exuberant în care aborda viața, pusă mereu pe șotii.

Willow se așeză pe o parte a patului ca s-o îmbrățișeze, râzând când brațele mici i se atârnavă de gât, Dani începând să scoată chicote când Willow încercă să-și recapete libertatea. Era un joc pe care-l jucau în fiecare seară, dar niciuna dintre ele nu se plictisise de el.

Dani deveni serioasă când se așeză înapoi pe perne.

– Bărbatul de la parter ...

– Unchiul Jordan, interveni Willow repede, habar neavând dacă el ar fi aprobat sau nu titlul, când nu era un unchi adevărat, ci un văr.

– Mm, încuviință din cap fiica ei. L-am cunoscut când eram copilaș?

Dani trecea prin stadiul de a fi fascinată de faptul că fusese cândva la fel de mică precum bebelușii pe care-i vedea în cărucior când se plimbau în parcul de lângă casă.

– Puțin, îi confirmă Willow. Deși nu cred că unchiului Jordan îi plac prea mult bebelușii.

Știa că era blândă, că Jordan abia se uitase la Dani până când nu avusese un an și fusese în stare să se țină pe picioare și să se ducă unde voia!

– Acum pare să mă placă, spuse Dani gânditoare. Locuiește cu bunica și bunicul?

Willow scutură din cap.

– Are propria lui vilă, la mică distanță de a lor.

– Dar ...

– Ora poveștii, domnișoară, o atenționă Willow când pleoapele lui Dani dădeau să cadă obosite, în ciuda interesului pentru noul ei unchi. Putem vorbi despre unchiul Jordan mâine.

Așteptatul protest se ivi repede, dar Willow o calmă imediat când începu să-i citească povestea preferată despre un urs zăpăcit. Neobișnuit pentru Dani, adormi la jumătatea poveștii și Willow simți o înțepătură de vinovăție, fiindcă o ținuse în picioare atât de târziu după călătoria de astăzi. Dar Dani ațipise la vremea prânzului înaintea zborului lor, o altă întâmplare neobișnuită pentru ea și astfel, Willow îi îngăduise să stea mai târziu seara și fusese zgomotos criticată pentru asta! Dar critica din partea familiei Russell nu era nimic nou.

– Încă mai crezi că a fost o idee bună să alegi Jersey pentru al treilea magazin? o privi Barbara îngrijorată, când se întoarse în salonaș.

Ea se strâmbă. Când venise timpul pentru un al treilea magazin pentru desfacerea creațiilor ei, opțiunea fusese Paris, dar după o matură chibzuință, hotărâse că era prea ostentativ, și raportul de fezabilitate pe care-l primise asupra lui Jersey fusese mult mai promițător: o mulțime de rezidenți bogați și iată, doar la paisprezece mile de Franța. Hotărâse că era timpul să-și îngroape stafiile, dar nu

realizase la acea vreme cât de greu urma să fie!

– Sunt o femeie de afaceri, stabili ea cu fermitate. Jersey era alegerea perfectă.

– Și familia Stewart pare să gândească la fel, accentuă cealaltă femeie.

Barbara era mai mult o prietenă, pentru ea ca și pentru Dani, căreia i se spusese de la început de legătura ei cu bogata și influenta familie Stewart.

– Atunci, va trebui să le spun că și-au făcut idei greșite în privința acestui lucru, nu? spuse Willow hotărâtă, luându-și poșeta încă o dată. Nu trebuie să-ți cer să fii atentă la Dani ...

– Nu, zâmbi Barbara; cele două femei erau într-un acord perfect asupra fericirii lui Dani.

Willow făcu o pauză după ce ieși din hotel să-l urmărească pe Jordan neobservată câteva momente. Câteva mese și scaune fuseseră plasată în fața hotelului dominând golful, dar Jordan renunțase la confortul lor ca să stea lângă peretele hotelului, scrutând marea cu ochii îngustați, sorbind ocazional din paharul pe care-l ținea în mână, cu o expresie întunecată. Arăta și mai amenințător în lumina lunii, mare, negru și infinit de puternic.

El începu să se întoarcă încet, ca și cum i-ar fi simțit privirea și Willow înaintă instantaneu, nevrând să fie prinsă că-l privește.

– La fel și tu? o îndemnă el abrupt.

Ea se încruntă mirată, acceptând Martiniul cu limonadă pe care chelnerița i-l adusese, evident la comanda lui Jordan – era băutura ei obișnuită după cină. Era surprinsă că își amintise un lucru atât de mărunț.

– Poftim? ceru ea o explicație la întrebarea lui, de îndată ce rămaseră iar singuri.

– Dani a întrebat mai devreme dacă și tu ești bolnavă, îi reaminti el supărat. Ea este bolnavă?

– Barbara a avut o migrenă de la zborul cu avionul, îi explică ea. Am crezut că ar fi mai bine dacă Dani și cu mine am cina împreună la restaurant, ca Barbara să se poată odihni. Și a fost limpede că a mers.

Prea târziu își dădu seama că o scuzase pe Dani de a fi în restaurant cu ea atât de târziu seara.

Gura lui Jordan se răsuci de parcă simțea iritarea ei din cauza recunoașterii acestui fapt.

– Se simte mai bine acum? întrebă el rar.

– Mult mai bine, ripostă ea, părul ei strălucind ca argintul în lumina lunii. Cred că aveai mult mai multe lucruri de discutat cu mine? Îl zori ea, vrând ca această conversație să se termine cât mai repede posibil.

Și nu din cauză că era obosită.

– Aceleași lucruri, răspunse el cu asprime. Îți dai seama de jena pe care o provoci Simonei și lui David, alegând să stai la un hotel în loc să stai în casa lor?

Ea își dădu capul pe spate a sfidare, delicatetea trăsăturilor ei cizelate evidențiindu-se clar; ochi mari și verzi, un năsuc cărn, gura în dezacord cu trăsăturile fine, plină și bosumflată provocator.

– O fi Dani nepoata lor, dar eu nu mă înrudesc deloc cu ei, scrâșni ea din dinți. Și n-am de gând s-o las pe Dani să stea undeva fără mine.

– Ești nora lor! scăpărără ochii lui Jordan în noapte.

– Ex-noră, îl corectă ea, încordată. Sunt sigură că șederea mea la hotel nu poate fi mai stânjenitoare pentru ei decât să trebuiască să stau cu ei! Niciodată nu m-au acceptat ca soție a lui Russell și n-am intenția de a fi pusă eu sau Dani în situația de a fi “musafir” în casa lor.

– Nu le-ai dat nicio șansă vreodată ...

– Ei nu mi-au dat mie nicio șansă! îl avertizară scăpărând ochii ei. Cine crezi că era mai vulnerabilă, bogata familie Stewart sau tânăra fată care se căsătorise cu unicul lor fiu?

– Simone a fost supărată de rapiditatea cu care a avut loc nunta...

– La fel și eu! ... Era atât de încordată, încât un vânt puternic ar fi despicat-o în două ... Dar mărunțișuri ca sarcina au un fel de a se arăta cu cât aștepți mai puțin!

Gura lui Jordan se subție.

– Ți-ai căpătat bărbatul cel bogat, nu-i așa?

Willow încetă să mai respire în fața acestei acuzații. Oh da, își făcuse rost de un bărbat bogat, intangibilul Russell Stewart, care hotărâse că o dorea ca soție. Dar fusese gravidă în trei luni cu copilul lui la căsătoria lor, aranjată în grabă într-un oficiu de înregistrare din Londra, și nici Simone și niciuna dintre prietenele ei snoabe nu uitaseră niciodată acest fapt.

Ea răsuflă adânc.

– Nu cred că dacă ne insultăm reciproc o să ușurăm situația care este și așa stânjenitoare, spuse ea cu un calm pe care nu îl simțea.

– Nu mi-am dat seama că insult, șuieră Jordan. Credeam că tocmai stabileam faptele așa cum s-au întâmplat.

Acest om știa ce face sută la sută din timp, fapte sau nu, știa că o insultase chiar acum. Și era adevărat, se măritase cu un bărbat bogat, și sarcina ei fusese motivul căsătoriei în grabă. Dar Jordan se înșela crezând că îl prinsese pe Russell în această căsătorie; el o prinsese în capcană.

– Măcar de le-ai cunoaște, spuse ea încet.

– Așa cum erau, i-o tăie Jordan cu duritate. Russell a fost distrus când l-ai părăsit și ai luat-o pe Dani cu tine. Divorțul aproape l-a

terminat complet.

Era conștientă de sentimentele lui Russell, așa cum era conștientă și de ale sale. Singura emoție la vremea divorțului fusese ușurarea ... și eliberarea.

– N-am venit la Jersey să discut trecutul ...

– De ce te-ai întors aici? Ochii lui erau acum de un negru catifelat.

– Așa cum ai specificat, sunt o femeie de afaceri, stabili ea calm, și această călătorie va combina treburile cu vizita lui Dani la bunicii ei.

– Bănuiesc că vei face această vizită cu ea? rosti el târăganat.

Ea îi aruncă o privire cercetătoare.

– Bineînțeles. Ai vreo obiecție?

– Niciuna, replică el. Cât intenționezi să stai pe insulă?

Gura ei se strânse la lipsa de tact a întrebării.

– Faci parte din aceeași securitate care cere tuturor vizitatorilor insulei să semneze în registrul de poliție când te cazezi în hotel? îl ironiză ea.

– Nu. Tonul lui aspru arăta că era deoparte de a fi amuzat. Dar trebuie să ai idee despre cât intenționezi să stai.

Willow se încruntă.

– Am planificat să stau până joi, îi spuse ea precaută. Ce-l interesa cât timp stătea? Am o paradă de modă de terminat de aranjat pentru începutul lunii următoare.

– Înțeleg. Jordan puse paharul gol pe masă, cu o expresie gânditoare.

Willow îl privi suspicioasă. Părea îngrijorat de ceva și avu sentimentul că n-o să-i placă acel ceva.

– Jordan, ce este? îl îndemnă ea, nervoasă.

– S-a schimbat mult insula de când ai fost aici ultima dată? întrebă el.

– Este la fel de frumoasă ca întotdeauna, îl dezaproabă ea încordată. Acum, spune-mi ce nu este în regulă?

Fiindcă precis era ceva!

El își ridică sprâncenele negre cu aroganță la întrebarea ei.

– Nimic nu este în neregulă ... Se uită de-a lungul golfului. Rar am timp să stau nemișcat și să admir frumusețea golfului St. Brelade, murmură el încet. Am uitat cât de frumos este aici uneori.

Ca unul dintre numeroșii consilieri financiari de pe insulă, Jordan era extrem de ocupat, insula fiind un centru financiar prosper cu taxele de invidiat și alte beneficii. Și totuși, Willow nu era deloc convinsă de observația lui știind că păstra ceva secret față de ea.

– Poți foarte bine să-mi spui, Jordan, îl îndemnă ea. Dacă nu vrei s-o întreb pe Simone, adăugă ea amenințător, știind că toți bărbații din familie o protejau pe femeia mititică și care reușise să-și ascundă inima de oțel și firea hotărâtă de ei toți.

Gura lui se subție la această amenințare, iar ochii i se îngustară.

– Ești în dezacord cu mine, Willow, îi spuse el încet.

Ea nici nu clipi la tonul lui amenințător, observând cum în ochii lui apare o umbră de respect. N-are decât să-și păstreze pentru el blestematul de respect! Ea dorea doar răspunsuri!

– Vorbesc serios, Jordan, îl sfidă ea.

– Și eu, ripostă el.

Un fior de teamă trecu de-a lungul spinării, dar nu exista niciun semn vădit al emoțiilor ei când continuă să-i susțină privirea în tăcere, dorindu-și ca el să-i vorbească.

În cele din urmă, privirea lui Willow fu cea care se întoarse.

– Te-ai transformat într-o adevărată tigroaică, nu-i așa? o ironiză el.

– Am devenit mai curând o supraviețuitoare, îl informă ea.

El dădu din umeri.

– S-ar putea chiar să nu se fi întâmplat. El spunea înainte că vine și apoi s-a răzgândit fără să anunțe. Simone ...

– El? repetă Willow. Vrei să spui Russell, nu? Își înfipse unghiile în palme, trupul înțepenind de încordare. Îmi spui că vine aici?

Jordan ridică din nou din umeri.

– A spus doar că i-ar putea vizita pe Simone și pe David cândva în această săptămână – n-a fost nimic definitiv.

– Știa că Dani și cu mine venim aici? vru ea să știe.

– Mă îndoiesc, deși Simone trebuie să-i fi menționat asta. Pentru numele lui Dumnezeu, nu fi atât de afectată, doar ai fost măritată cu el, adăugă Jordan dezgustat.

Russell. Russell cu ochi albaștri zămbitori, păr negru și lung, și cu trupul unui zeu grec. Trecuse un an de când îl văzuse ultima dată, primele șase luni din acest timp așteptând să-l vadă de fiecare dată când deschidea ușa sau se întorcea la un colț, următoarele șase luni plină de recunoștință că nu-l văzuse.

Acest ultim an de pace și liniște îi dăduse speranța că se schimbare în acest timp.

Dar poate că nu.

Capitolul 2

Primul gând al lui Willow când se dădu jos din pat în dimineața următoare, după o noapte lipsită de somn, era să fugă și să tot fugă. Dar făcuse asta când reușise în cele din urmă să-l părăsească și el o găsisese din nou, refuzând să stea departe de viața ei. Poate că era timpul să stea și să-l confrunte. Chiar nu avea de ales – știa că, pentru binele lui Dani, nu putea continua să fugă de Russell. Și poate, totuși, va hotărî să nu vină după ea. Era o dorință lașă, dar niciodată nu pretinsese altceva.

În timp ce Barbara o luă pe Dani s-o ducă la plaja din fața hotelului, Willow rula spre St.Helier să-și viziteze noul magazin, încrezătoare că se putea concentra asupra treburilor, cealaltă femeie având grijă de Dani. Mulțimea de cumpărători din magazin, în ciuda orei matinale, îi arătă că alesese bine cea de-a treia ei locație.

Era plăcut s-o vadă pe Marilyn din nou; ea condusese magazinul din Londra până se mutase aici – erau vechi prietene. Pentru cineva care nu fusese sigur că se va adapta să trăiască pe o insulă doar de cincizeci și cinci de mile pătrate, Marilyn se acomodase foarte bine și era extaziată de frumusețea vremii și atitudinea prietenoasă a

locuitorilor.

Lui Willow îi făcu plăcere să ajute la magazin, să discute cu Marilyn bârfele care circulasera în cele trei luni de când nu se văzuseră și fu satisfăcută că totul mergea ca pe roate acolo, înainte de a pleca, imediat după ora douăsprezece, sigură că noua linie pe care o va introduce la prezentarea de modă din luna următoare va merge foarte bine aici.

Le spusese Barbarei și lui Dani că li se va alătura la hotel pentru prânz și era foarte bine dispusă de succesul dimineții când coborî pe plajă pentru a le întâlni, oprindu-se brusc la jumătatea treptelor când văzu un bărbat brunet cu ele pe plajă, Dani flecărind cu el de parcă erau prieteni de când lumea.

Apoi bărbatul se întoarse și lui Willow i se tăie răsuflarea când îl văzu pe Jordan așezat acolo. Pentru o clipă gândise că Dani avea dreptate că Russell și Jordan semănau.

Jordan se ridică în picioare când se apropie de ei, scuturându-și nisipul de pe mâini. Ochii i se îngustară când îi cercetă fața albă ca varul. Astăzi era îmbrăcat fără etichetă, pantaloni albi largi și o cămașă albă gen pirat, stil mult mai la modă decât orice altceva îl văzuse Willow purtând.

Hainele albe arătau minunat pe pielea lui întunecată, și Willow constată încă o dată împotriva voinței, că era un bărbat foarte atrăgător. În trecut fusese întotdeauna mult prea ocupată să fie nevasta lui Russell ca să-l vadă pe Jordan în acest fel, dar de două ori în tot atâtea zile, era conștientă fizic de el. Nu-i plăcea sentimentul.

Jordan nu-i lăsase niciun dubiu că privea majoritatea sexului feminin cu dispreț și, deși era în floarea vârstei, Willow îl văzuse rareori cu vreo femeie și niciodată să aducă una acasă. Russell făcuse ocazional aluzie la o dragoste nefericită din trecutul lui Jordan, dar

nu fusese destul de interesată să întrebe ce fusese. Acum, își dori să fi întrebat. Avea presentimentul că pentru un astfel de bărbat esta bine să ai toți așii la vedere.

– Mami! se luminează fața lui Dani când o văzu și alergă pe nisipul auriu, cu codițele de argint fluturând în adierea caldă, ca să se arunce în brațele lui Willow. Ți-ai terminat lucrul pentru azi? întrebă ea, plină de speranță.

Willow se uită la Jordan înainte de a răspunde, simțind dezaprobarea lui mută pentru o carieră care o ținuse departe de fiica ei toată dimineața, carieră de care el spusese că n-avea nevoie. Se întoarse înapoi spre Dani. *Neglijase* ea oare acest copil frumos în favoarea carierei ei? Călătorii ca aceasta la Jersey erau rare, ca și cele la New York, și Dani întotdeauna o însoțea când trebuia să plece, chiar dacă rămânea în grija Barbarei. Dar întotdeauna își făcea treburile la Londra când Dani era la grădiniță, modelele ei fiind create când Dani era în pat pentru noapte.

Indiferent ce gândea Jordan, era sigură că acorda mai mult din timpul ei și dragoste pentru Dani decât o puteau face multe femei în poziția ei. Și întotdeauna exista Barbara.

– Pentru astăzi, da, confirmă ea ușor, evitând privirea lui Jordan când se întoarse să admire castelul mare din nisip la care Dani lucrase toată dimineața, scotându-și sandalele și înfundându-și tălpile în căldura nisipului, știind că arăta calmă și nepăsătoare în rochia ei verde-smarald cu cingătoare lată, neagră. Totul este OK, Barbara? o privi cercetător pe cealaltă femeie, care-i urmărea stând pe nisip.

– Este OK, o asigură Barbara scurt. Domnul St. James ne-a ajutat să construim un șanț în jurul castelului.

– Nu este frumos? Dani stătea încă agățată de mâna lui Willow. Unchiul Jordan a spus că îmi va arăta mâine un castel adevărat.

Trebuie să ajungi la el peste mare și ...

– Drumul este sub mare, Dani, o corectă Jordan cu indulgență. Nu te poți duce la castel până nu trece marea; trebuie să folosim o ambarcațiune amfibie ca să ajungem până acolo. Și am spus că vom merge doar dacă mami este de acord, adăugă el dojenind-o cu blândețe.

Părea că Jordan fusese pe plajă ceva timp, construind șanțul și plănuiind lucruri cu Dani, și nu se putu abține să nu fie curioasă în privința motivului lui. O părăsise noaptea trecută la scurt timp după ce-i vorbise despre presupusa vizită a lui Russell la părinții lui; poate că Jordan credea că ea se va întoarce în Anglia înainte de a trebui să facă față unei astfel de întâlniri. Ei nu-i surâdea în mod sigur ideea de a-l vedea din nou pe Russell, dar le spusese Simonei și lui David că o va aduce pe Dani să-i vadă și nu-și va călca cuvântul.

– Mami? insistă Dani, îngrijorată de lipsa de răspuns a mamei sale. Willow îi zâmbi fiicei sale.

– Te pot duce eu la Elisabeth Castle, Dani, dacă vrei să-l vezi. Sunt sigură că unchiul Jordan este prea ocupat la serviciu ca să-și ia timp liber.

Se uită la el provocator, suspicioasă în privința propunerii pe care i-o făcuse lui Dani; nu dăduse niciodată impresia că i-ar plăcea copiii și totuși era aici, făcând castele de nisip și oferindu-se s-o scoată mâine pe Dani.

El dădu din umerii lui lați, cămașa mișcându-se peste trupul puternic.

– Lumea finanțelor se poate descurca și fără mine câteva zile, o contrazise el. Sunt sigur că lui Dani îi va plăcea castelul.

Willow nu se putu opri să-și pună mâinile protectoare și posesive pe umerii slăbuți ai lui Dani. Fiica ei părea mititică și vulnerabilă în

costumul ei roșu de baie, care o făcea să pară subțirică și stângace.

– Așa cum am spus, dacă vrea să meargă o voi duce eu. Sau o va face Barbara, adăugă ea hotărâtă.

Ochii căprui se îngustară, dar indiferent ce avea de gând Jordan să spună rămase nespus căci Barbara îi propuse fetiței să meargă amândouă să înoate în mare. Dani o luă la fugă încântată, încrezătoare că adulții vor decide cine o va duce la castel și Barbara fugi după ea s-o prindă, înainte de intra în apa rece.

Căldura dragostei dispăru din ochii lui Willow când se întoarse spre Jordan.

– A fost frumos din partea ta să-ți iei dimineață liberă pentru a petrece timpul cu Dani.

În vocea ei se simțea că vrea să scape de el și știa că Jordan își dăduse seama după scăpărarea de furie din ochii de catifea. Era clar că lui nu-i plăcea. Își vârî mâinile în buzunarele de la pantaloni, trupul lui emanând furie.

– Cum a fost magazinul? întrebă el.

– Se pare că merge bine, răspuse ea la fel de calm ca și el, îngustându-și ochii ca s-o privească pe Dani, care se bălăcea lângă mal.

Jordan încuviință din cap.

– Am câteva prietene care și-au făcut cumpărături acolo.

Ea se întoarse spre el cu ochii măriți – era prima oară când îl auzea că *existau* prietene în viața lui.

– Pe moment, majoritatea sunt curioase să vadă jucărioara cu care soția lui Russell Stewart a găsit să se distreze după divorț, îl luă ea în râs. Să sperăm că încă vor mai veni, odată curiozitatea dispărând!

El se încruntă la propria ei ironie.

– Sunt sigur că te înșeli în legătură cu modelele. Creațiile tale sunt

considerate foarte proaspete și feminine.

– Chiar sunt, spusese ea fără a se lăuda ... Fiecare dintre creațiile sale, în special rochiile de seară în care se specializase, scoteau în evidență mai mult partea feminină a femeii, ceea ce lipsise în moda ultimilor ani ... Dar am întâlnit câteva persoane din grupul Simonei acolo, azi-dimineață, și nu erau chiar interesate de haine!

– Întotdeauna ai avut această ciudată idee că prietenele Simonei nu te plac, o contrazise el cu o iritare prost mascată.

– M-au disprețuit, îl corectă ea cu duritate. Fiica unuia dintre angajații lui Russell îndrăznind să se mărite cu un Stewart! scutură din cap cu ironie. Toți s-au așteptat la o țărănuță stângace – și în mod cert, nu i-am dezamăgit!

Nu era adevărată imaginea cu “țărănuță stângace” – niciodată nu locuise în afara centrului Londrei. Dar la șaptesprezece ani, încă elevă la colegiu și atât de evident de însărcinată, se simțise atângace și lipsită de aplomb când Russell o adusese să locuiască în casa părinților săi și o prezentase oamenilor care erau prietenii lui și care puteau fi și prietenii ei, acum că era nevasta lui.

Dar existau puține șanse să se întâmple astfel! Ea era fiica unui vânzător, hainele ei erau făcute evident din materiale ieftine, chiar dacă erau creații originale pe care le făcuse ea însăși și nu știuse nimic despre viața privilegiată pe care o duceau acești oameni, cu petrecerile lor sofisticate și haine de firmă. Morala lor nu putea fi numită sofisticată, doar cel mult “de gang” și ea nu dorea să facă parte din lumea asta. Exista un lucru pe care Russell nu-l discutase de la început – ea era proprietatea lui exclusivă. Toți considerau amuzant că Russell părea îndrăgostit de mireasa-copil însărcinată, deși nu se putea spune că el era un exemplu de urmat, căci prietenii lui își continuau jocurile de budoar.

– Tu ai fost cea care ne-ai disprețuit, o repezi Jordan supărat, părând să-și amintească la fel de bine acea vreme ca și ea. Cum te simți să fii una dintre noi? o tachină el.

Ochii ei verzi scăpărară.

– Sunt departe de a fi răsfățată. Și nu sunt nici privilegiată. A trebuit să muncesc, ba încă din greu, pentru ceea ce am astăzi.

– Nu asta a spus avocatul lui Russell după divorț, îi spuse el cu dezgust. Russell ți-a dat tot ce i-ai cerut, încă și mai mult. Bietul nebun era încă îndrăgostit de tine, nu?

Willow se albi la față.

– Nu este treaba ta, ripostă ea. Nu cred că ne cunoaștem atât de bine încât să vorbim despre viețile noastre private.

Jordan veni să se așeze în fața ei, amenințător de aproape, măsurând-o cu o privire plină de dispreț.

– Căsătoria ta cu Russell n-a fost niciodată privată, o zeflemisi el. Două întâlniri cu șeful tatălui tău și ai decis că îți place ideea unui soț bogat, șuieră el.

– Rămânând gravidă pentru a mă asigura că mă ia de nevastă! ripostă ea, înfierbântată.

– Exact. Russell nu mai întâlnise pe cineva ca tine înainte, scrâșni el din dinți. O dulce și nevinovată ... mică viperă.

Ea își înăbuși revolta care-i venea pe buze. Lucrurile pe care le putea aduce în apărarea ei nu le putea spune nimănui. Niciodată. Cel puțin nu acestui bărbat dur și rece care era mai mult fratele lui Russell decât vărul său.

– Părinții tăi trebuie să fi fost încântați că ai reușit să prinzi un astfel de premiu bogat, continuă Jordan fără remușcare. Am auzit acum că tatăl tău este privit cu alți ochi decât un vânzător obișnuit.

Acestea erau două acuzații pe care nu le putea nega. Ambițioasa

ei mamă fusese extaziată când Willow îi spusese că fusese lăsată însărcinată de Russell Stewart și urma să se mărite cu el. Și tatălui nu-i venise să creadă ce noroc a dat peste el când Russell îl promovase la iuțea în poziția executivă pe care o deținea acum. Russell le cumpărase și o casă nouă, în cea mai la modă parte a Londrei și chiar dacă el și cu Willow erau divorțați acum, mama ei îl numea “minunatul lor ginere”.

Jordan avusese dreptate în presupunerea că părinții ei se bucuraseră de căsătoria ei, dar ea considera că aceste lucruri și banii câștigați la divorț erau un preț prea mic pentru ceea ce trebuise să plătească.

– Ar trebui să vorbești cu Russell despre asta, îi spuse ea cu răceală. Îmi văd foarte rar părinții, acum.

– Sunt supărați fiindcă ai divorțat de găina cu ouăle de aur? o luă el în râs.

Faptul că avea dreptate o rănea mai mult decât voia să recunoască. Părinții ei nu fuseseră niciodată interesați să audă motivele pentru care, în cele din urmă, divorțase de Russell; erau doar furioși pentru faptul că o făcuse. Și-ar fi dorit atunci să le fi putut vedea ambiția lacomă când avusese șaptesprezece ani. Dar apoi se gândise la Dani și-și dăduse seama că, la urma urmei, ceva bun rezultase din căsătoria aceasta.

Ridică din umeri.

– Încă au casa pe care le-a cumpărat-o Russell și tatăl meu mai are slujba.

– Asta din cauză că, la vremea divorțului, Russell încă te iubea.

– N-am dorit să mă iubească, îi spuse ea lui Jordan.

Ochii căprui îi cercetau fața.

– Mă întreb ce aveai de l-ai captivat pe Russell în tot acest timp?

Adesea, se întrebese și ea același lucru – și vroia să distrugă orice era! Dar nu putea fi numită frumoasă, cu trăsăturile ei ștregărești și părul blond. Nu poseda niciunul dintre artificiile care presupunea ca un bărbat să rămână captiv sub vraja ei. Dar Jordan avea dreptate, Russell fusese de acord să divorțeze când încă o mai iubea. Sperase ca absența lui din viața ei în ultimul an, să însemne că n-o mai iubea.

– Habar n-am, spuse ea cu nepăsare. Acum, dacă ne scuzi, Dani trebuie să mănânce de prânz înainte de a merge să-i vadă pe mătușa și pe unchiul tău.

– Întotdeauna ai fost indiferentă la faptul că Russell te iubea, spuse Jordan, dezgustat. Îl știu pe Russell de o viață, l-am urmărit cum femeile nu-i dădeau pace, în timp ce el le trata cu indiferență. Și apoi, la douăzeci și opt de ani te-a cunoscut pe tine, o fată nu mai mare de șaptesprezece ani, care l-ai tratat cu dispreț în majoritatea timpului, cu indiferență plictisită în restul timpului!

Niciodată cu indiferență! Dacă Jordan ar ști măcar că se înșela. Russell fusese prea solicitant, prea tare îndrăgostit de ea ca să fie ignorat! Jordan luă tăcerea ei drept confirmare a acușării lui.

– Ai frumusețea unui înger, trupul unei sirene, și inima unei cățele!

Willow îl urmări cum se îndepărtează, cu gura tremurând, simțind că-i vine să plângă. În trecut, Jordan avusese prea puțin timp pentru ea și aceasta era prima oară când o lăsase să cunoască adevăratele lui sentimente pentru ea. Și se înșela, se înșela atât de tare ... Nu avea inima unei cățele – nu avea inimă deloc – îi fusese sfărâmată cu ani în urmă de către un bărbat care o vrusese mai mult decât orice.

Dani abia era în stare să-și înfrâneze exaltarea de a-și vedea bunicii, în timpul scurtei călătorii. Simone și David o vizitaseră de câteva ori la Londra, dar acum ar fi fost prima oară când le întorcea vizita la casa lor din St. Brelode Bay, după un an. Willow trebui să recunoască faptul că era nervoasă să se întoarcă ea însăși acolo. Simone fusese întotdeauna politicoasă când le vizitase la Londra, dar aici, în casa ei, s-ar fi putut să nu mai simtă nevoia și amintirile trecutului, când fusese desconsiderată de femeia mai vârstnică, îi trecu prin minte în timp ce conducea. David Stewart era diferit, foarte ușor de înțeles cu el, total dedicat bijuteriilor exclusiviste pe care le vindea aici și în magazinul lui din Londra.

Când se apropiau de casă, Willow se întrebă dacă fusese înțelept să-i dea Barbarei liber după-amiază, în loc să le însoțească – s-ar fi simțit mult mai bine, cu cel puțin o persoană de partea ei.

Simți că îi crește neliniștea când văzu Mercedesul gri al lui Jordan parcat în fața vilei, care avea o vedere maiestuoasă asupra golfului St. Brelade. Vila era construită din granit local, cum erau majoritatea caselor de pe insulă, piatra colorată de la roz la galben și de la maro la gri. Asta dădea structurii moderne o frumusețe și o grație care de obicei lipsea la noile clădiri.

Dar frumusețea casei nu împiedicase să fie o închisoare pentru Willow în trecut și tremură ușor când intră împreună cu Dani în interiorul răcoros, ca să fie conduse în salon, unde Simone și David le așteptau, Simone așezată grațios într-un fotoliu, David ușor adus de spate, pe sofa.

Dar privirea lui Willow fu atrasă de bărbatul înalt care stătea în fața ferestrei. Se schimbase în pantaloni crem și cămașă maro, de când le părăsise în această dimineață și, deși nu arăta niciun pic din furia pe care o etalase la plajă, nu părea deloc de abordat. Nu era

cinstit că fusese binecuvântat cu acei ochi de catifea când avea o inimă rece ca gheața!

– Danielle! Fața încă frumoasă se luminează când întinse mâinile spre Dani, care devenise brusc rușinoasă.

La cincizeci și trei de ani Simone, își dădea mare osteneală să arate cel puțin cu zece ani mai tânără și cu părul ei ondulat și trupul zvelt, nu-i era greu să reușească. Willow recunoscuse gânditoare rochia de mătase crem ca pe una dintre propriile ei creații. Dar era conștientă de faptul că această concesie a carierei pe care și-o făurise de când îl părăsise pe Russell putea fi doar de fațadă. Simone era o mare maestră a menținerii impresiilor – putea să fi făcut fiul său un pas greșit luând de soție o copilă însărcinată, dar Simone n-ar fi lăsat să se vadă niciodată de către cineva din afara familiei cât de tare ura acest lucru.

– Va fi bine odată ce se obișnuiește cu voi din nou, mângâie Willow părul de la tâmpla fiicei sale. A vorbit despre voi tot timpul drumului până aici, adăugă ea în grabă, când ochii albaștri ai Simonei scăpărară în ciudați la insinuarea că Dani îi privea pe toți ca pe niște străini.

Dar trecuseră câteva luni de când Dani își văzuse bunicii și pentru un copil putea fi un timp lung. Deși acceptase că nu fusese vina Simonei și a lui David, nu putuse nici să-i desconsidere ca bunici.

– Ce părere ai despre niște înghețată? sugeră David, un bărbat înalt cu păr blond, în jur de cincizeci și cinci de ani cu ochi albaștri sclipitori. Avem ciocolată, favorita ta, o tentă el pe Dani, care ezita.

– Cu un cornet colorat? spuse Dani repede, timiditatea dispărându-i la menționarea aromei de ciocolată.

– Roz sau verde, încuviință el.

– Verde, te rog! Mami? ezită Dani, privind-o nesigură.

– Bunicul face un cornet minunat de înghețată, o încurajă Willow, cu un nod în piept, când cei doi ieșiră din încăpere mână în mână, Dani povestindu-i bunicului ei despre grădiniță.

După plecarea lor, în încăpere se instalează o tăcere stânjenitoare.

– Ce mai faci, Willow? se interesă cu răceală Simone, în cele din urmă.

– Bine, mulțumesc. Dumneata? rosti Willow la fel de distant.

– La fel, accentuă cealaltă femeie. Stai jos, nu vrei?

Jordan nu scosese un cuvânt de când ea și cu Dani intraseră în cameră, și-l privi curioasă când se așează. De ce se deranjase să fie aici astăzi, dacă avea de gând să stea ca o statuie dezaprobată? De ce era aici? El nu mai locuia aici, și presupuse că se va duce la birou în această după-amiază, după ce lipsise dimineață.

– Ai vrea să facem o plimbare cu mașina? întrebă el brusc, cu o voce aspră.

– Nu, răspunse ea instantaneu, roșeața colorându-i obrajii când realizează cât de nepoliticos sunase. Mulțumesc, adăugă ea, stingherită.

– Poate o plimbare prin grădină, atunci? o îndemnă el.

Willow se uită la el cu ochii îngustați, având impresia clară că vroia s-o scoată afară pentru ca Simone și David să fie singuri cu Dani.

– Nu ... mulțumesc, rosti ea sec.

– Zău, Willow, cineva ar putea crede că n-ai încredere în mine și David să avem grijă de dani câteva ore! se răsti Simone.

Willow întoarse cu calm privirea arzătoare a celeilate femei.

– Nu este o problemă de încredere, doar că Dani este încă timidă cu dumneata și David. Poate altă dată, refuză ea.

– Dumnezeule, cât de încântată trebuie să fii să ai puterea să spui dacă ne putem vedea sau nu nepoata. Tu ...

– Simone! i-o tăie Jordan, avertizator.

Simone se ridică în picioare.

– Cred că niciunul dintre voi n-are vreo obiecție dacă mă duc să mă alătur lui David și Dani în bucătărie!

Willow știa că nu era o expresie care să ceară un răspuns. Își puse cuminte mâinile în poală, simțind tensiunea electrică emanând de la bărbatul din capătul camerei. Evident, dezaproba modul în care o blocase pe Dani să fie singură cu bunicii ei. Cel puțin avea răspunsul de ce făcea el aici – trebuia s-o ia undeva, astfel încât David și Simone să petreacă un timp singuri cu Dani. Nu avea deloc intenția să se întâmple așa ceva.

– O iubesc mult, să știi, rosti Jordan pe un ton aspru.

Ea oftă.

– Știu, înclină ea din cap.

– Atunci, de ce ...

– Jordan, Dani are doar patru ani – las-o să se obișnuiască puțin cu ei înainte de a mă târî de aici! Îl privi ea sfidătoare.

O furie puternică îi întunecă obrajii.

– OK, deci n-am fost prea subtili, oftă el înaintând în cameră. Ei vor doar ca lui Dani să-i placă să fie cu ei.

– Fără prezența mea influentă, spuse ea luând în derâdere tactica lor. Tu și cu Simone nu v-ați împăcat niciodată, iar Dani s-ar putea ca mai târziu să-ți urmeze exemplul.

– Poate ajută cu ceva dacă cea mai plăcută amintire a mea despre Simone este să mă asigur că nimeni nu va îndrăzni să mă ignore în prezența ei!

– Încerca să fie amabilă.

– Sugera că snoabele ei de prietene aveau un *motiv* să mă ignore! ripostă Willow înfierbântată. De parcă mi-ar păsa de părerea vreuncea dintre ele!

Își dădu capul pe spate, furioasă.

– Ai lăsat să se înțeleagă foarte clar că nu-ți pasă, îi spuse Jordan liniștit.

Ea îi aruncă o privire pătrunzătoare.

– Faci să pară ca și cum era vina mea că erau numai lapte și miere în prezența Simonei și niște scorpii în spatele ei!

– Poate că erau, parțial. Ne-ai tratat pe toți cu dispreț și ...

– M-am săturat de această discuție! Cred că până la urmă aș vrea să mă plimb prin grădină! se ridică ea în picioare.

Jordan o privi în tăcere câteva momente tensionate, apoi înclină brusc din cap:

– Foarte bine. Dacă ieșim prin bucătărie îi putem spune lui Dani unde suntem.

Willow era foarte tulburată de această altercație pe care o avea cu Jordan de fiecare dată când se întâlneau. În trecut nu se certaseră niciodată, rar avuseseră ocazia să-și vorbească, dar să se mai și certe. Era foarte supărător să găsești un adversar acolo unde înainte nu fusese decât indiferență.

– Îmi pare rău, vorbi scurt Jordan, odată ce se aflară în grădina înșorită. Dani fiind centrul atenției bunicilor ei, mă amestec în ceva care nu este treaba mea. Așa cum deja am accentuat atât de clar, adăugă el cu autoironie.

Ea îl privi șocată din nou cât era de conștientă de el, ceea ce era ultimul lucru pe care și-l dorea în viață. Nici acum, nici vreodată. Russell îi fusese suficient pentru restul vieții.

– Ai mai auzit de la Russell despre planurile lui? întrebă ea când se simți în stare să discute despre fostul ei soț pe care nu-l mai văzuse de un an.

– Nu, rosti tărăgănat Jordan. Dar atunci nu ne așteptam să vină;

vine când pofteste dacă are chef.

Da, asta semăna a Russell. Continuase să facă același lucru în viața ei chiar și după ce-l părăsise – era întotdeauna plin de pretenții. Acest ultim an de tăcere fusese unul neobișnuit și de aceea fusese calm și liniștit. Chiar și acum o ținea în suspans.

– Îl vezi des la Londra? întrebă Jordan ca din întâmplare, și totuși ea simți un interes important în a-i răspunde.

Îl privi cu curiozitate în timp ce se plimba prin grădina care era bucuria și mândria Simonei. Aici, florile păreau să crească la întâmplare, dar această aparentă dezordine era rezultatul multor ore petrecute de Simone, pentru a realiza acest efect.

– Deloc de la divorț, răspunse ea rar. De unde acest interes?

El își ridică sprâncenele negre într-o atitudine defensivă.

– Dani a spus că eu arăt ca fotografiile tatălui ei, dacă el din umeri. Pare un lucru ciudat să spună asta, dacă-l vede foarte des.

– Russell are libertatea s-o vadă pe Dani ori de câte ori dorește ...

– Încetează să iei orice remarcă pe care o fac ca pe o insultă sau ofensă personală! se întunecară ochii de catifea. Doar m-am mirat de remarcă.

Ea oftă din cauza răspunsului ei iritat la ceea ce era doar o curiozitate, în fond.

– Russell n-a cerut s-o vadă pe Dani de la divorț și copiii uită atât de ușor ... Are o fotografie a lui lângă patul ei, dădu ea din umeri.

La început, se îngrijorase din cauza lipsei de interes a lui Russell pentru copilul pe care-l născuse doar la șase luni după nuntă, dar cum timpul trecuse și Dani se obișnuise ușor să nu-și vadă tatăl pe care abia și-l amintea, Willow fusese recunoscătoare pentru această lipsă de interes, oricare ar fi fost motivul.

– Deci, până la urmă încetat să te iubească? o cercetă Jordan

îndeaproape.

– Așa cred, răspuse ea cu indiferență, nearătându-și ușurarea pe care o simțise când își dăduse seama că trebuia să existe un motiv pentru care Russell n-o mai hărțuia cu pretențiile lui, pretenții la care de fiecare dată când îi ceruse, se supusese. De ce pui astfel de întrebări, Jordan? îl tachină ea. Crezi că aş putea face o scenă când sosește Russell, asta crezi?

– Sunteți amândoi adulți – va trebui să rezolvați între voi, spuse el dintr-o răsufare.

Acum erau adulți, dar în urmă cu cinci ani, ea fusese un copil și fusese flatată de interesul unui bărbat ca Russell Stewart. El era cu unsprezece ani mai mare ca ea, prea mare pentru ea, și părinții ei n-ar fi trebuit niciodată să încurajeze relația dintre ei, în modul în care o făcuseră. Fusese prea târziu pentru ea la vremea când realizase că imaginea unui erou romantic fusese una falsă în ceea ce-l privea pe Russell – el era mult prea uman.

– Atunci, de unde atâta interes față de Russell și de mine, Jordan? se încruntă ea. Nu te țin la curent rapoartele tale cu viața mea socială?

El își strânse buzele.

– Dacă există astfel de rapoarte, nu am văzut niciunul dintre ele, o repezi el. Nu mă interesează să citesc despre viața ta la a doua mână. Dacă ar fi existat ceva ce aş fi dorit să aflu despre tine, aş fi venit și te-aș fi întrebat personal!

Willow simți acea emoție care devenea prea familiară când era în apropierea acestui bărbat.

– Așa cum m-ai întrebat despre Russell? întreabă ea, stânjenită.

El dădu din cap cu răceală.

– Am nevoie să știu că nu te mai iubește.

Acea emoție deveni de-a dreptul copleșitoare.

– De ce? Îngăimă ea.

– Fiindcă este singura parte a vieții tale care mă interesează.

– Te pot asigura că n-am de gând să fac pe “sirena” față de Russell, rosti ea iritată.

– Cred că așa este cel mai bine, dădu Jordan din umeri. Eu și cu Russell n-am împărțit nimic cu ușurință, cu atât mai puțin patul unei femei.

Ea se făcu albă ca varul.

– Ce-ai spus? șopti ea.

Gura lui se strâmbă într-un zâmbet lipsit de umor.

– Sunt sigur că m-ai auzit, spuse el târăganat, ajungând să se oprească atunci când ea ezită și veni lângă el. Înțeleg că n-a fost o întrebare retorică cea pe care ți-am pus-o în această dimineată ... Îi prinse fața în mâinile lui ... Mă întreb cu adevărat ce ai de l-ai captivat pe Russell și l-ai făcut să fie nebun după tine. Vreau să aflu și eu.

– Ai spus că am inima unei cățele, îi reaminti ea pe nerăsuflete.

Nu-l mai văzuse niciodată așa, cu acea răsucire senzuală a gurii, virilitatea caldă a trupului lui ajungând până la ea.

– Cu frumusețea unui înger și trupul unei sirene, încuviință el răgușit. Și aceste două lucruri mă interesează, adăugă el ironic. Niciodată nu mă vei răni în felul în care l-ai rănit pe Russell, pentru că n-am intenția să mă îndrăgostesc de tine.

Ochii măriți și plini de teamă cercetară calmul feței lui și simți că i se taie răsufarea. În expresia lui Jordan nu mai exista dezgust sau dispreț, ci o curiozitate arzătoare în privința răspunsului la întrebarea lui legată de atracția ei. Ducând-o în patul lui!

Capitolul 3

– Ai grijă, Dani, o avertiză Jordan cu o voce gravă. Doar nu vrei să cazi.

Dani se întoarse să-i arunce un zâmbet poznaș în timp ce țopăia și sărea pe digul ce ducea spre castelul Elisabeth de pe coasta St. Helier, marea fiind retrasă suficient de mult ca să traverseze la Castel pe această cale, deși apa lipăia de ambele părți ale drumului.

Willow îi urma cu șovăială, starea ei de deznădejde nefiind înlăturată de vederea lui Dani care țopăia în șortul ei verde și tricou asortat.

După constatarea scandaloașă a lui Jordan, cu o după-amiază în urmă, se smulsese din mâinile lui și fugise în casă, stând aproape de ceilalți până când Jordan plecase la puțin timp după aceea. Intenționase să continue să-l evite pentru restul șederii aici, dar când ea și cu Dani fusese gata să iasă în această după-amiază, el bătuse la ușa lor și le anunțase că le duce pe amândouă la Elisabeth Castle. Dani se bucurase peste măsură, iar lui Willow i se făcuse rău.

Încă nu se simțea prea bine, deși manierele pline de politete și solitudinea ale lui Jordan nu puteau s-o ofenseze în niciun chip. Dar

nu-și putea scoate din minte lucrurile pe care i le spusese și se uita la el cu alți ochi când realizează că era probabil un bărbat foarte bun la pat. Dacă ar fi fost interesată să se culce cu cineva. Ceea ce nu era cazul.

Dar acea nouă senzație pe care o avusese suna ca un clopoțel de alarmă în mintea ei acum; se ținea departe de cel mai mic contact cu el, ignorând speculația din ochii lui când îi întinsese mâna ca s-o ajute să iasă din mașină.

– Dani! o avertiză ea, când fiica ei călcă într-o băltoacă și udă marginile pantalonilor lui Jordan, pe care el îi purta cu o cămașă largă de aceeași culoare cu ochii lui. Unchiul Jordan ți-a spus să ai grijă, îi reaminti ea iritată, știind că își vărsa focul pe Dani pentru noaptea sa lipsită de somn, dar incapabilă să se abțină.

– Îmi pare rău, îl privi Dani pe unchiul său cu nevinovăție, uitând instantaneu să nu alerge sau să sară când ateriză în altă băltoacă.

Jordan se dădu înapoi un pas, în timp ce Dani o luă înainte, el și cu Willow mergând unul lângă altul acum.

– Pari cam încordată astăzi.

Ochii ei scăpărară când îl privi.

– Mă întreb de ce!

El făcu o grimasă gânditoare.

– Credeam că în zilele noastre este ceva obișnuit să vorbești despre intenții sexuale.

– Jordan! îl apostrofă ea înainte să se uite neliniștită spre Dani pentru a vedea dacă auzise cumva, însă micuțul spiriduș încă sărea prin băltoace, total neștiutoare de tensiunea dintre cei doi adulți care o urmau. Nu-ți apreciez franchetea, se răsti ea la Jordan.

– Ai fi vrut să nu fi menționat partea cu dorința pentru tine? Își ridică el sprâncenele negre.

– Aș fi vrut să nu simți deloc în acest fel! îi spuse ea cu fermitate,

simțindu-se ca o căprioară în bătaia puștii.

El o examinează cu amuzament.

– Întotdeauna am simțit, murmură el cu autoironie. Chiar de când ai venit prima dată aici. Dar atunci erai soția lui Russell și-i purtai copilul. Și credeai că sunt bătrân ca Matusalem și cu tot atâtea vino-ncoace! Nu cred că mai simți așa.

El era conștient de acel interes feminin care o cuprinsese atât de neașteptat.

– Nu? insistă el răgușit, în timp ce obrazii ei luară foc.

Nu putea permite să se întâmple acest lucru, nu-și putea permite luxul să se atașeze de vreun bărbat. Fiindcă exista Russell; întotdeauna va exista Russell.

Se uită la Jordan cu răceală.

– Faptul că am realizat că nu ești așa de bătrân nu înseamnă că vreau brusc să mă culc cu tine, răbufni ea. Gândește-te doar ce ar face Simone și David aflând că avem o aventură.

– Nu trebuie să știe, ripostă el.

– Deci, să mai fie și o relație clandestină? Îl luă ea peste picior, cu dezgust.

– Deloc, scrâșni el. Ai spus singură că pleci în două zile – pot veni să te văd la Londra.

– Nu sunt suficient de multe femei accesibile aici care să te poată scuti de toată cheltuiala și deranjul? Îl ironiză ea.

– Willow, interveni el în forță. Nu-mi place să se râdă de mine!

– Atunci, de ce nu încetezi să-mi spui bancuri? Îl privi ea cu sfidare.

Expresia lui se înăspri când o răsuci brusc cu fața spre el.

– Nici pe departe nu mi s-a părut distractiv faptul că o doream pe soția vărului meu, șuieră el. Ți-am spus doar ce simt pentru că am

preferat întotdeauna sinceritatea, artificiului jocurilor sexuale. Dar să nu-ți închipui că poți folosi această dorință ca să te joci cu mine în felul în care ai făcut-o cu Russell, pentru că nu sunt îndrăgostit de tine așa cum era el. Totuși, te doresc și pot spune că și tu simți ceva pentru mine!

– Dezgust! se strâmbă ea.

– Oh, nu, o zeflemisi Jordan plin de încredere. Nu dezgust văd în ochii tăi în momentul când ești luată prin surprindere.

– Jordan, crede ce vrei despre mine, dar te rog, își puse mâna implorator pe brațul lui, te rog nu mă dori.

Și nu mă face să simt pentru tine ceea ce am știut doar cu celălalt bărbat, îl rugă ea în tăcere.

Nedumerirea apărău în adâncul ochilor lui, înainte de a zâmbi, un zâmbet lipsit de veselie, care îi săpă cute adânci în asprimea obrazilor.

– Ți-am spus, întotdeauna te-am dorit, rosti el târăgănat. Și după experiența mea, asta nu se va schimba până n-o să mă culc cu tine.

Era aproape tentată să-l roage s-o ducă înapoi în camera ei de hotel acum și să termine cu asta, apoi el va afla cum un bărbat o dezgustase de orice alt bărbat. Dar era încă prea șocată de neașteptata mărturisire de dorință a lui Jordan pentru ea. Nu mai putea îndura nimic ziua de azi.

– Tu ...

– Oh, uită-te, mami! îi întrerupse strigătul exaltat de încântare al lui Dani în timp ce urmărea bărcuța amfibie încărcată cu pasageri care ori nu voiau să meargă pe jos, ori găseau apa prea adâncă pentru ei. Putem să ne întoarcem cu aceea, mami? începu să sară Dani într-un picior. Putem?

– Cred că da. Jordan? îl privi ea, puțin nesigură.

– De ce nu? dădu el din umeri a încuviințare.

După aceea, Willow avu grijă să nu rămână singură cu el, urmărind-o îndeaproape pe Dani când explorară castelul, sub pretextul că are grijă de fetiță, deși știa că Dani era suficient de precaută să nu se apropie de locuri periculoase. Jordan părea să-i urmărească eforturile cu amuzament, și încă o dată avu sentimentul unei căprioare în bătaia puștii vânătorului.

Curând, își uită nervozitatea când Dani începu să pună întrebări despre turnul de control german din vârful castelului și-i explică ocupația acestei insule frumoase într-un război care fusese cu patruzeci de ani în urmă. Din nefericire, insula încă arăta multe din aceste semne ale ocupației, amintiri vizibile pentru oamenii care locuiau și veneau în vizită aici, că erau foarte vulnerabili, fiind doar la paisprezece mile de coasta franceză. Dar pentru o generație pe care încerci s-o înveți că războaiele și armele nu aduc nimic în afară de moarte nevinovaților din ambele părți, era greu de explicat de ce aceste relicve fuseseră lăsate așa cum erau, rolul care-l jucaseră în istorie fiind total distructiv.

Interveni Jordan și Dani păru să accepte cuvintele lui că istoria era istorie indiferent dacă era bună sau rea. Willow fu bucuroasă de acest ajutor, întrucât explicațiile ei erau cam încurcate.

– Unde este domnișoara Gibbons astăzi? întrebă Jordan când așteptau barca să se întoarcă.

– Înapoi la hotel, probabil, se încruntă ea. De ce?

– Am vrut să mă asigur că are cine să vadă de copil diseară, înainte de a-ți cere să ieși cu mine la cină, îi spuse el.

Și intrase drept în capcana întinsă de el!

– Cererea implică o invitație, îi spuse ea cu răceală. Și răspunsul este nu. Mulțumesc.

– Ți-e teamă? o ironiză el.

– Îngrozitor, spuse ea cu o voce obosită care implica opusul.

– Și ce-i așa de rău într-un flirt nevinovat?

Acest bărbat nu flirtase niciodată în viața lui și dacă o făcuse nu fusese, niciodată cu nevinovăție.

– N-am timp pentru asta, Jordan, îl refuză ea iritată. Am lucrat luni de zile să-mi termin noua linie pentru prezentarea de modă de săptămâna viitoare și aceste câteva zile trebuia să fie zile de odihnă înainte de a începe haosul.

– Dacă este așa mult de lucru, de ce o faci? Doar ai magazinele, scutură el din cap.

– Este așteptată de toți designerii din top, spuse ea fără să se laude.

El o studie cu ochii mijjiți.

– Arăți puțin cam obosită.

Willow pufni pe nas.

– Doar nu crezi că este un mod de a-ți declara intenția că încerci să mă duci în patul tău?

El râse. Râse de-a binelea! Și era cel mai melodios sunet pe care Willow îl auzise vreodată. Ochii lui își păstrasera culoarea caldă de catifea maronie, încrețindu-se la colțuri, dinți albi strălucitori lângă curba senzuală a gurii. Dacă nu era atentă, putea până la urmă să-l placă pe acest bărbat, chiar dacă el credea că rămăsese însărcinată intenționat ca să prindă în plasă un soț bogat!

Russell. Ca umbra care întotdeauna îi pândise viața, gândul la el apăru ca să-i strice și mai mult ziua. Atât de fermecător și plin de grație, dar care totuși îi distrusese sentimentele pentru el cu un act de cruzime pe care nu-l va uita niciodată. Din cauza lui știa că nu va mai iubi vreodată un alt bărbat.

Jordan observă durerea care-i apăru în privire.

– Hei, doar nu-i așa de rău, o admonestă el.

Ea îl privi năucă, nedându-și seama câteva secunde cine era, alungându-și amintirile întunecate când auzi întoarcerea bărcii amfibie.

Era conștientă că o observa, în timpul călătoriei de întoarcere spre plajă, dar bărcuța se legăna așa de tare pe fundul stâncos al mării, încât ea și cu Dani își petrecură timpul râzând când erau săltate în sus și în jos pe locurile lor, privirea ei fiind intenționat inexpressivă când o întâlnea pe a lui. Trecutul era acum în urmă și trebuia să rămână așa.

– Trec să te iau pe la ora opt, îi spuse Jordan, când Dani plecă împreună cu Barbara să se alăture celorlalți copii la ceaiul oferit de hotel.

– Nu.

– Nu? își arcui el sprâncenele negre, ironic.

Willow oftă.

– Am aranjat să mănânc la hotel în fiecare seară, îl refuză ea iarăși.

Gura lui se rotunji.

– Restaurantul nu va fi gol dacă unul dintre oaspeți hotărăște să mănânce astă-seară în altă parte!

Ochii ei scăpărară ca răspuns la ironia lui.

– Îmi place să fiu aproape pentru cazul în care Dani s-ar trezi și ar avea nevoie de mine.

– Casa mea este la distanță mică, vom mânca acolo, îi spuse el cu aroganță.

– Am spus nu!

– Și eu am spus da.

– Uite Jordan, se răsti ea, înfuriată de calmul lui, nu suntem adolescenți și nu sunt localnica despre care toți băieții îți vor spune

că se pot distra cu ea!

Expresia lui se întunecă.

– Ce dracu vrea să spună asta? îi strânse el brațul împiedicându-l să se îndepărteze, cum ar fi vrut. Russell n-a discutat niciodată cu mine partea intimă a căsătoriei tale.

– Totuși, nu voi trece de la un văr la altul ca o jucărie cu care îți place să te joci! ripostă ea cu vehemență, foarte conștientă de faptul că stăteau la recepția hotelului cu alți oaspeți trecând pe lângă ei și două fete stând la birou. Nici măcar nu mă placi!

– Te-am invitat doar pentru cină, Willow, ripostă el, ca astfel să ne cunoaștem mai bine unul pe altul. Nimeni n-a menționat să ne culcăm împreună; am ceva mai multă delicatete ca să nu sar pe o femeie în momentul în care sunt singur cu ea!

– Noaptea trecută ...

– Te-am avertizat în mod sincer că te doresc, încuviință el posomorât. De asemenea, am spus clar că n-aș putea niciodată să mă îndrăgostesc de tine. Dar asta nu înseamnă că nu pot ajunge să te plac. L-ai făcut pe Russell nefericit ca dracu atunci când erați căsătoriți, dar am învățat în aceste ultime două zile că ești o mamă bună pentru Dani, că este evident că te adoră, la fel de mult cât o iubești tu. Am realizat de asemenea că *trebuie* să fi muncit pentru a ajunge la recunoașterea pe care o ai în lumea modei. Încă te disprețuiesc pentru felul în care l-ai păcălit pe Russell să se căsătorească, dar sunt pregătit să recunosc că m-am înșelat în privința altor acuzații. Te studiez din momentul în care ai sosit.

El se înșela în privința multor altor lucruri, dar acele secrete vor fi încuiate în sufletul ei pentru totdeauna.

– Grozav din partea ta, Jordan, îl zeflemisi ea. Dar nu vreau să fiu plăcută, în ciuda a ceea ce sunt. Vezi, eu *știu* ce sunt, și chiar nu cred

că asta este așa de rău.

– Vom vorbi mai mult despre asta diseară ...

– Nu vom vorbi, pentru că nu ne vom vedea diseară!

– Ba da, scrâșni el din dinți, la fel de hotărât ca ea. Să fii gata când vin să te iau, sau voi face o scenă cum nu s-a mai văzut la acest hotel!

Ea îl privi neliniștită, conștientă că n-ar fi prea greu în această elegantă liniștită.

– Te-ai face doar de răs.

– Și pe tine, spuse el cu siguranță.

Ea oftă, iritată.

– Ok, cina, acceptă ea, prost dispusă. Dar te asigur că vei fi dezamăgit.

– Eu voi judeca asta, rosti el târâganat.

Precis asta o să faci! mormăi Willow în barbă când le întâlni pe Barbara și Dani în restaurant. Și să mai crezi că hotărâse cândva că dacă Jordan avea un apetit sexual, acesta era satisfăcut în liniște și discret. Nu exista nimic liniștit sau discret în privința intențiilor lui față de ea! Niciodată nu mai fusese în casa lui Jordan. Nu existase niciun motiv în trecut, orice întrunire de familie ținându-se la Simone și David, Jordan trăind foarte retras în restul timpului.

Era o casă frumoasă, mai elegantă, dacă nu chiar atât de mare ca a lui Simone și Davis, cu o vedere similară spre golful St. Brelade. Părea o casă prea mare pentru un singur om, mai ales pentru un om care părea să fie un celibatar înrăit.

Deveni și mai surprinsă când Jordan o invită în bucătăria spațioasă în timp ce el pregătea singur mâncarea, turnându-i un pahar de vin și sezonând sosul cu ciuperci de la friptura de vită cu puțin vin.

Willow îl urmărea, fascinată de mișcările îndemânaticе și pline de grație ale mâinilor lui lungi și sensibile. Avea mâini frumoase, realiză

ea pentru prima oară, doar câteva firicele de păr negru pe dosul palmei, degete lungi și subțiri. Erau mâini senzuale, genul de mâini făcute să mângâie o femeie și Willow nu se putu împiedica să nu se întrebe ce s-ar fi întâmplat dacă Jordan ar fi fost bărbatul pe care l-ar fi cunoscut cu ani în urmă, în loc de Russell.

Vinul pe care era pe cale să-l înghită o luă pe o cale greșită la acest gând și începu să tușească.

– Calm! o bătu Jordan pe spate. Poate că încă nu ești destul de mare pentru vin, hm? spuse el cu blândete când în cele din urmă ea încetă să mai tușească.

Ea făcu o grimasă jalnică, folosind o batistă pentru a-și șterge lacrimile care-i umeziseră ochii din cauza tusei.

– Nu i-am permis lui Dani să guste din vinul meu, să știi.

– Știi, încuviință el din cap, ducându-se să controleze friptura. Este întotdeauna atât de ușor să gândești ce este mai rău despre cineva ... O privi cu atenție. Pantalonii bej purtați cu cămașa crem erau croiți perfect ... Cred că am uitat că aveai doar șaptesprezece ani când ai venit prima dată aici, nu erai decât un copil pe cale de a avea unul propriu. Putea să fie premeditat, dar sarcina nu putea fi ușoară pentru tine.

Premeditat. Nu putea nega asta, fusese intenționat. Dar ea fusese victima, nu Russell. El văzuse calea perfectă pentru a o face să se căsătorească și profitase de asta.

– N-a fost. Habar n-am avut că poți să gătești, spuse ea.

– Oh, reușesc să mă proptesc de mașina de gătit câteodată, spuse el. În zilele în care nu am nevoie de cârje, înțelegi.

Willow zâmbi, gânditoare.

– Nu m-am gândit niciodată la tine ca la un bătrân!

– Mă faci să mă simt uneori, se încruntă el și scoase din frigider

două cocteiluri de creveți pentru a începe masa. Uneori pari atât de ... proaspătă, neatinsă, și alteori ...

– Cocteil de creveți – mâncarea mea favorită! Întrerupse ea insulta care era sigură că urma.

– ... ai o maturitate peste anii tăi, termină Jordan sec, ochii lui negri ironizând presupunerea pe care o făcuse. Și știi că felul tău favorit este cocteilul de creveți, am întrebat-o pe Dani azi după-amiază.

Era ciudat de domestic să stea amândoi împreună atât de confortabil, bând vin, mâncând mâncarea pregătită de Jordan în timp ce discutau despre Dani. Era un sentiment total straniu pentru Willow.

– Ești dornic să placi, spuse ea, neplăcându-i ideea ca el s-o întrebe pe Dani.

Privirea lui o întâlni pe a ei.

– Întotdeauna, murmură el, cu o femeie frumoasă.

Willow simți că i se taie răsuflarea. Dumnezeule, îl văzuse pe acest bărbat cel puțin o dată pe săptămână dacă nu chiar mai mult, în cele optsprezece luni ale ei de căsătorie și înainte nu fusese niciodată conștientă de el în acest fel. Se simțea amenințată.

– O s-o duc pe Dani să-i vadă din nou pe Simone și pe David mâine, spuse ea brusc. Și vom pleca joi.

– Londra este la mică distanță de zbor, îi reaminti el.

Pe o hartă, Insula Jersey părea atât de departe de parcă ar fi făcut parte mai curând din Franța decât din Anglia și totuși, un zbor care dura doar treizeci și cinci de minute nu părea să fie departe deloc!

– Voi fi foarte ocupată, săptămânile următoare.

– Atunci, voi aștepta până se termină parada de modă și nu vei mai fi așa de ocupată, o contrazise el, mai turnându-i vin înainte de a

servi felul următor. Nu-i nicio grabă.

Dacă își pusese în gând s-o farmece, reușise, Willow simțindu-se bine dispusă după mâncarea bună și conversația spumoasă, la vremea când se duseră în salon să bea cafeaua, Jordan refuzând să-i spele vasele, punând totul în mașina de spălat.

– Am crescut într-o casă plină de servitori, îi explică el când duse tava cu cafea spre cealaltă cameră. Acum, este plăcut să am pe cineva la curățenie în timpul zilei când sunt la serviciu, și să fac restul singur.

Înțelese la ce se referea, numeroșii servitori din casa Simonei fiind ceva ce găsisse foarte enervant când venise pentru prima dată pe insulă. Nu se obișnuise niciodată cu prezența lor supărătoare, și-și ținea casa din Londra curată, cu ajutorul Barbarei și al lui Dani. Dar era neobișnuit pentru un bărbat să fie așa de independent.

Încă o dată se trezi întrebându-se dacă s-ar fi putut ca lucrurile să fie diferite dacă l-ar fi cunoscut întâi pe Jordan. Descoperea lucruri pe care le aveau în comun, discutaseră politică și religie în timpul mesei, fără să ajungă să se împungă, ceva ce se putea întâmpla și celor mai buni prieteni, darămite unor oameni ca ei care nu erau siguri unul pe altul! Dar era ridicol chiar să gândești că Jordan ar fi remarcat vreodată o puștoaică de șaptesprezece ani, așa cum făcuse Russell.

Russell. Din nou apărea el, umbrind seara neașteptat de plăcută.

– Unde pleci când arăți așa? întrebă încet Jordan.

Willow clipi din genele negre peste ochii ei verzi, netezindu-și rochia în jurul coapselor când își recăpătă controlul.

– Mă gândeam ce masă delicioasă am avut, inventă ea.

El își ridică sprâncenele.

– De obicei pari tristă când ți-a plăcut o cină? rosti el sceptic.

– Mă gândesc la kilogramele care se depun, dădu ea ușor din cap.

El nu păru convins de minciună, dar nu – insistă.

– Încă este la modă pentru femei să fie slabe? se strâmbă el. Când o să strângem în brațe o femeie adevărată, bieții de noi?

– Arăți de parcă ai fi lipsit de așa ceva! răspunse Willow la gluma lui, zâmbind.

El nu-i răspunse la zâmbet.

– Am făcut dragoste cu puține femei, femei la care am ținut, dacă nu le-am iubit. Dar nu sunt bărbatul care duce o femeie în pat fără să-i pese.

– Aș fi prima, atunci, spuse ea răstit.

– Nu.

Ea îl privi cercetător, enervată de fermitatea privirii lui.

– Jordan?

– Mai vrei cafea? întrebă el.

În pofida tuturor divergențelor, împotriva propriilor ei sentimente față de el, acest bărbat își revizuiuse drastic părerea despre ea și începea să-i pese de ea. Nu vroia asta. Russell se va interpune întotdeauna între ea și orice alt bărbat pe care l-ar întâlni.

– Cred că ar trebui să plec, hotărî ea cu fermitate. Ceasul deșteptător al lui Dani este pus la șase și treizeci, indiferent de ora la care biata ei mamă s-a culcat cu o noapte în urmă.

– Este doar nouă și treizeci, o anunță el.

Știa asta, dar vroia să iasă de aici.

– Mi-a făcut plăcere seara, Jordan ...

– Te comporti de parcă ți-ar fi frică de mine, se încruntă el, cu ochii pe mâinile ei tremurătoare.

O mână o prinse pe cealaltă, pentru a-și opri tremurul.

– Ar fi o prostie, îl contrazise ea.

– Sunt de acord ... Se ridică în picioare, traversă încet camera și se așează pe sofa, întors pe jumătate spre ea ... Vreau doar să-ți mângâi

și să-ți iubesc fiecare bucățică din tine, nu să te rănesc.

Willow simți ca și cum cineva ar fi lovit-o în piept și i-ar fi tăiat răsufierea când una din acele mâini frumoase se ridică să-i mângâie obrazul, degetul mare întârziind pe buze. Când îl privi în ochi, zări scânteieri de aur printre cele căprui și nu se putu întoarce, înecându-se în catifeaua maronie care o vrăjea, o acapara ...

Se trase înapoi cu un efort, când se simți trasă spre el.

– Trebuie să plec ...

– Nu încă, spuse el răgușit, aplecându-și capul către ea. Oh, Doamne, nu încă, Willow!

Era pregătită pentru atac și simți doar gingășie, o cercetare tandră a gurii ei când buzele lui dădură și primiră, gura lui abia atingându-o pe a ei.

Dacă i-ar fi cerut sau ar fi furat de la ea, Willow s-ar fi îndepărtat de el, dar această gingășie o opri să facă acest lucru, deși rămase țeapănă, fără a-i răspunde, tresărind când văzu nedumerirea din ochii lui când o privi.

– Știu că nu mi-am imaginat această atracție dintre noi ... murmură el.

Nu, el nu-și imaginase. Dar ea se lăsase pradă acestei slăbiciuni o dată în viața ei, devenise o sclavă a emoției. Nu va permite să se întâmple din nou.

– Este Russell, nu? o chestionă Jordan cu asprime.

Întotdeauna va fi Russell. Russell cu buzele senzuale și insistente, și cu mâini doritoare.

– Nu mai ești măritată cu el, insistă iritat Jordan.

În mintea ei, va fi întotdeauna măritată cu el, îi va aparține întotdeauna. Divorțul era doar o bucată de hârtie fără valoare de care Russell se va dispensa ori de câte ori va pofti să se întoarcă în viața ei.

Era o parte a vietii ei care nu va pleca niciodată.

– Willow? o îndemnă el îngrijorat când tăcerea se prelungi.

Ea răsufală chinuit.

– Nu te vreau, Jordan, spuse ea cu sinceritate.

În maxilarul lui se zbātu un mușchi.

– Există altcineva?

Russell. Întotdeauna Russell ...

– Da, confirmă ea nesigur.

Jordan se ridică.

– De ce naiba nu mi-ai spus de la început? scăpărără ochii lui. Sau te-a distrat să mă vezi făcându-mă de râs în ultimele două zile ...

– Nu!

– Și atunci ce a fost, Willow? Plata pentru toate acele ignorări pe care ți le-ai închipuit că le-ai avut de-a lungul anilor?

Ar fi fost așa de ușor să spună da, să-l rănească și să-l înstrăineze pentru totdeauna de ea. Dar nu putea face asta – nu fusese niciodată cățeaua presupusă de el.

Ea scutură din cap.

– Niciodată n-am pretins că te-am dorit ...

– Atunci era adevărat! se răsti el, ochii scânteindu-i întunecați când o trase în picioare, lipindu-și gura de a ei când îi strânse trupul lângă al lui.

Ar fi trebuit să simtă repulsie, ar fi trebuit să stea rece în brațele lui, dar spre marea ei surprindere simți un răspuns fizic în stomac, gâfâind când își simți sfârcurile întărindu-se sub țesătura rochiei.

De când îl părăsise pe Russell cu trei ani în urmă, bărbații roiseră în jurul ei, mulți din ei din motive financiare, era sigură, și nu-i fusese deloc greu să evite să se încurce cu vreunul dintre ei. Dar Jordan era diferit.

Nu înțelegea, nu putea înțelege reacția ei la brutalitatea lui, când brațele îi înconjură gâtul pentru a-i atrage capul spre ea, întâlnindu-i violența sărutului cu o violență proprie, avidă de pasiunea pe care o simțea fierbând în el.

– Nu te mai juca astfel cu mine, Willow, mormăi el când buzele lui umede alunecară peste umărul pe care-l dezgolise prin decolteul adânc de la spatele rochiei. Să ne bucurăm unul de altul, spuse el în timp ce buzele i se plimbau pe gât și apoi pe sâniii lăsați liberi de corsajul căzut al rochiei.

Trupul îi fu cuprins de foc când simți buzele lui Jordan prinzându-i sfârcul și picioarele i se înmuiară.

– Frumos ... rosti el. Făcută pentru dragoste.

Willow ardea toată, se simțea zăpăcită, slabă, nu opuse nicio rezistență când simți mâna lui mișcându-se spre singurul nasture de la baza spinării care reținea rochia să nu alunece de tot în jos.

Îi simțea tăria coapselor și știa că Jordan își pierduse controlul, la fel ca ea. Și mai știa că nu era bărbatul care să-și piardă controlul prea des. Simți o senzație de putere și exaltare că fusese în stare să producă acel efect.

– Va fi bine pentru amândoi, atât de bine, promise el, chinându-se cu nasturele de la rochia ei.

Îl simți cum tremură de dorință și-și duse mâinile la spate, să-l ajute.

– Oh, Willow, gemu el cu fața îngropată în gâtul ei. Ajută-mă! Fă ... Ce naiba? se încruntă el ridicându-și capul, îmbujorarea dorinței părăsindu-i obraji când ascultă.

Și Willow ascultă – la început nu auzi nimic, apoi realizează că erau pași pe scări, care se apropiau de salonul unde ea stătea dezbrăcată în brațele lui Jordan, goală până la brâu, sâniii tari pulsând de la

efectul pe care-l avuseseră buzele lui.

– Cine naiba ...? În timp ce se întreba care este identitatea intrusului, Jordan îi trase rochia la loc, ochii întunecându-i-se când își trecu privirea peste uimirea chinuită de pe fața ei. Willow, nu te uita așa, o rugă el răgușit. Indiferent cine este, mă voi descotorosi de el și apoi vom vorbi ...

– Bine, bine! interveni o voce ironică. Sper că n-am întrerupt nimic.

Expresia lui Willow era șocată când se întoarse și-l văzu pe Russell. El o privi cu ochi albaștri și reci, ochii unui bărbat furios și supărat, în ciuda tonului ușor glumeț.

Capitolul 4

Nu-mi răspunde nimeni? întrebă el sarcastic în tăcerea apăsătoare.

Willow nu putea vorbi; respirația îi era greoaie, palmele umede. Russell arăta la fel cum arătase întotdeauna: frumos de făcea ca unei femei să i se taie răsuflarea, părul tuns la modă, ochii albaștri mărginiți de gene lungi, negre, gura senzuală, croiala scumpă a costumului negru punându-i în valoare constituția masculină, cu o întrebare prietenoasă în ochi când îi privi.

Acea prietenie o făcu să fie nervoasă.

Russell spusese întotdeauna că se îndrăgostise de ea în momentul în care o văzuse întâlnindu-se cu tatăl ei la biroul lui, urâse când alți bărbați se uitau la ea, iar acum părea să afișeze calm când o prinsese cu Jordan într-o situația evident intimă. Era un calm ce semăna a lipsă de interes. Dacă n-o mai iubea, așa cum bănuise în ultimul an când nu-l mai văzuse, asta ar explica reacția lui de acum. Și totuși, nu-și imaginase acea scăpărare periculoasă din ochii lui, cu câteva minute în urmă, când îi văzuse împreună.

– Tocmai eram pe cale s-o duc pe Willow cu mașina înapoi la hotel, răspunse Jordan fără efort.

Russel se uită la ceas, mâinile lui fiind lungi și fine, aproape niște mâini de artist, deși își făcuse propria avere conducându-și compania de computere.

– Este doar ora zece, rosti el sceptic.

Vărul lui dădu din umeri, deloc stingherit de situația jenantă.

– Willow se simțea obosită.

Ochii albaștri de gheață se ridicară spre ea și simți cum îi crește teama.

– Cred că nu ești bolnavă? se interesă el.

Situația era aproape hilară, un fel de farsă, și totuși Willow știu că nu era nimic de râs.

– Mă doare capul, spuse ea sincer, răspunsul neașteptat față de Jordan, uitat în șocul de a-l vedea din nou pe Russell.

– O plimbare pe plajă ar trebui să te limpezească, spuse Russell cu asprime. Pot foarte bine s-o duc pe Willow înapoi, Jordan, este în drumul meu spre casă.

– Am spus că eu o să fac asta, ripostă Jordan, cu privirea ațintită pe paloarea de pe fața lui Willow.

– Ar fi o prostie, refuză ea. Așa cum a spus Russell, este în drumul lui.

Ochii căprui se îngustară furioși înainte de a accepta din cap hotărârea ei.

– Te sun mâine, spuse el printre dinți.

– De ce? întrebă Russell.

Willow urmări neliniștită cum cei doi bărbați se priveau sfidător. Russell fusese doar un copil când Jordan venise să locuiască la ei, și cu gelozia fratelui mai mic fusese întotdeauna invidios pe ceea ce voia Jordan. Dar cu Willow nu avusese niciodată vreun motiv să creadă că Jordan ar putea s-o placă, chipul lui întunecându-se de ură de ceea

ce citi în comportamentul celuiilalt bărbat.

– Sunt sigur că Willow apreciază efortul tău de a o distra cât timp este aici, rosti condescendent Russell, dar ea și cu Dani vor petrece ziua de mâine cu mine.

Privirea șocată a lui Willow se îndreptă spre fața lui. Nu știuse la ce să se aștepte de la vizita lui aici în timp ce erau și ea și Dani, precis nu la o întâlnire “tihnită” de familie.

– A fost o seară foarte plăcută, Jordan, mulțumesc.

Se pregăti să plece, înțepenind când simți mâna lui Russell în jurul umerilor ei, respingând protecția fizică pe care el și-o aroga și-i zâmbi încordată lui Jordan, care avea o față ca de granit.

Precis era prima dată când adusese o femeie acasă cu ideea de a o seduce și se trezise că femeia este dusă acasă de către vărul lui! Nu arăta deloc mulțumit de acest aranjament. Dar ea i-ar fi putut spune că ar fi fost și mai nemulțumit la scena de care-l scutise dacă n-ar fi fost de acord să plece cu Russell.

Jordan stătea în prag, observând cum Russell întorcea mașina.

Willow îi evită privirea, ferindu-se să se uite direct și la Russell, deși simțea cum furia emana din el. Și furia lui Russell nu era de joacă pentru ea, acum.

– Te-ai distrat? se interesă el în timp ce ieșea din drumul îngust.

– A fost plăcut, repetă ea descrierea de mai devreme a serii făcută de Jordan.

– Am auzit că Jordan poate fi foarte distractiv, rosti Russell.

Ea împietri.

– Dacă ai ceva de spus, Russell, aș dori s-o faci direct!

El o privi cu răceală.

– Mă întrebam pur și simplu cum ți-a plăcut seara cu Jordan.

El nu “întreba pur și simplu” un astfel de lucru. Doamne, cum mai

ura jocurile pe care le juca Russell – simțea cum nervii i se încordează la maximum!

– Arăți bine, Willow, spuse el printre dinți.

Ea înghiți în sec.

– Mulțumesc, acceptă ea, încordată.

– Suficient de bine ca Jordan să te dorească?

– Russell...

– Te dorește, murmură el sigur pe sine, un zâmbet jucându-i pe buze. Bietul Jordan, îl luă el în râs.

Willow se înfurie, deși știa că această atitudine n-o va duce nicăieri cu acest bărbat.. Și chiar n-avea niciun sens – Russell avea dreptate în presupunerea că dorința lui Jordan pentru ea nu se va materializa niciodată. Indiferent cât de aproape fusese să cedeze în seara aceasta! Dacă Russell nu i-ar fi întrerupt așa cum o făcuse, știuse că va fi în drum spre casă, că nu se va culca niciodată cu Jordan. Nu putea nega că nu fusese ațâțată de mângâierile lui, dar se cunoștea foarte bine pe sine ca să-și dea seama că nu va depăși acele mângâieri arzătoare.

– El nu pare să realizeze că îmi aparții, totuși ... Mâna lui Russell se lăsă posesiv pe coapsa ei, mângâind-o ritmic. Că întotdeauna îmi vei aparține!

– Suntem divorțați, Russell, îi reaminti ea.

Ochii lui scăpărară în lumina lunii.

– Asta nu schimbă faptul că ești a mea, repetă el. N-aș fi crezut asta despre bătrânul Jordan dacă n-aș fi văzut cu ochii mei. Trebuie să te dorească foarte tare – până acum nu a încercat niciodată să-mi ia ceva ce-mi aparține, zâmbi el.

– El ... Russell, ai trecut pe lângă hotelul meu! se întoarse ea, protestând.

– Nu ne-am văzut de un an, Willow, îi reaminti el. În mod sigur,

n-ai vreo obiecție să petreci puțin timp cu mine?

Ceea ce făcea el, o deranja. Vechile sentimente de încordare neliniștitoare, care fuseseră întotdeauna o parte a ei în timpul perioadei de căsătorie, puseră din nou stăpânirea pe ea. În ultimul an își scosese din minte cum fusese viața ei cu Russell, dar în această seară totul revenea ca o pedeapsă.

– În afară de asta, ți-am promis o plimbare pe plajă, adăugă el.

Willow își aminti într-o clipă faptul că în cealaltă noapte realizase că nu se plimbase niciodată cu Russell pe plajă. Ce ironie ca el să-i propună acum! Și o mai dorea și capul, aerul proaspăt poate îi va face bine.

El parcă mașina, își scoase haina de la costum și o azvârli neglijent pe scaunul din spate, cămașa lui strălucind în lumina lunii.

Willow tremura ușor când merse pe nisip lângă el, dorindu-și ca Russell să se debaraseze de ea așa cum făcuse cu haina, dar știind că niciodată n-o va face.

Sunetul ușor al valurilor pe nisip umplea tăcerea dintre ei, deși pentru Willow cel puțin, nu era o tăcere liniștitoare. Russell venise și ea știuse întotdeauna că va veni.

– Dani seamănă din ce în ce mai mult cu tine, rosti el brusc în întuneric.

Ea se uită la el, încruntându-se.

– Ai văzut-o? îl întrebă ea, precaută.

El dădu scurt din cap.

– Domnișoara Gibbons m-a lăsat să arunc o privire la ea mai devreme, când m-am dus la hotel să te caut, îi explică el.

Gura lui Willow se strânse, deși își dădea seama că Barbara n-avusese de ales și trebuise să-i satisfacă cererea – era tatăl lui Dani și asta îi dădea unele drepturi.

– Ai fi putut s-o trezești!

– Și să-ți stric seara plăcută cu Jordan? o zeflemisi el, aplecându-se să ia o pietricică și s-o arunce peste apă. Nu cred asta, am intrat tiptil și părea să doarmă foarte adânc. Întreabă vreodată de mine?

– Uneori, răspuse ea scurt, neplăcându-i ideea ca Russell să meargă la apartamentul său în lipsa ei. Asta o făcea să se simtă amenințată.

– Și ție? se aplecă el să ia o altă pietricică. Ți-a fost dor de mine?

Era bucuroasă de întunericul care-i umbrea parțial obrazii fierbinți.

– Ar fi imposibil să fii măritată cu un alt bărbat și apoi să nu te gândești la el ocazional, odată ce ai divorțat, răspuse ea cu un tact care știa că este esențial pentru acest bărbat.

El se îndreptă, mișcându-se în tăcere pe nisip, să stea doar la câțiva centimetri de ea.

– Am întrebat, ți-a fost dor de mine?

Vocea lui era ușor controlată, punând-o în gardă pe Willow.

Era un bărbat atât de frumos, doar de treizeci și trei de ani, și totuși își pierdea timpul insistând asupra unei relații ce nu putea fi niciodată ce vroia el să fie. De multe ori îl cântărise pe acest bărbat contradictoriu și niciodată nu ajunsese la un răspuns clar. Doar dorința lui Russell pentru ea fusese întotdeauna constantă.

Își umezi buzele cu vârful limbii.

– Mi-a ... mi-a fost dor de tine, răspuse ea.

Dorința scăpără în ochii lui albastru-închis

– Cât de mult ți-a fost dor?

– Puțin, tremură ea, când el îi mângâie obrazul, amintirea celui alt bărbat mângâind-o în același fel, impunându-se în acel moment.

Ochii i se măriră când își dădu seama că se gândea la Jordan. Acum, când era cu Russell!

– Arată-mi cât, o încurajă răgușit Russell.

Panica îi mări ochii.

– Nu aici, Russell, protestă ea. Suntem pe o plajă publică.

– Nu-i nimeni în jur să ne vadă, scutură el din cap, înconjurându-i ceafa cu mâna.

– Dar ... dar este un om acolo, remarcă ea cu ușurare. Plimbă un câine.

Russell se uită rapid în direcția omului.

– Nu se uită la noi, spuse el când se întoarse înapoi spre Willow. Și a trecut multă vreme de când te-am sărutat, murmură el gutural.

Ea știa cât timp trecuse, numărase zilele, orele, *minutele*.

Fața lui se întunecă.

– Sau a luat Jordan tot ce aveai de dat astă-seară.

Vocea lui se înăspri perceptibil. Ea scutură negând din cap, venind în brațele lui ca un fluture atras fără voie de lumină.

Russell o sărută îndelung, profund, fără a se grăbi și Willow se agăță slabă de el când, în cele din urmă, acesta își ridică fața.

Ochii lui străluceau în lumina lunii.

– Nu, murmură el cu satisfacție. Nu i-ai dat lui Jordan nimic în această seară, o zeflemisi el cunoscător, luându-i gura a doua oară.

Ea se clătină ușor când îi dădu drumul, simțind gustul lui pe buze și le umezi cu limba.

– De ce ești aici, Russell? întrebă ea încet.

– Nu este evident? dădu el din umeri.

– Spune-mi.

– Să te văd, bineînțeles, spuse el iritat.

Sperase prea mult că făcea doar o vizită nevinovată părinților.

– De ce acum? se încruntă ea.

– De ce nu acum? o luă el în râs.

Lui Willow nu-i plăcuse niciodată aceste jocuri ale lui.

– A trecut peste un an ...

Russell zâmbi.

– Și mie mi-a fost dor de tine, Willow, rosti el ironic. Nu crezi că mi-a fost dor? înălță el din sprâncene.

În obrazul ei se zbătu un mușchi.

– Nu mă așteptam ... să dispari complet din viețile noastre în felul în care ai făcut-o, spuse ea cu sinceritate.

– Ai spus că ai nevoie de timp, șuieră el. De la căsătorie și de mine. Mi-am promis să-ți dau un an. Acel an s-a sfârșit ieri, spuse el cu satisfacție.

El îi “dăduse” un an, un singur an de normalitate. Ca un prizonier căruia i se dă “liber pentru bună purtare”. Și ea fusese bună, întotdeauna făcuse ce-i ceruse Russell. Fusese o proastă să creadă că îi va da drumul vreodată.

Russell o observa cu ochii îngustați.

– Știi că n-a existat niciun bărbat în acest răstimp. Nu te-aș sfătui să începi acum, cu Jordan, scrâșni din dinți.

Ochii lui Willow se măriră când realizează că Russell fusese cel care o ținuse sub observație, când în tot acest timp ea crezuse că David și Simone erau cu ochii pe nepoata lor. Avea sentimentul unui fluture închis într-un borcan, care putea să se miște și să zboare, să observe lumea din afară, dar era eliberat doar la voința și indulgența celui care-l capturase.

– Aș vrea să mă întorc la hotel acum, spuse ea abrupt, simțindu-se ușor îngreșată.

– Exact asta aveam și eu în minte, susură el.

Ochii ei se măriră când își dădu seama de intenția lui.

– Nu poți sta cu mine acolo! protestă ea.

Sprâncenele negre se ridicară ironic la panica ei evidentă.

– Nu pot?

Ea înghiți în sec, urând că-i dăduse satisfacția să-i vadă panica.

– Ai uitat de Dani și de Barbara?

Umorul lui dispăru.

– N-am uitat niciodată de ele, rosti el aspru.

– Atunci, trebuie să înțelegi ...

– Da, înțeleg, o întrerupse el. Dar ar fi mai bine să accepți că acum sunt înapoi în viața ta. Ai avut libertatea pe care ai dorit-o, ai făcut un succes din creațiile tale, acum este timpul să-ți concentrezi toată energia asupra mea.

Respirația lui Willow era chinuită.

– Nu pot aștepta toate acestea până ne întoarcem la Londra?

– Depinde, murmură el încet, privind-o cu atenție.

– De ce? întrebă ea.

– De cât ai să stai departe de Jordan! sclipiră ochii lui.

Oftă pentru felul cum el insista să-l aducă pe Jordan în discuție.

– Am cinat împreună o singură dată ...

– O dată este prea des în ceea ce mă privește, spuse tăios Russell.

S-ar putea ca lui să nu-i pese să-mi ia resturile, dar eu nu le-aș accepta niciodată pe ale lui!

Ea se albi la față din cauza cruzimii lui.

– Nu există nicio șansă, gemu ea. Știi mai bine ca oricine!

– Da, încuviință el cu satisfacție, mâna lui plimbându-se cu familiaritate peste pieptul ei. Acesta a fost întotdeauna al meu, nu-i așa, Willow? Numai al meu.

Ar fi vrut să se dea la o parte, să scape de acea mână care o

mângâia și totuși nu putea. Era din nou fluturele care putea fi lăsat liber numai la voința stăpânului. Și Russell nu era grăbit să plece, gura lui plimbându-se de-a lungul obrazului spre gură.

Ochii îi sticleau triumfător când, în cele din urmă, o lăsa să plece.

– Până ne întorcem la Londra, accentuă el.

Ea tremura așa de tare când ajunse înapoi la hotel, încât Barbara îi aruncă o privire și comandă un pahar de brandy la barul de la parter, nefortând-o să-i dea vreo explicație până când Willow nu bău tot.

– Nu-mi vine să cred că domnul St. James ar fi ...

– A fost Russell, izbucni Willow, uitându-se disperată la cealaltă femeie. A venit la Jordan după ce a plecat de aici și ...

– E-n regulă, o luă Barbara în brațe, legănând-o ușor. Vom trece prin asta amândouă, Willow, o îmbărbătă ea. Mai avem doar o zi aici și apoi ne putem întoarce la ...

– Nu înțelegi, hohoti Willow. El ... of, Doamne, n-a spus în multe cuvinte, dar cred că vrea să trăiesc din nou cu el!

Willow era calmă, dar palidă, a doua zi. Dormise prost și-și dorise să aibă curajul să părăsească insula astăzi înainte de a da din nou ochii cu Russell. Nu avea nevoie deloc de curaj – el nu i-ar permite să facă nimic altceva.

Doamne, cât se mai disprețuia pentru slăbiciunea ei, fiind plină de dezgust că nu făcea nici măcar încercarea de a-și mișca aripile din captivitatea sa. Se arsesse și se rănise de prea multe ori luptându-se cu această captivitate.

– Willow, eu ... Dumnezeuule, arăți groaznic! se încruntă Jordan când se așeză la masă în fața ei.

Ea îi aruncă un zâmbet ironic.

– Mă îndoiesc că acest gen de complimente te poate vârî în patul

unei femei!

Zâmbetul îi dispăru când realizează ce spusese, obrajii îmbujorându-i-se când descoperi că nu-și putea lua ochii de la gura lui, aceste buze care o gustaseră și mângâiaseră atât de intim cu o seară în urmă. Jordan nu va mai putea fi niciodată străinul distant care părusese să fie întotdeauna pentru ea.

Una din mâinile lui o prinse pe a ei.

– Ce s-a întâmplat noaptea trecută, după ce ai plecat cu Russell?

Ea se înecă în compasiunea din ochii lui catifelati, lăsându-și mâna într-a lui, liniștită de căldura atingerii sale.

– Ne-am plimbat pe plajă și apoi m-a adus înapoi aici, răspunse ea răgușită.

Acei ochi căprui se îngustară.

– Asta-i tot?

Willow înțepeni ușor.

– La ce altceva te-ai fi așteptat? Îl sfidă ea.

El se uită nerăbdător în jur – sala de mese era plină de oameni care își luau micul dejun în ciuda orei târzii.

– Unde sunt Dani și domnișoara Gibbons în dimineața aceasta?

– Barbara a dus-o pe Dani în camera de joacă a copiilor imediat ce a terminat de mâncat.

– Te simți bine? se încruntă Jordan.

– Încă mă mai doare capul și am cam întârziat azi-dimineață să cobor, asta-i tot.

Pastila de dormit pe care simțise nevoia s-o ia noaptea trecută, nu începuse să-și facă efectul imediat și când în cele din urmă adormise, fusese atât de adânc, încât îi fusese greu să se trezească. Dani, întotdeauna flămândă dimineața, nu fusese în stare s-o aștepte prea mult pentru micul dejun.

– Bei o cafea cu mine, Jordan? îl invită ea, întrebându-se ce făcea aici atât de devreme dimineață.

Nu părea să fie în drum spre serviciu, îmbrăcat cu pantaloni negri și cămașă bleumarin, nu prea adecvați pentru birou.

El scutură din cap.

– Hai să mergem afară, aerul proaspăt ți-ar putea face bine.

Era o zi frumoasă de septembrie – soarele strălucea, dar în aer se simțea un pic de răcoare. Pe plajă se aflau câțiva oameni care profitau de vremea senină.

– Te apucă des durerile de cap? Jordan încă îi ținea brațul pe care i-l luase când părăsiseră hotelul.

Doar când prezența lui Russell începea s-o apese! Nu era chiar o durere de cap, ci mai curând un sentiment de oprimare.

– Nu mă așteptam să te văd în această dimineață, se întoarse ea să-l privească.

– De ce nu? se încruntă el ușor. De obicei nu cinez cu o femeie și apoi îl las pe alt bărbat s-o ducă acasă.

– Mândrie rănită, Jordan? îl ironiză ea cu sprâncenele ridicate, simțindu-se confortabil în bluza crem și pantalonii maro pe care-i purta cu o curea lată de aceeași culoare.

Încruntarea lui se accentuă.

– Ce s-a întâmplat cu adevărat astă-noapte?

Expresia ei era intenționat suavă.

– Nu înțeleg la ce te referi.

Jordan oftă.

– Mi-ai spus că voi doi ați terminat și totuși Russell părea gelos când ne-a văzut împreună.

– Este de înțeles că a fost surprins, îl scuză Willow.

– De ce, de înțeles?

– Niciodată nu te-ai oboșit să fii politicos cu mine, Jordan, îi reaminti ea sec.

Buzele lui se strânseseră.

– Unde intenționați să mergeți astăzi, toți trei?

Ea se încruntă, apoi se însenină ușor când își dădu seama că se referea la pretenția lui Russell pe care o avusese de a-și petrece ziua cu ea și cu Dani.

– N-au fost făcute planuri definitive, dădu ea din umeri. Mă aștept să-l vedem când mergem la Simone și la David.

Jordan se opri din mers, se întoarse cu fața la ea și-i spuse:

– Petreceți-vă ziua cu mine, o îndemnă el.

– Ți-am spus că ne ducem la Simone și la David, răspunse ea lipsită de vlagă.

– Willow, nu-mi place ideea să fii cu Russell, ripostă el.

– De ce naiba nu? oftă ea.

– Înainte de sosirea lui, erai gata să rămâi în brațele mele.

Faptul că el spunea adevărul o făcu să roșească. Nu cunoscuse intim decât un singur bărbat și totuși, reacția ei față de Jordan, noaptea trecută, fusese de netăgăduit. Și din acel motiv știa că n-ar îndrăzni să rămână din nou singură cu el.

– N-am fi ajuns mai departe decât am făcut-o, spuse ea foarte sigură.

– Poți fi sigură de asta? se îngustară ochii lui.

Nu, nu putea fi sigură sută la sută, și această nesiguranță trebuie să se fi văzut în ochii ei fiindcă Jordan gemu adânc din piept când își coborî capul s-o sărute. Nu arată niciun pic din blândețea nopții trecute fiind insistent, puțin dur, iar răspunsul ei către el fu același care fusese atunci; se topi în el în timp ce gura ei se mișcă însetată lângă a lui.

El nu se grăbea să-și termine sărutul, relaxându-se ușor când îi simți răspunsul, sorbindu-i buzele.

– Cum respirați când faceți asta?

Jordan se îndreptă cu regret și chicoti încet la curiozitatea din vocea lui Dani, așa cum stătea uitându-se la ei, un spiriduș micuț în rochița ei roșie de plajă.

– Cred că ești cam mică pentru lecții de sărutat, o trase el în glumă de năsuc. Întreabă-mă când o să fii de vârsta mamei tale.

– Scuzați-mă! apărui Barbara gâfâind lângă Dani. V-a văzut pe amândoi când traversam drumul spre plajă și n-am putut s-o opresc, făcu ea o grimasă.

Obrajii lui Willow erau roșii ca focul, de jenă. Era suficient de rău că Jordan o sărutase, mai ales într-un astfel de loc public și mai fuseseră și văzuți de o vorbăreată ca Dani. Dacă îi va menționa din întâmplare lui Russell ceea ce văzuse ...

– Am venit să vă iau pe toate să vă duc la Simone și la David, rosti Jordan tărăgănat.

– Nu-i nevoie, refuză Willow, părăsind căldura brațelor lui care îi înconjurau mijlocul.

– Sunt instrucțiunile Simonei, spuse el sec. De fapt, a fost un ordin. Și eu voi petrece ziua cu ei.

Willow se încruntă, iritată.

– De ce nu mi-ai spus mai devreme? se rățoi ea.

– Fiindcă aveam alte lucruri în minte atunci, se răsti el, întunecându-se la față.

– Pariez că aveai, mormăi ea înciudată, după care îi spuse Barbarei că se duce să ia lucrurile lor din apartament.

Era sigură că vor înota în piscina Stewart într-o zi frumoasă ca asta, așa că luă costumele lor de baie pentru orice eventualitate.

– Pot veni cu tine, hotărî Barbara.

– Și eu, spuse Dani veselă.

– De ce să nu mergem cu toții? rosti Jordan cu sarcasm evident.

Willow se roși la zeflemeaua lui față de eforturile ei de a evita să rămână din nou singură cu el.

– Mergem eu și cu Dani, spuse Barbara scurt. Va dura mai puțin.

Willow îi aruncă prietenei ei o privire care spunea clar: “trădătoareo!”

Barbara o încuraja mereu să aibă o viață mai socială, să se vadă mai mult cu prietenii și în special să-și permită un bărbat în viața ei. Și doar Dumnezeu știe câți umblaseră după bogata divorțată Willow Stewart în ultimul an! Dar Barbara nu putea înțelege, în ciuda sărutului dintre ei, la care cam fusese martoră, că Jordan era ultimul om, chiar ultimul om, pe care ar trebui să-l încurajeze? Sau primul? Jordan era așa de puternic, un bărbat care știa ce vroia și nu permitea nimănui și nimic să-i stea în cale pentru a obține. Și ea avea nevoie de ceva din acea putere, s-o ajute să fie la fel.

– Hei, unde ai dispărut acum? întrebă Jordan, nerăbdător.

Încă o dată, obrajii i se înroșiră.

– Gândurile unei persoane nu sunt numai ale ei? se răsti ea.

El oftă adânc.

– Cu tine este așa – un pas înainte și doi înapoi – nu-i așa?

– De ce te mai obosești, Jordan? îl respinse ea, vlăguită. Și nu spune că din cauză că mă vrei, pentru că acest egoism nu explică interesul pe care-l arăți pentru alte aspecte ale vieții mele!

– Doresc ...

– Ce? i-o tăie ea scurt. Să nu existe toate aceste complicații legate de dorința pentru fosta nevastă a vărului tău? îl ironiză ea. Crede-mă, am mai multe complicații decât poate să ducă orice alt bărbat.

– Russell este inclus în asta? se irită el.

Russell, *meru* Russell. El era începutul și sfârșitul și niciun alt bărbat nu-i putea șterge amintirile pe care le avea de la el.

– Ce s-a întâmplat între voi doi după ce ați plecat de la mine noaptea trecută? o strânse Jordan de braț, cu ochii sclipind. A stat cu tine?

– Nu!

– L-ai dorit?

– Jordan, te rog! încercă ea să se elibereze.

– Da? o scutură el ușor, cu o expresie intensă când refuză s-o lase să-și desprindă privirea.

Willow deveni brusc nemișcată în brațele lui.

– Ce vrei să spui? îl provocă ea, înfierbântată. Ce vrei să-ți spun, îți voi spune.

– Vreau adevărul.

– Ce adevăr? îl ironiză ea. Că Russell m-a sărutat și mie mi-a plăcut? Că m-a pus pe nisip și am făcut dragoste acolo pentru că n-am mai avut răbdare să ajungem la hotel? Țsta este soiul de lucruri pe care vrei să-l auzi?

Ochii ei scliffeau de lacrimile ascunse când îl privi războinică.

– Vreau adevărul, la naiba!

– Și nu crezi că este acesta?

– Tu ... Acolo, nu cred că este așa. Vocea lui Jordan se schimbă dramatic de la țipăt la blândețe în câteva secunde, dându-i drumul când Barbara și Dani se apropiară, fetița privind-i cu curiozitate ... Lui Willow i-a intrat nisip în ochi, spuse el, explicându-le apropierea.

– Da, rosti Barbara sceptic, devenind neliniștită când privi fața palidă a lui Willow. Vântul este puternic astăzi, îi ironiză ea, subliniind prin aceasta faptul că era o zi surprinzător de calmă.

Gura lui Jordan se strânse.

– Mergem? propuse el încordat. Suntem așteptați de mai bine de o oră.

Willow abia răspunse la zâmbetele de încurajare ale Barbarei în timpul călătoriei cu mașina spre casa Simonei și a lui David. Dar nu se putea relaxa. Insistența lui Russell era destul de greu de îndurat, dar să ai doi bărbați geloși unul pe altul era aproape insuportabil. Ar fi prea mult de sperat ca Russell să se comporte frumos – niciodată n-o făcuse, așa că de ce ar începe acum?

Familia Stewart era deja lângă piscină când sosiră, servitoarea aranjându-le să se schimbe cu toții înaintea de a se duce la bazin.

– Este totul în regulă între tine și domnul St. James? întrebă Barbara încet, de îndată ce Jordan se îndreptă spre altă cameră de oaspeți.

– Nu, recunosc Willow, uitându-se cu coada ochiului la Dani, care era toată numai ochi și urechi. Dar sunt sigură că va trece peste asta.

– El?

– Da ... el, o întrerupse ea. Hai, Dani, să mergem să ne schimbăm, vrei? Și să nu vorbești despre ce ai văzut mai devreme, o avertiză ea glumind, căci altfel Jordan nu-ți va mai preda lecția asupra sărutului când vei fi mai mare!

Chicotelile fiicei sale o ajutară să-și îmbunătățească dispoziția, deși se simțea încordată când veni timpul să coboare la parter.

– Gata? o întrebă prietena ei.

Willow inspiră adânc.

– Gata cum voi fi întotdeauna. Încearcă să nu te dezlipești de mine astăzi, da?

– Vom face tot ce-i posibil, încuviință Barbara.

Să faci “tot ce-i posibil” nu era suficient niciodată când te opuneai unuia ca Russell. El întotdeauna obținea exact ce dorea și de obicei fără prea mult efort din partea lui.

Ce rezultat spera el să obțină astăzi, nu era sigură, dar simți un adevărat șoc când o prezentă pe femeia cu părul negru care stătea lângă el drept iubita lui!

Capitolul 5

Femeia era cam de vârsta lui Russell, dacă nu mai mare, cu păr lung și negru ce părea ondulat natural, cu cinism în ochi, care se reflectă în rictusul gurii când zâmbi. A avea un corp frumos, înalt și subțire, trei triunghiuri de material roșu acoperindu-i goliciunea. Willow se simți brusc prea îmbrăcată în costumul ei de baie din două piese, mai decent!

Se uită năucită de la Gemma Laird la Simone și David, încercând să le estimeze reacția față de Russell care își aducea acasă o iubită, mai ales una ca aceasta. Ambii îi răspunseră la privire îngrijorați, părând la fel de surprinși ca și ea.

Apoi se uită la Russell, cutremurându-se de triumful ce scăpăra în ochii lui, doar ca să se trezească uitându-se în loc de asta la Jordan. Nu știa ce disperare avea în ochi, dar simți asta când Jordan făcu un pas protector spre ea, ambii stând în fața celuiilalt cuplu, împreună acum.

– Sunt așa de încântată să te cunosc, întinse Gemma Laird o mână languroasă spre Willow.

Aceasta o luă, încă năucită. Niciodată nu-i trecuse prin cap că

există o altă femeie în viața lui Russell! Ceea ce era o prostie din partea ei când știa, poate mai bine ca oricine, ce bărbat senzual era.

– Russell vorbește des de tine, zâmbi Gemma Laird, dar zâmbetul nu-i atenuă duritatea privirii.

Era evident că, indiferent ce-i spusese Russell celeilalte femei, aceasta n-o plăcea. Sentimentul era reciproc.

– Ciudat, Jordan, el nu vorbește niciodată de tine.

Gemma râse gutural, uitându-se la el apreciativ.

– Probabil pentru că este firesc pentru soț să-i spună amantei despre soție, dar nu și invers. Lucrez pentru Russell. O fac de ceva vreme.

Însemna că aveau o aventură de câțva timp? Willow așa avea senzația. Ciudat, dar nu simți nimic la această constatare, chiar dacă ghicea că relația avea probabil loc încă de când era căsătorită cu Russell. Ea realizează ce încerca Gemma să-i spună. Singura grijă a lui Willow era motivul ulterior al lui Russell de a o aduce acum pe Gemma Laird aici. Fiindcă știa că trebuie să fi fost unul.

– Tăticule?

Willow oftă îndurerată când se uită în jos și-și văzu fiica uitându-se cu ochi mari la Russell. Dani nu-și văzuse tatăl de un an și era clar după fața ei, că se aștepta la mai mult de la el decât să fie ignorată. Nu că Russell fusese vreodată un tată prea atent, dar Dani avea perfectă dreptate să se aștepte la mai mult din partea lui, mai ales după o perioadă atât de lungă de timp.

– Prințeso! rosti Russell lăsându-se pe vine lângă ea. N-ai crescut mult, o ciufuli el înainte de a se ridica din nou.

Willow nu se așteptase la prea mult din partea lui, deși putea vedea că Dani era puțin rănită. Dar Russell era genul de bărbat care n-ar fi trebuit niciodată să aibă copii ... nu prea avea timp de ei și de

sosirea lor nedorită și probabil n-ar fi avut niciodată vreunul, dacă asta n-ar fi influențat-o pe Willow să se mărite cu el. Dar lui nu-i plăcuse acest rol, fiindu-i ciudă pe timpul pe care Willow îl petrecea cu Dani și era evident că nu se schimbase.

– Este micuță ca mama ei, o ridică Jordan pe fetița în brațe, făcând-o să râdă când o gădilă.

Willow se simți recunoscătoare pentru această intervenție, fiindcă văzuse că buza lui Dani începuse să tremure. Urmări cum Jordan intră în bazin cu fetița care țipa de plăcere, transformând un moment de stânjeneală într-unul de distracție. Dar ei îi era aproape teamă să se întoarcă și să se uite la Russell, știind că acesta nu aprecia gestul lui Jordan.

Furia neagră pe care o văzu în ochii lui când îi urmărea pe Jordan și Dani în piscină o făcu să se cutremure.

– Cred că ai creații frumoase, distrase atenția Gemma Laird zâmbind condescendent. Am câteva din rochiile tale în garderoba mea.

– Ce drăguț.

Zâmbetul lui Willow era lipsit de căldura ei obișnuită când se întrebă ce poziție deținea această femeie în compania lui Russell de-și putea permite creații exclusiviste.

– Russell are gusturi foarte fine, își puse Gemma posesiv mâna pe brațul lui.

Evident, poziția ei în companie nu cerea să petreacă mult timp la serviciu!

– Eu ... începu Willow.

– Willow, am un cadou în casă pentru Dani, o întrerupse Simone. N-ai putea să vii să te uiți și să-mi spui dacă este potrivit?

Willow ridică sprâncenele negre peste ochii de smarald, sigură că

era prima oară când Simone îi căutase compania – a-i cere aprobarea pentru un dar făcut lui Dani era mai curând un șiretlic – Simone întotdeauna îi luase lui Dani ce dorise și nu dăduse un sfat pe părerea lui Willow!

– Acea femeie îngrozitoare, spuse Simone agitată când îi întinse absentă lui Willow păpușa pentru Dani. Nu mi-a venit să cred când Russell a venit cu ea seara trecută. Sau că va merge să te vadă așa cum a făcut și să ne lase pe noi s-o întreținem. N-am știut ce să facem cu ea!

Gura lui Willow se strâmbă.

– Să nu-mi spui că ai întâlnit pe cineva mai nepotrivit decât mine pentru fiul dumitale!

Ochii albaștri ai Simonei scăpărară de mânie.

– Nu fi caustică, Willow, se răsti ea. Femeia este îngrozitoare, o vânătoare de avere. Dumnezeu, este cu câțiva ani mai mare ca Russell!

Willow ridică din umeri.

– Se pare că o place.

– Care bărbat n-ar face-o? spuse dezamăgită Simone. Refuz să cred că tu ai creat rochia pe care o avea la cină seara trecută. David nu-și putea dezlipi privirea de la decolteul ei!

Willow se îndoia că Simone găsea amuzant ca fidelul ei soț să fixeze decolteul unei femei, așa că se abținu să zâmbească de îndrăzneala lui David.

– Pare suficient de plăcută, replică ea. Apropo, este drăguță. Sunt sigură că-i va plăcea.

– Ce? Oh ... oh ... vrei să spui păpușa, dădu Simone din cap de parcă nu s-ar fi îndoit deloc. De fapt, am vrut să plec pentru un minut, se așează ea pe un scaun din dormitor.

– Am ghicit, încuviință sec Willow.

– Încordarea de a o întreține pe acea femeie îmi dă dureri de cap, scutură Simone din cap.

– O cheamă Gemma, accentuă Willow, ironic.

– Îi cunosc numele, se răsti Simone. Nu-l voi ierta niciodată pe Russell că a adus-o aici. Dumnezeu, dacă intenționează să se căsătorească cu ea! deveni ea palidă la acest gând.

Ideea o făcu pe Willow să reflecteze puțin. Nu credea că se va elibera de Russell chiar dacă se recăsătorea – n-ar fi făcut dragoste cu ea noaptea trecută chiar dacă senzuala Gemma Laird îl aștepta la casa părinților lor? Dar dacă Russell ar fi avut obligațiile unei neveste, cu siguranță n-ar mai fi fost în stare să-i dicteze *ei* orice mișcare.

– Credeam că-i dorești fericirea, Simone? dădu ea din umeri.

– Da, dar nu cu o femeie ca aceea. Doamne, a trebuit să facem față uneia total necorespunzătoare ... izbucni Simone, înroșindu-se de ciudă când își dădu seama cât fusese de insultătoare. Noi nu ne-am înțeles niciodată, Willow. Și nu este cazul să fiu acum ipocrită, mai ales că s-a dovedit că am dreptate. Dar am ajuns să te respect.

Și Willow o respecta pe cealaltă femeie, știa că orice făcea era ceea ce credea că este bine pentru familie. Dar în același timp, o displăcea profund.

– Poate o să ajungi s-o respecti și pe Gemma Laird, o ironiză ea.

– Nu este cazul să te distrezi pe socoteala mea, o repezi Simone. Dacă Russell se va căsători cu ea, atunci va deveni mama vitregă a lui Dani! Și Russell s-ar putea răzgândi s-o aibă pentru weekenduri.

Willow se îngălbeni la gândul lui Dani petrecând mai mult timp singură cu Russell și cu acea femeie ușuratică. Lui Russell i se garantase dreptul la vizitarea lui Dani în momentul divorțului lor, dar ajunseseră la o înțelegere să n-o ia niciodată pe fetiță peste noapte.

Pentru un preț. Cu excepția faptului că Russell nu-și luase niciodată prețul. Trebuia să vorbească singură cu el.

– Țin la copilul meu tot atât de mult cât ții tu la Danielle, spuse Simone oftând. Și știi că nu va fi niciodată fericit cu acea femeie.

Willow era sceptică în privința credinței Simonei că ar exista o femeie în viață care l-ar fi putut face fericit pe fiul ei și, totuși, era de acord cu ea asupra unui aspect – Gemma Laird n-ar fi fost o mamă vitregă potrivită pentru Dani.

Russell, David și Barbara luaseră locul lui Jordan în bazin cu Dani, când ea ieși din spatele casei, toți patru aruncând o minge între ei. Jordan era acum întins pe un șezlong, lângă Gemma Laird.

– Ce naiba face acum? gemu Simone când Gemma își puse mâna pe coapsa lui Jordan în timp ce vorbeau.

– Nu poți fi posesivă și cu nepotul dumitale, Simone, rosti ironic Willow, deși intimitatea gestului femeii o șocase și pe ea.

Nu-i plăcea s-o vadă pe Gemma atingându-l pe Jordan în acest fel. Ceea ce era caraghios când cinase cu el doar o dată. Și nu-i pășase în mod special când își dăduse seama că Russell probabil avusese o relație cu Gemma în timpul căsătoriei lor.

Simone îi adresă o încruntătură iritată.

– Jordan are mai multă minte ca să ia în serios stratagemele unei femei ca ea.

– Și Russell n-are? o zeflemisi ea.

– Pentru numele lui Dumnezeu, Willow, uită diferendele cu mine și încearcă să ți-o imaginezi ca pe mama vitregă a lui Dani!

Deja își imaginase și i se părea total inacceptabil.

– Scuză-mă, zâmbi ea absentă. Cred că o să mă duc cu ei în bazin.

– Du-te, rosti nerăbdătoare Simone, *te-aș* primi cu bucurie înapoi în familie dacă ar trebui să aleg între voi două!

– Mă întreb de ce nu mă simt flatată de această mărturisire! se strâmbă Willow.

– Cum te aștepti să simt față de fata care mi-a prins băiatul în capcana căsătoriei!

– Cred că tocmai ți-ai răspuns singură, Simone, spuse ea cu răceală. Eu eram o fată și Russell un adult de douăzeci și opt de ani. Întreabă-te care dintre noi l-a prins în capcană pe celălalt.

– Un bărbat nu poate rămâne însărcinat! ripostă femeia mai în vârstă.

– Exact, i-o tăie Willow cu amărăciune și intră direct în bazin.

Apa rece îi limpezi capul. Înotă încet până la capătul bazinei, să se alătore celorlalți.

– Slavă Domnului că a venit un înlocuitor spuse David cu oarecare ușurare. Barbara și cu mine pierdem în fața lui Russell și Dani.

Îi întinse mingea înainte de a înota până la margine și a ieși.

Era un joc zgomotos și, pentru cineva din afară era o familie fericită însoțit de bona lui Dani. Dar toți adulții erau conștienți de implicațiile mai serioase în relațiile lor.

– Tu și cu mama ați avut o conversație plăcută? o luă în râs Russell când Barbara și Dani părăsiră bazinele pentru un pahar de limonadă.

– Nu în mod special. Ea se uită direct spre Gemma Laird care se vârase în Jordan.

Russell îi urmări privirea.

– Uneori, maică-mea poate fi atât de puțin subtilă, rosti el trăgănat.

– Nu numai maică-ta!

El dădu din umeri.

– Privește partea bună a lucrurilor, Willow, chiar și tu îi pari bună

ca noră, acum!

Ea oftă.

– Russell, ce face femeia aceea aici?

– “Acea femeie” se întâmplă să fie musafira mea, ripostă el și trebuie tratată ca atare.

– N-am fost nepoliticoasă cu ea, negă Willow scuturând din cap.

– Niciuna dintre voi n-a fost, dar nici nu v-ați omorât cu politețea.

Cu excepția lui Jordan ... Își urmări vărul cu ochii îngustați cum discuta amabil cu Gemma Laird ... Evident, Jordan nu este atât de boșorogit încât să nu poată aprecia o femeie frumoasă.

– De ce ar fi? îl repezi Willow. Nu este așa de bătrân.

Privirea lui Russell o măsură speculativ.

– Întotdeauna ai gândit așa.

Obrajii ei se înroșiră brusc.

– Doar pentru că eram atât de tânără.

– Hm, mormăi el ironic. Și acum te simți bătrână, așa-i?

– Antică! îi confirmă ea cu amărăciune.

– Nu-i mare diferență, fiindcă surprinderea mea față de el flirtând mai întâi cu tine și acum cu Gemma n-are nicio legătură cu vârsta lui Jordan.

Willow îl privi cu atenție.

– Ce vrei să spui?

– Ești dintr-o dată foarte interesată de vărul meu, o ironiză Russell.

Roșeața ei se accentuă.

– Nu chiar, doar că tu faci ca toate acestea să sune atât de misterios.

El își rânji satisfacția că o enervase, așa că vocea ei se ridică furioasă.

– Este un secret întunecat de familie, de aceea, spuse el.

– Ce este? întrebă ea, iritată.

– Am spus că este un secret de familie, Willow replică el.

Ea pufni furioasă.

– Și eu nu mai sunt membră a acestui grup de elită!

Se întoarse, furioasă pe sine cât și pe Russell pentru că o făcuse să-și iasă din fire.

– Hei, o admonestă el, prinzându-i brațul. Te necăjeam doar, o privi el cu ochi veseli.

– Nu știi nici măcar să glumești, Russell, oftă ea. Acum, lasă-mă!

– Te rog, insistă el, degetele lui strângând-o ușor.

– Te rog, lasă-mă! scrâșni ea.

– Nu vrei să afli secretul lui Jordan? o zeflemisi el, când ea se întoarse să se îndepărteze în momentul în care îi dădu drumul.

Vroia, și el știa!

– Dar se pare, spuse el rar, că accidentele în planificarea familială se întâmplă în familie!

Ea se făcu albă ca varul la față.

– Vrei să spui că Jordan ... mormăi ea dându-și brusc seama.

Russell dădu din cap cu o expresie de satisfacție.

– N-a fost chiar așa, bineînțeles, spuse el. Claudia era mai mare ca Jordan și nici nu exista dragoste între ei. Dar accidente se pot întâmpla și în cele mai solide relații.

– Ce s-a întâmplat cu ... cu Claudia? Și cu copilașul?

Ochii ei erau măriți de uimire. Nu existase nicio mențiune a lui Jordan având o nevastă ...

Russell dădu din umeri.

– După cum am spus, relația a fost o aventură în cel mai bun caz, așa că el a ezitat să se arunce într-o căsătorie cu o femeie pe care n-o

iubea. Cum se spune, “cine ezită pierde”? Oricum, pe aproape. În timp ce Jordan ezita și făcea planuri să aibă el însuși grijă de copil după nașterea lui, Claudia a cunoscut pe altcineva care era la fel de bogat, dar care nu voia s-o ia în căsătorie când aștepta copilul altui bărbat, chiar dacă tatăl l-ar fi luat odată ce era născut.

– Vrei să spui că ea ... Claudia ...

– A avortat copilul și s-a căsătorit cu celălalt bărbat, dădu cu cruzime din cap Russell.

Capitolul 6

– Încă un pahar?

Willow își ridică pleoapele uimite să se uite la Jordan, zâmbindu-i brusc când scutură din cap a refuz, ascultând distrată cum el își mai comandă un alt pahar de la chelnerul care aștepta, în timp ce o muzică de pian, în surdină, răsuna în salonul de lângă barul unde stăteau.

Fusese șocată când Jordan sosise la hotel după cină, simțindu-se prost cu el după cele spuse de Russell în acea după-amiază. Nu se îndoia că Russell spunea adevărul; el n-avusese niciodată nevoie să mintă ca s-o rănească. Și acum era rănită, știind motivul pe care-l avusese Jordan s-o disprețuiască atât, de ce-i spusese clar că o dorea doar, având credința că ea pusese mâna pe bărbatul pe care avusese de gând să-l prindă în capcană. Nu exista niciun dubiu că asta era ceea ce credea – remarcele lui când sosise cu trei zile în urmă, fuseseră directe și la obiect.

– Ești foarte tăcută, o îmboldi el acum. Te gândești la munca pe care o ai de făcut când te întorci?

Nu acordase prezentării de modă nici măcar un gând și

surprinderea ei trebuie să fi fost evidentă.

Jordan chicoti.

– Nu, nu cred asta. Este Gemma? o întrebă el privind-o intens.

Imaginea celeilalte femei plimbându-și mâna de-a lungul coapsei goale a lui Jordan îi veni instantaneu în minte și ochii îi scăpărară de supărare.

– Cred că este ceea ce se numește o “devoratoare de bărbați”, izbucni ea.

El înclină ușor capul.

– Este puțin cam prea copleșitoare.

– Tu ar trebui să cunoști acest lucru! ... O cuprinse remușcarea când își dădu seama cât de rea fusese ... Îmi pare rău, oftă ea. Este din cauză că vizita a fost mult mai traumatizantă decât credeam.

Fiindcă Russell alesese să vină aici în același timp.

Maxilarele lui Jordan se încleștară. Arăta foarte brunet și atrăgător în costumul negru de seară și cămașa albă ca neaua.

– Totul părea să meargă bine până când a sosit Russell, își rosti el gândurile.

Ea îl privi ironic.

– Adică, seducția ta avea efect?

El se încruntă, posomorât.

– Nu te seduceam, Willow; ne bucuram unul de celălalt.

Da, se bucurase de timpul petrecut în brațele acestui bărbat și simțind ceea ce simțea în legătură cu Russell, acest lucru o surprinsese. Și știind ce simțea Russell pentru ea, știa că acesta nu trebuia să afle niciodată întreaga amploare a răspunsului ei față de Jordan.

– Willow, vreau să vii acasă cu mine în seara aceasta ...

– Nu! găfâi ea, uitându-se în jur jenată, când câțiva oameni din bar

se întoarseră spre ei, la auzul răspunsului ei vehement. Nu, repetă ea răgușit.

Mâna lui Jordan o prinse cu fermitate pe a ei.

– Am nevoie de tine. Și cred că și tu ai nevoie de mine.

– Pentru ce ai nevoie de mine, Jordan? Întrebă ea, crezând că deja cunoștea răspunsul.

– Să te țin. Să te mângâi ... Privirea lui insistentă refuza s-o elibereze pe a ei. Este ceva ce toți avem nevoie, uneori. Chiar și eu, adăugă el cu autoironie.

– Și arăt că aș avea nevoie să ... fiu ținută? râse ea, în tot acest timp inima bătându-i cu putere, mâna ei rămânând rece într-a lui, în ciuda căldurii serii.

– Da.

Willow răsuflă cu greutate la bruschetea răspunsului lui, dorindu-și să existe cineva care s-o țină în brațe și să-i spună că totul va fi bine. Dar nu era așa și niciodată nu va fi.

Își dădu capul pe spate, sfidătoare.

– Te înșeli, Jordan. N-am nevoie de nimeni în afară de fiica mea.

– Dani este un copil și nu de dragostea unui copil ai nevoie, ripostă el.

Dacă Russell nu i-ar fi spus ceea ce-i spusese despre Jordan mai devreme, poate ar fi fost tentată să caute îmbărbătare în brațele bărbatului despre care deja știa că o putea face să uite totul în afară de el. Dar în mintea lui Jordan nu era decât faptul că ea hotărâse să facă un copil, ceea ce nu o diferenția de trădarea Claudiei din trecutul lui. Se aruncase în patul unui bărbat din motive false, și nu putea ajunge într-al lui Jordan decât din aceleași motive.

– Îl uiți pe Russell, îl luă ea în râs. Ar fi prea fericit să-mi dea toată atenția drăgăstoasă de care am nevoie.

– Nu cumva uiți de existența Gemmei Laird? scrâșni el din dinți.
– Nu prea cred, spuse ea scuturând din cap. Domnișoara Laird n-a făcut un secret că relația lor durează de câțiva ani și te asigur că Russell n-a șovăit niciodată să împartă patul cu mine în trecut.

Buzele lui se subțiară.

– Tu și cu Russell nu sunteți buni unul pentru celălalt, spuse el înțepat. Te-ai schimbat de când a sosit el și nu cred că l-am văzut pe Russell așa de încordat vreodată.

– Jordan, oftă ea. Russell și în consecință relația noastră, nu este treaba ta.

– Vreau să fiu prietenul tău ...

– De genul foarte intim! îl zeflemisi ea.

El se întunecă, ochii căprui de catifea cântărirind-o critic.

– Poate ar trebui să amânăm această conversație până când te întorci la Londra!

Când Russell spusese foarte clar că intenționa să reintre în viața ei, anul de “libertate” terminându-se în ceea ce-l privea pe el ...

– Nu, rosti ea cu tărie, ridicându-se în picioare. Scuză-mă, dar trebuie să mă duc s-o ajut pe Barbara să termine de împachetat – mâine dimineată plecăm foarte devreme.

– Willow, nu mă da la o parte ... Jordan se ridicase și el și stătea foarte aproape de ea. Ar fi vreo diferență dacă ți-aș spune că am ajuns să țin la tine? o privi el aproape cu ciudă.

Willow era perfect conștientă că se forțase să recunoască și-i căută fața minunându-se. Nu putea vorbi serios, după ceea ce-i spusese Russell despre Claudia. Și totuși, ca și Russell, se îndoia că era un bărbat care nu credea ce spune. Era o complicație, în lumina declarației lui Russell de noaptea trecută, de care n-avea nevoie. Și totuși, ce bine s-ar simți să se piardă în brațele lui Jordan, să se simtă

alintată și să țină cineva la ea, în loc să fie cea care să trebuiască întotdeauna să fie puternică.

Înghiți în sec.

– Îmi pare rău, Jordan, clătină ea din cap, regretând sincer.

Ochii lui scăpărară.

– Ce vrei mai mult de la mine?

– Pace, oftă ea.

Plecă, o pată de culoare exotică în rochia roșu cu negru, încununată de părul ei blond-argintiu. Niciodată nu se simțise atât de singură, îngrozitor de singură, în viața ei.

– Cred că ești o proastă, o certă Barbara când îi spuse despre invitația lui Jordan, în timp ce amândouă făceau bagajele la rezezală. Este un om bun. Sunt sigură de asta.

– Este și vărul lui Russell.

– Și caracterele lor sunt la fel de diferite ca uleiul de apă.

– Nu vreau să mă implic cu niciun bărbat, susținu Willow încăpățânată.

– O căsătorie ratată nu trebuie să te facă să ți se acrească de toți bărbații, o avertiză prietena ei.

– Jordan a suferit destul, scutură ea din cap.

Barbara o observă cu atenție.

– Deci, ai refuzat pentru binele lui?

– Cum crezi că s-ar simți dacă ar ști întregul adevăr despre mine? oftă ea vlăguită.

– Scandalizat, cred eu, spuse Barbara dezgustată. Tu n-ai încercat să prinzi pe nimeni în capcana căsătoriei. Poate că el realizează asta.

– Chiar? spuse Willow oftând.

Prietena ei pufni, iritată.

– De ce să nu-i dai omului o șansă?

– Nu pot.

– Russell?

Ea își mușcă buza inferioară:

– M-a avertizat să mă țin departe de Jordan.

– Deci, de aceea ezitai să te întâlnești cu domnul St. James astă-seară, realiză indignată Barbara. Willow, nu-ți poți duce restul zilelor sub ordinele unui bărbat!

– Nu pot altfel, o corectă ea. Amândouă știm asta.

– Russell Stewart este un tiran și un ...

– Hai să comandăm cafea, o întrerupse ea zeflemitor. Slavă Domnului că putem pleca mâine de aici!

Conștiința acestui fapt nu prea o îmbărbăta, știind că Russell vorbise serios când spusese că libertatea ei s-a terminat. Dar cât de departe va merge el de această dată? Aceasta era întrebarea care o chinuia, neavând niciun chef să se ducă la culcare, în timp ce caietul de schițe îi rămase neatins pe genunchi, iar ea privea în gol.

Ea și cu Barbara săriră amândouă să ridice telefonul înainte ca țârâitul s-o trezească pe Dani, fiind trecut de ora zece. Willow îi zâmbi Barbarei, deoarece fu prima care ajunsese la telefon, dar zâmbetul îi dispăru când auzi cine suna.

– Sunt jos la bar, spuse Russell. Vreau să-ți vorbesc.

Mâna ei se strânse peste receptor.

– De ce nu urci? îl invită ea cu răsuflarea oprită, neplăcându-i deloc cum suna vocea lui.

De obicei nu era un om care să recurgă la alcool pentru a-și îmbunătăți dispoziția, dar în seara asta părea să fi băut și nu vroia să-i facă o scenă.

– Fiindcă domnișoara Gibbons cea conștiincioasă ar fi o parte interesată a conversației noastre, de care n-am nevoie, o refuză el.

– Dar ...

– Nu mă face să vin să te iau, Willow, se răsti el. Fă bine și coboară singură!

Zgomotul când trânti receptorul răsună în toată camera și Willow era foarte palidă când se uită la Barbara.

– Nu trebuie să te duci, îi spuse posomorâtă prietena ei.

– Ba da ... Simți un nod în gât ... Mă duc ... Se înfășură în pătura de lână simțind că i se face brusc frig ... Ureează-mi noroc, Barbara! Am senzația că voi avea nevoie!

Barbara o privi furioasă.

– Nu te poate forța să faci nimic.

Willow zâmbi amar.

-Nu? șuieră ea înainte de a părăsi apartamentul pentru a-l întâlni pe Russell la bar, ambele femei știind că era ultimul lucru pe care voia să-l facă.

El stătea pe un scaun înalt la bar, dându-se jos să se așeze la una dintre mese la sosirea ei. După roșeața obrazilor și strălucirea ochilor, știu că presupunerea ei fusese corectă – băuse peste măsură. Sau făcuse ceva la fel de distructiv. Niciodată nu folosise droguri în timpul căsătoriei lor, știa sigur, dar exista o prima oară pentru orice. Pentru Russell.

– Arăți foarte drăguță – ca de obicei, rosti el cu o voce ironică.

– Mulțumesc, acceptă ea cu răceală.

– Ceva de băut?

– Nu, mulțumesc ... Stătea încordată pe marginea scaunului, vrând să risipească impresia de nervozitate pe care trebuie s-o fi făcut. Fără Gemma Laird, astă-seară? ridică ea ironic din sprâncene.

El se strâmbă.

– Ce ai zice dacă ți-aș spune că este cu Jordan? o luă el în râs.

Mintea lui Willow deveni complet opacă la acest răspuns neașteptat. Jordan cu Gemma? Și apoi își aminti dispoziția lui când o părăsise cu aproape două ore în urmă – sigur nu avusese dispoziția să se ducă la Gemma Laird!

– N-aș crede, ripostă ea.

– Despre el? scrâșni Russell, sau despre ea?

O credea pe Gemma Laird capabilă de orice pentru a obține ce dorește, chiar și să seducă alt bărbat atrăgându-l în patul ei, în timp ce ar dirija o relație veche.

– Aș spune că o cunoști mai bine decât mine, dădu ea din umeri.

– Așa cum tu îl știi pe Jordan mai bine decât mine?

Vocea lui era periculos de blândă. Inima îi tresări la capcana pe care i-o întindea.

– Ți-am spus deja că nu-l cunosc deloc pe Jordan.

– Sper că nu, pentru binele tău, mormăi el supărat.

– Și asta ce înseamnă? întrebă ea cu precauție.

– Înseamnă că am hotărât că ar trebui să terminăm conversația noastră de noaptea trecută, spuse el cu satisfacție.

Willow își umezi brusc buzele uscate, cu vârful limbii.

– Ce conversație?

Gura lui Russell se strâmbă.

– Cea despre planurile noastre când ne vom întoarce la Londra, spuse el, ironizând lipsa ei convenabilă de memorie.

– Ah, aceea, încercă să facă pe nepăsătoarea, dar știind că nu reușea.

Nu voia să audă asta!

Degetul lui Russell se mișcă ritmic peste dosul palmei ei.

– Ai vrea să le auzi?

– Da, înghiți ea în sec.

– Am hotărât să ne recăsătorim.

El o urmărea așa cum o pisică urmărește un șoarece.

– Nu! se răzvrăți ea, încleștându-și mâinile de masă.

Ochii albaștri și ironici străluceau de satisfacție.

– Ba da, îi confirmă el, uitându-se furios la paloarea obrazilor ei.

Pentru numele lui Dumnezeu, Willow, știi că te iubesc ...

– Știu că ai un mod foarte ciudat de a-ți arăta iubirea, îl acuză ea, respirând cu greutate.

Nu putea deveni din nou soția acestui bărbat, chiar nu putea.

– Niciodată nu mi-ai permis să-ți arăt iubirea mea așa cum am vrut, scrâșni el. Niciodată, n-ai vrut.

– Și tu știi de ce!

El oftă, iritat.

– Obișnuiește-te cu ideea, Willow, fiindcă te vei mărita din nou cu mine. Nu era o cerere în căsătorie, era un ordin!

– Și dacă refuz s-o fac?

– Atunci, toate învoielile și înțelegerile sunt nule ... Se ridică în picioare ...

Sper că am fost clar? o privi el cu ochi înghețați.

– Foarte clar, înghiți ea în sec.

– Răspunsul tău? scrâșni el.

– Când vrei să aibă loc această căsătorie? întrebă ea, tulburată.

El își dădu capul pe spate cu aroganță, ca și cum nu s-ar fi îndoit de acceptarea ei.

Ca și cum n-ar fi existat!

– Imediat ce pot aranja.

Willow își comandă un brandy după ce plecă el, îl bău pe jumătate, înainte de a fi în stare să se oprească din tremurat. Se simtea atât de singură, atât de îngrozitor de neputincioasă ...

Jordan. Jordan o oprea întotdeauna să se simtă așa, o va ține în brațe până îi va trece durerea. Și dacă îi va pretinde trupul drept plată pentru această îmbărbătare, atunci așa să fie – nu putea fi mai rău decât ceea ce pretindea Russell să facă.

Capitolul 7

Jordan arăta foarte mare și întunecat în strălucirea aurie a holului luminat din spatele lui, încă purtând pantalonii negri de la costumul de seară, haina scoasă și cămașa descheiată la gât. Fața lui era parțial în umbră în timp ce a lui Willow era clar luminată, așa cum stătea în afara ușii de la intrare, sperând să nu arate cât de vulnerabilă se simțea.

Aceasta fusese o idee proastă, își dădu seama acum când nu mai era orbită de nevoia de a fi ținută în brațele lui, spunându-și că totul va fi bine, când știa că nu era așa. Fusese tentată de consolare pe care el părea să i-o ofere. Dar asta n-ar servi la nimic. Russell încă va fi acolo și venirea ei aici îl va face probabil pe Jordan s-o disprețuiască și mai mult decât până acum.

- Intră, o invită el cu asprime, simțind parcă ce gândea.
 - Nu ... nu cred că te voi deranja, până la urmă, scutură ea din cap cu nervozitate. N-ar fi trebuit să vin aici.
 - De ce ai făcut-o? o chestionă el blând.
- Acea blândețe fu pierzania ei.
- Nu știu ... reuși ea să suspine înainte ca fața să-i cadă și să

izbucnească într-un plâns cu sughițuri.

Fu vag conștientă că este trasă în brațele puternice ale lui Jordan, condusă în casă, ușa închizându-se după ei, când fu învăluită într-o căldură binefăcătoare.

Când în cele din urmă lacrimile se potoliră, era așezată pe sofa, ținută ușor dar ferm la pieptul lui Jordan. Și habar n-avea ce să facă în continuare, nu-i putea spune de ce era așa de supărată. El îi oferea consolare, dar nu acea consolare!

– Știe Barbara unde ești? întrebă el încet, mângâindu-i părul.

Ea clătină din cap în tăcere, cuprinzând-o vina când își dădu seama că plecase de la hotel fără să se gândească la Barbara, care ar putea fi îngrijorată, sau că Dani s-ar putea trezi și ar avea nevoie de ea.

Jordan se ridică în picioare, ezitând.

– Nu ești lovită? Nimeni nu te-a atins?

– Nu.

Ochii i se măriră uimiți când se uită la el. Nu-i trecuse prin cap că ar putea crede așa ceva!

El dădu brusc din cap.

– Atunci, o s-o sun pe Barbara ca să-i spun că ești cu mine și că rămâi peste noapte ...

– Oh, nu pot face asta, scutură ea din cap.

Fața lui era supărată.

– Willow, permite-mi să fiu judecătorul a ceea ce poți și nu poți face, hotărî el. În noaptea aceasta, nu ești în stare să te duci nicăieri.

Plânsul o extenuase, la drept vorbind, și se lăsă pe spate în fotoliu, ascultând sfârșitul convorbirii lui Jordan cu Barbara. Conversația lor fu scurtă, Barbara părând să întrebe ceva, iar răspunsurile lui Jordan fură scurte și la obiect.

– Duș și apoi la culcare, domnișoară, spuse el cu fermitate. Și nu fi îngrijorată, glumi el, am câteva camere pentru oaspeți și o poți alege pe care o vrei!

Willow zăămbi recunoscătoare pentru grija lui, fiind îmbărbătată și întărită de îmbrățișarea lui, dar știind că plata fizică pentru acea consolare era peste puterile ei în acel moment. Ezită.

– Ești sigur că nu te deranjez?

– Sunt bucuros că ai venit la mine, o privi el intens. Acum, cum vrei apa de la duș, fierbinte, caldă sau rece? schimbă el repede subiectul, ridicându-se în picioare.

– Fierbinte, te rog, spuse ea cu recunoștință.

Dormitorul unde o conduse Jordan nu era evident al lui, cu decorul său crem și galben, baia alăturată purtând culori similare, doar prosoapele maro de baie fiind diferite.

Jordan o așeză pe marginea patului în timp ce se duse să potrivească temperatura apei.

– Perfect, spuse el cu satisfacție și începu să-i descheie nasturii din față ai rochiei.

– Calmează-te, spuse el când îl privi șocată. Te-am mai văzut goală înainte ... sau aproape, se corectă el. Și ești prea vlăguită ca s-o faci singură.

Se simțea foarte slăbită și era atât de plăcut să aibă cineva grijă de ea ... Jordan nu-și impunea voința asupra ei așa cum ar fi putut, mai curând era plin de atenție. Nu se simți deloc stingherită când îi scoase rochia, lăsând-o doar într-o pereche de chiloți de dantelă. Jordan o dispensă și de aceștia înainte de a o îndemna să intre sub duș.

Era ceva liniștitor să stea sub ploaia de apă caldă, fără a se gândi la nimic, în timp ce se bucura de atingerea apei pe trup.

– Să nu adormi acolo, îi bătu Jordan la ușă, când se afla sub duș

de câteva minute.

Dușul o împropătase. Acum se simțea – oare cum o descrisese Jordan cândva? – nouă și neatinsă. Vroia să fie neatinsă pentru el, în acea noapte.

– De ce nu vii să mi te alături? îl invită ea, răgușită.

– Ce?

– Ea înghiți în sec.

– Am spus de ce nu vii lângă mine?

De această dată, vorbi mai tare. Tăcerea care întâmpină invitația ei, de cealaltă parte a ușii, o făcu nervoasă.

Brusc, ușa se dădu în lături și un Jordan complet gol păși sub duș, lângă ea.

– Credeam că n-o să mă întreb niciodată! Nu-și dezlipi privirea de a ei când îi luă săpunul din mână și începu s-o spele ... A fost un adevărat purgatoriu să stau de cealaltă parte a acestei uși de sticlă, să-ți văd conturul trupului și să nu te pot atinge!

El arăta splendid. Îl văzuse în costum de baie de zeci de ori și știuse întotdeauna cât de frumos era construit. Dar fără acel mic articol de îmbrăcăminte era și mai masculin.

– Nu ești curios să afli de ce eram atât de supărată mai devreme?

Vocea ei era răgușită, trupul îi ardea când o atingea, picioarele tremurându-i când o săpunea între coapse.

– Bineînțeles că sunt.

– Și? îl îndemnă ea nerăbdătoare când el nu spuse nimic.

– Să-mi spui “nu”? o ironiză el.

– Nu.

– Willow, vrei să-mi spui despre asta? o cercetă el blând.

– Nu, oftă ea chinuit.

– Mă vrei?

– A ... așa cred.

Nu-i putea întâlni privirea, siguranța ei fiind anihilată de modul direct în care o întrebase.

– Willow, îi ridică el bărbia, privind-o drept în ochi. Chiar dacă suntem împreună în acest fel, nu înseamnă că trebuie să ajungem la altceva, o asigură el. Eu mă bucur doar să te ating.

– Este destul? se încruntă ea.

– Dacă tu spui așa, este, încuviință el din cap.

Ea înghiți în sec.

– Nu vreau să crezi că mă joc cu tine.

– Știi asta, o mângâie el pe obraz.

– Russell mi-a spus ce ți-a făcut Claudia ... se întrerupse când fața lui se întunecă ... A făcut-o ca să-mi arate de ce m-ai disprețuit în toți acești ani, îi explică ea în grabă.

– Eu nu te disprețuiesc, scutură Jordan din cap; Willow, Claudia a fost cu mult timp în urmă ...

– Dar ceea ce ți-a făcut, te-a influențat în ceea ce-ai simțit față de mine.

– Da, încuviință el cu asprime. Dar în aceste ultime câteva zile am ajuns să realizez că nu ești nici pe departe ca ea. Faptul că ai avut copilul ar fi trebuit să-mi spună asta. Există moduri de a te descotorosi de un copil după ce tatăl te ia în căsătorie. Și mercenara care am crezut că ești n-ar fi avut niciodată grijă de Dani așa cum ai avut tu.

– Întotdeauna am dorit-o pe Dani, spuse ea mișcată.

Jordan încuviință din cap.

– Și într-o zi vreau să-mi spui totul despre căsătoria ta cu Russell. Dar nu în noaptea aceasta, hotărî el. Nu cred că mai poți îndura așa ceva.

– Cr ... cred că aş vrea să faci dragoste cu mine acum, Jordan, îl privi ea sfioasă.

Ochii lui fură copleşiți de plăcere, ca apoi să-și recapete repede controlul.

– N-ai nicio obiecție ...

– Te *doresc*, spuse ea, exasperată.

El zâmbi la reacția ei.

– Nu-i nevoie să te înfurii!

Această tachinare drăgăstoasă nu fusese niciodată parte a căsătoriei sale cu Russell și reacționă ca un copil la frumusețea unei flori sau moliciunea unei pisicuțe, înflorind în fața ochilor lui când ridică timid capul spre el.

– Rândul meu.

Vocea lui era răgușită când ridică fața ca să-i întindă săpunul, iar ochii foarte negri.

– Catifea, murmură Willow, minunându-se.

– Încă nu m-ai atins, glumi el.

– M-am referit la ochii tăi, îl certă ea, roșindu-se toată.

– Oh, dădu el glumeț din cap.

Cum putuse crede vreodată că acest bărbat era rece și arogant? Era cel mai minunat om pe care-l cunoscuse – amabil, înțelegător și, mai presus de toate, blând.

El stătu complet nemișcat când îl săpuni încet peste tot, tremurând puțin când îi atinse unele locuri, în cele din urmă trăgând-o spre el cu un geamăt.

– Hai în pat, Willow, o grăbi el.

Cu toată graba, își luă timp să-i șteargă trupul încet, din creștet până în tălpi, dar nu avu răbdare ca ea să facă la fel cu el, luându-i prosopul .

Când se întinseră pe pat, Willow fu cuprinsă de o nervozitate pe care n-o mai cunoscuse, ca și cum era prima dată când un bărbat făcea dragoste cu ea. Crezuse că nu va avea importanță dacă Jordan va fi dezamăgit de ea ca parteneră de pat, dar acum își dădu seama că avea importanță – vroia ca el să descopere plăcerea în brațele ei. Dar nu știa cum să i-o ofere, nu în felul cum dorea ea.

Jordan o simți că tremură lângă el.

– Relaxează-te, Willow, o liniști el. Nu trebuie să fie acum, avem toată noaptea.

Așteptarea nu va schimba nimic, o știa de acum, și plăcerea pe care o cunoștea în brațele lui dispăru repede când se gândi la ce urma. Fusesse o proastă să creadă că va putea simți altfel cu Jordan!

– Willow? o îmboldi el, încruntându-se la ea. Scumpo, ce este? Scumpo era un cuvânt pentru amanti.

– Nu te iubesc, Jordan, îi spuse ea de-a dreptul.

– Știi asta, încuviință el încet. Dar ai nevoie de mine.

Era dezamăgită de ușurința cu care acceptase negarea ei.

-Credeam că ...

– E-n regulă, Willow, o liniști el. Ți-am spus, nimic nu trebuie să se întâmple. O să dormim doar împreună, așa ... Îi puse capul pe umărul lui, și o înconjură cu brațele.

Îl privi nesigură. Putea să facă asta, să renunțe când cu câteva secunde în urmă trupul lui se încordase spre al ei, în excitare completă? Russell n-ar fi făcut-o niciodată, dar Jordan ...

Pe obraji ei alunecară lacrimi.

Jordan se întoarse ușor când o simți tresărind.

– Te rog, nu plânge din nou, gemu el. N-aș mai putea suporta!

Dar ea nu se putea opri, îngropându-și fața la pieptul lui și udându-i pielea.

– Willow, nu! Te rog, iubito ... Risipi o ploaie de sărutări pe ochii, sprâncenele, obraji ei. Te rod, Willow, gemu el înainte de a pune cu ardoare stăpânire pe gura ei.

Singura realitate era gura lui peste a ei și-i întoarse sărutul cu pasiune fierbinte, arcuindu-se spre el.

Una din mâinile lui, acele mâini frumoase, urcă pe trupul ei pentru a-i cuprinde sânul. Fu cuprinsă de fiori când îi mângâie ușor sfârțul tare.

După nașterea lui Dani, ea nu mai fusese în stare să suporte atingerea lui Russell pe sâni, dar reacția ei față de mângâierea lui Jordan o făcu să-și piardă capul.

Spatele lui era tare și muscular, și totuși pielea îi era moale ca mătasea când se agăță de el, focul din trupul ei devenind o flacără când simți cum o pătrunde. Fără să știe ce i se întâmplă, șoldurile i se ridicară instinctiv să-l întâmpine, intrând în ritm cu el, alergând amândoi spre momentul plăcerii maxime.

Trupul încă îi dogorea de plăcere, chiar și după ce intensitatea căldurii îi fusese potolită. Se agăță de umărul lui Jordan, dorind să rămână astfel pentru totdeauna.

– Mulțumesc, murmură Jordan lângă gâtul ei, trupurile lor lucind de sudoare.

– Îmi mulțumești? întrebă ea, simțind că ea ar trebui să îngenuncheze și să-i mulțumească pentru minunatul dar pe care tocmai i-l făcuse.

O privi cu ochi senzuali, somnoroși, o suviță de păr căzându-i pe frunte.

– Te-am dorit atât de mult, încuviință el răgușit. Ai fost mult mai mult decât îndrăzneam să sper.

– Am fost? înghiți ea în sec.

El se ridică într-un cot, să-i privească fața îmbujorată.

– Mi-am pierdut complet controlul.

– Nu ți se întâmplă în mod normal, când faci dragoste? clipi

Willow către el.

Gura lui se strâmbă.

– Nu, de câțiva ani încoace, admise el sec.

– Nu ... de la Claudia? îl cercetă ea ezitând, întrebându-se dacă în fond o iubise pe acea femeie.

Ochii lui Jordan se îngustară.

– Nu din cauză că am iubit-o, negă el, ci pentru că mi-a arătat ce ordinare pot fi femeile. Când ți-a spus Russell despre ea?

– Azi după-amiază.

Vocea ei era răgușită, trupurile încă îmbrățișate. Asta era ceva nou – ea și Russell întotdeauna se îndepărtau instantaneu după ce făceau dragoste.

– De ce? se încruntă Jordan.

– De ce? repetă ea, ridicându-și șocată pleoapele și uitându-se rușinată la fața bărbatului care era amantul ei și al cărui trup era încă unit cu al ei. Ca asta să nu se poată întâmpla, presupun.

– El încă te dorește, realizează Jordan posomorât. Și tu? o cercetă el cu asprime.

– Mă întrebi *asta*? Acum? întrebă ea îndurerată.

Fața lui se împlânzi la durerea din ochii ei.

– Îmi pare rău.

– Adevărat? Singura ei apărare era frica. Apoi mă vei întreba care din voi doi este mai bun amant!

Ochii lui sticleau periculos înainte de a-și masca repede emoțiile.

– N-aș întreba niciodată o femeie așa ceva! ripostă el cu răceală.

Mândria ei fu recunoașcătoare pentru asta, fiindcă răspunsul era

prea umilitor.

– Credeam că poate rivalitatea care a existat întotdeauna între voi doi ...

– Nu există nicio rivalitate, scrâșni Jordan. Cu excepția poate, în mintea lui Russell. Și n-aș vrea să discut despre fostul tău soț în acest moment! Își aplecă el fața pentru a-i lua gura în stăpânire cu duritate.

Willow crezuse că provocase violență în el, și deși era o emoție de care se temea, era una pe care o înțelegea. Dar deși actul de dragoste al lui Jordan fu agresiv, era accentuat de tandrețe și simțurile ei primiră o altă surpriză când se trezi că răspunde la ferocitatea lui cu o violență proprie, unghiile înfigându-i-se în spatele lui când îl înconjură cu picioarele, culmea plăcerii fiind mai intensă de data aceasta.

– Doamne, ce rău îmi pare! Își îngropă el fața la gâtul ei, trupul încă tremurându-i. N-am vrut să mă pierd cu firea.

– Eu m-am pierdut cu tine, recunosc eu, gânditoare. Am fost jignită de ceea ce ai spus.

Jordan oftă adânc.

– N-am nicio scuză pentru ce am făcut.

– Ce ai făcut? se încruntă ea.

– Am făcut dragoste cu tine furios, spuse el dezgustat de sine.

Oh nu, era expertă în ceea ce se spune dragoste cu furie, iar el nu făcuse asta.

Jordan s-ar fi putut să fie furios pe ea, dar nimic nu putea șterge tandrețea care era o parte fundamentală a lui și care ieșise atât de mult în evidență când făcuse dragoste cu ea.

– Jordan ... Îl mângâie pe păr, vrând atât de mult să rămână cu el în acest fel și știind totuși că aveau doar noaptea asta. Ne-au mai rămas puține ore până dimineată ...

În ochii lui se aprinse dorința.

– Să știi că nu este adevărat ce spun femeile despre bărbați ... că sunt niște atleți sexuali, rosti el târăganat.

– Nu? îl ironiză ea, simțind cum dorința lui revine. Poate că nu toți bărbații, încuviință ea răgușit. Atunci, eu trebuie să fiu una dintre norocoasele care a găsit unul!

– M-ai crede dacă ți-aș spune că nu mi s-a mai întâmplat înainte? râse el.

– Ce anume?

– Nici intensitatea, nici felul în care te doresc din nou.

Willow îi privi ochii calzi și sinceri, înecându-se în moliciunea lor.

– Da.

– Asta nu mi s-a mai întâmplat! gemu el, înainte ca dragostea pătimașă să pună din nou stăpânire pe ei.

Willow era epuizată de lipsa de somn când se așeză la masă pentru micul dejun, în fața lui Jordan, la ora șase dimineața. El o hrănea cu omletă, pâine prăjită și cafea foarte tare. Amândoi aveau nevoie de asta, după puținul somn din ultimele câteva ore.

Ea era puțin intimidată după noaptea de dragoste pe care o trăiseră. Nici nu visase că există o astfel de plăcere senzuală ca cea pe care i-o arătase Jordan, nu o dată sau de două ori, ci de mai multe ori. Niciodată nu cunoscuse așa ceva cu Russell și era bucuroasă că Jordan fusese cel care-i arătase paradisul chiar dacă doar pentru o noapte ...

Dar nu se va gândi încă la sfârșit – încă mai avea câteva minute cu el înainte de a se întâlni cu Barbara și cu Dani la hotel, unde se pregăteau să prindă zborul spre Londra.

– S-ar putea să sune banal ... Vocea lui era ușor răgușită, dar noaptea trecută a fost minunată.

- Da.
- Niciodată nu mi s-a mai întâmplat, adăugă el răgușit, cu ochi tandrii! Atât de firesc ... atât de incredibil.
- Nu.
- Ție ți s-a mai întâmplat?
- Nu, răspuse ea cu sinceritate. Oare această perfecțiune se întâmplă doar o dată în viață?
- Îmi dau seama că nu este timpul acum, oftă Jordan, dar ar trebui să vorbim despre Rus ...
- După cum ai spus, nu este momentul.
- Privirea ei deveni brusc evazivă, iar senzația de mulțumire i se spulberă.
- Îmi pare rău ... Îi prinse mâna peste masă ... Asta poate aștepta. Va trebui să aștepte până ne întâlnim la Londra, în weekendul următor. Măine noapte. Trebuie să-mi fac simțită prezența la serviciu, în timpul zilei.
- Noaptea trecută a fost ... Willow își umezi buzele. A fost foarte bine, dar nu se poate repeta, scutură ea din cap cu hotărâre.
- Înțeleg că poate fi stingheritor pentru Dani, încuviință el din cap. Dar ea mă acceptă ca pe unchiul ei și putem fi discreți când suntem cu ea.
- Nu se pune problema asta ...
- Willow, înțeleg că parada de modă înseamnă mult pentru tine...
- Nu-i vorba despre asta, îl contrazise ea scurt, fără a fi acordat niciun gând acestui eveniment în ultimele ore. Jordan, noaptea trecută a fost ce a fost.
- Ce a fost? repetă el rar, cu trupul încordat.
- Începutul și sfârșitul legăturii noastre, îi explică ea repede. Nu poate fi mai mult.

– De ce naiba nu? scrâșni din dinți, Jordan St. James, pe care-l știuse întotdeauna, cu aroganța întipărită pe trăsăturile aspre. Nu vreau doar o noapte!

Nici ea nu vroise. Noaptea trecută, cu Jordan, descoperise toate bucuriile de a fi femeie. Tânjea să cunoască acea bucurie mereu și mereu cu el, și nu-i era ușor să renunțe.

– Jordan, n-a fost doar ceva vulgar între noi, spuse ea. A fost o minunată noapte de dragoste între doi oameni care s-au dorit unul pe altul.

– Atunci, de ce trebuie să se sfârșească dacă a fost atât de bine? Eu încă te doresc și știu că și tu mă dorești.

Nu exista nicio îndoială în privința asta, atâta timp cât se înfiora de dorință de fiecare dată când o atingea.

– Avem vieți diferite, Jordan ...

– Ducem vieți care ar putea fi ideale pentru a ne vedea unul pe celălalt. Amândoi suntem prinși cu activitățile noastre în timpul săptămânii și weekendul poate fi momentul să fim împreună.

– Îmi petrec weekendurile cu Dani – este un timp special pentru noi.

– Sunt sigur că nu-i va păsa dacă mă alătur și eu, ripostă el.

– *Mie* îmi va păsa, îi spuse ea, hotărât. Jordan, ce vrei de la mine?

– Adevărul, o privi el cu ochii mijiiți. Nu te-am întrebat noaptea trecută, dar te întreb acum.

Willow își umezi buzele.

– Ce?

– Ce s-a întâmplat de te-ai supărat noaptea trecută?

Ea dădu din umeri cu indiferență voită.

– Nu mai are importanță.

– A fost destul de important pentru tine ca să te faci să vii la mine!

– Ce anume? i-o tăie ea. Întotdeauna este așa de ... greu pentru o femeie să se răzgândească fără să pară că ... îl privi pe furis, dorind ca el să creadă că asta era tot ce se întâmplase.

– Îmi spui ce s-a întâmplat noaptea trecută?

– Îți spun că m-am răzgândit în privința ta, încuviință ea brusc din cap.

El o privi cercetător câteva minute înainte de a se ridica în picioare.

– De ce nu, în fond este prerogativul unei femei, rosti el.

Willow îl privi precaută, dar nu găsi decât o acceptare politicoasă a explicației sale. Avea încredere în această politețe așa cum avea încredere în Russell – adică deloc!

– Jordan ...

– Trebuie să pleci acum, dacă vrei să prinzi avionul, îi reaminti el.

– Dar ... se întrerupse când o împinse spre ușă. Jordan, să-ți iasă din cap să-mi faci vizite-surpriză în viitor, pentru că ...

N-am de gând să pătrund în acest fel. În afară de asta, adăugă el încruntându-se, un gentleman n-ar trebui să forțeze niciodată o femeie să-și schimbe părerea odată ce a ajuns la o hotărâre.

În drumul către hotel neliniștea ei spori, continuă și în timpul zborului spre Londra și chiar atunci când ea și cu Dani ieșiră să cumpere de mâncare, mai târziu în acea dimineață, se simți dominată de anxietate. În cele din urmă, Jordan acceptase prea ușor faptul că nu mai vroia să-l vadă – fusese prea binevoitor. Avea presentimentul, totuși, că-l va vedea pe Jordan foarte curând. Se temea să se gândească la reacția lui Russell față de vârul lui când va auzi că o caută la Londra!

Totuși, nu credea să-l vadă pe Jordan, chiar atât de repede!

– Bine, bine, mormăi ea, când se grăbi să răspundă la ușă,

înnodându-și cordonul de la halat.

Oamenii n-ar trebui să sune la unsprezece noaptea la ușă!

Dacă Jordan se arătase prietenos și relaxat ultima dată când îl văzuse, acum arăta contrariul, costumul lui negru boțit, părul căzându-i peste frunte, expresia fiind una de nerăbdare furioasă.

– Jordan ... Se sprijini ea neputincioasă de tocul ușii. Credeam că ne-am înțeles că ...

– Asta a fost înainte.

El își croi drum înăuntru, ochii îngustându-i-se supărați spre Barbara care veni somnoroasă în salon, după ce hotărâseră să se culce devreme după ziua lungă pe care o avuseseră. Dându-și seama, Barbara se scuza și părăsi în grabă încăperea.

Willow îl urmă agitată pe Jordan în salon, simțindu-se foarte tânără și vulnerabilă cu părul încâlcit și fața lipsită de machiaj.

– Înainte de ce? întrebă ea iritată.

Jordan o privi cu ochi severi și maxilarele încleștate.

– Noaptea trecută nu te-am forțat să-mi răspunzi. În această dimineață te-am întrebat, acum îți *pretind!* tună el.

Ea își încleștă mâinile în față.

– Ți-am dat răspunsul ...

– Mi-ai dat *un* răspuns, scrâșni el. Nu cel corect, din nefericire.

– Jordan ...

– Mulțumesc pentru invitație, apropo. Deși credeam că o voi primi personal, adăugă el posomorât, un mușchi zbatându-i-se în obraz.

Ea scutură din cap.

– Nu te-am invitat aici. Ți-am spus ...

– Nu acea invitație, scrâșni el nerăbdător. Deși invitația lui Russell m-a lămurit mai deplin de ce ai hotărât că noaptea trecută a fost

destul pentru noi.

Willow simți că i se taie răsufarea.

– Invitația lui Russell?

– Nu te preface așa de supărată, fiindcă secretul tău este dezvăluit.

Russell vrea să invite toată familia la nuntă, săptămâna viitoare. În fond, am ratat-o cu toții pe prima! spuse el cu dispreț.

Ea rămase imună la insulta lui, doar o parte a acuzației interesându-o cu adevărat.

– Russell a spus că nunta este săptămâna viitoare?

– Să nu-mi spui că nu știi! spuse Jordan cu răceală.

Săptămâna viitoare. Era presupus să devin din nou soția lui Russell. *Săptămâna viitoare*, când ea îl iubea pe bărbatul care stătea furios în fața ei.

Capitolul 8

Furia lui Jordan se potoli când văzu nedumerirea din ochii ei.

– Nu știi? Întrebă el nesigur. Dar este o prostie, adăugă dezgustat de sine. Bineînțeles că știi despre propria nuntă!

Săptămâna viitoare. Nu părea posibil. Russell spusese curând, dar nu se așteptase ... Nu se putea mărita cu Russell acum. Fusese destul de greu de presupus, înainte de a-și petrece noaptea în brațele lui Jordan, înainte de a-și da seama că este îndrăgostită de el – acum îi era imposibil.

– Spune ceva, Willow, o îmboldi Jordan. Orice. Chiar dacă îmi spui că este adevărat!

Russell nu-i dădea nicio șansă să se răzgândească dacă spusese familiei, dar ea nu putea face asta, nu putea să îndure să se mărite cu el din nou.

– Care a fost reacția Simonei și a lui David la aflarea veștii? se interesă ea cu răsuflarea tăiată.

Fața lui Jordan se înăspri.

– Dar reacția mea? i-o tăie el. Amândoi am petrecut toată noaptea făcând dragoste și apoi, înainte ca el și cu Gemma să plece în această

după-amiază, Russell a anunțat calm că urmează ca voi doi să vă căsătoriți!

Ea înghiți în sec.

– Russell a părăsit insula în această după-amiază?

– Willow, noaptea trecută a însemnat atât de puțin pentru tine încât ignori faptul că sunt furios, uimit ... și rănit îngrozitor! ... Se strâmbă când îl privi buimăcită ... Ți-am spus că am început să țin la tine, rosti el pe un ton tăios. Ei bine, fiind împreună noaptea trecută, m-a asigurat de acest lucru.

Oare însemna că și el se îndrăgostise de ea? Oh, Doamne, măcar dacă ... Dar n-ar duce la nimic în afară de chin pentru amândoi, dacă o iubea. Existau puține șanse să-l convingă pe Russell să se răzgândească în privința recăsătoriei și chiar dacă ar face-o, n-ar permite niciodată un alt bărbat în viața ei, mai ales pe Jordan.

– Când a plecat exact Russell? ignoră ea durerea din ochii căprui catifelati, simțindu-și inima zdrobită.

– Cu zborul de seară. Eu mi-am închiriat propriul meu avion, se răsti el. Aveam nevoie să aud din gura ta că este adevărat ceea ce a spus Russell, se încruntă Jordan. Cred că acum am răspunsul. Dar de ce, Willow? scutură din cap. Nu-l iubești ...

– Jordan, cred că asta este între Russell și mine, rosti ea agresiv.

– Noaptea trecută nu-mi dă drepturi deloc? se îngustară ochii lui. Se întoarse cu spatele la el.

– Niciunul.

El pufni, dezgustat.

– Deci, pentru tine a fost o ultimă escapadă înainte de a cădea din nou în jugul căsniciei?

Willow se îngălbeni la cruzimea lui deliberată.

– Ceva de genul acesta, îi răspunse cu amărăciune.

El rosti dintr-o răsuflare:

– Și ce crezi că va simți Russell despre logodnica lui venind în patul meu? o privi el cu dispreț, cu mâinile strânse pumn.

– Intenționezi să-i spui despre asta?

– Nu, răspunse el cu ură. Eu sunt și mai îngrijorat să nu se afle cum m-am făcut de răs cu o cățea ca tine, decât ești tu să afle lumea cum te-ai comportat!

– Jordan! strigătul ei înăbușit îl opri la ușă, furia rece din ochii lui făcând-o să se înfioare ... Vreau să știi că ... eu îmi voi aminti întotdeauna noaptea trecută.

Furia scânteia în adâncul ochilor căprui.

– Crede-mă, și eu îmi voi aminti!

Chiar și în supărarea lui, el își aminti că era un copil care dormea în casă, închizând ușa încet când plecă. Imediat ce clanta se închise, Willow se prăbuși la podea plângând.

– N-o să te ajute la nimic, o ridică repede în picioare Barbara, așezând-o cu blândețe într-un fotoliu.

Ochii ei erau ca niște smaralde ude când se uită în sus.

– Ai auzit?

– În majoritate, recunosc prietena ei, gânditoare. Părea destul de furios când a sosit, așa că eu ... Doar n-ai de gând să treci cu adevărat prin această nuntă, nu-i așa? se încrunță îngrijorată Barbara

– Asta vrea Russell.

– Și tu asta vrei? o îmboldi Barbara, iritată. Dacă nu mă înșel, există domnul Jordan St. James.

Cele două nu discutaseră absența de la hotel din noaptea trecută, deși din privirile Barbarei când se interesase în această dimineață, își dăduse seama că cealaltă femeie ghicise ce se întâmplase în timpul acelor ore.

– Istoria a dovedit de nenumărate ori că nu este posibil să ai întotdeauna ceea ce dorești!

– Nu fi neserioasă, i-o tăie scurt Barbara, mai ales când știi la ce mă refer. Am dreptate în presupunerea că niciunul din voi doi n-a dormit singur azi-noapte? Își înălță ea sprâncenele.

– N-am dormit deloc, se îmbujoră Willow.

– Și în noaptea asta, el s-a comportat ca un bărbat foarte gelos.

– Un bărbat furios, o corectă ea. Crede că m-am folosit de el, noaptea trecută.

– Gelos, își menținu Barbara părerea. Bărbații furioși iau telefonul și te fac de două parale – bărbații geloși își fac acuzațiile față în față. De asemenea, închiriază avioane particulare, adaugă ea sec. Cred că Jordan St. James este îndrăgostit de tine.

– Sper că nu, tremură Willow.

– Willow, nu pot crede că intenționezi să treci prin această recăsătorie, spuse Barbara, dezgustată.

– Nu pot, scutură ea din cap. Nu după ... se întrerupse, jenată. Nu pot trece pur și simplu.

– Sigur că nu poți, încuviință prietena ei. Deci, când urmează să-i spui lui Russell?

Nu se punea problema când, ci cum, și amândouă știau asta. Russell încuviințând cu blândețe să-i accepte hotărârea, să-i spună că se îndrăgostise de Jordan – nici nu se punea în discuție.

Willow cunoștea bine apartamentul lui Russell – era același pe care-l ocupase înainte de însurătoare. Nervozitatea ei era crescută din cauză că acesta era locul pe care-l alesese Russell pentru întâlnirea lor.

Îi telefonase la birou, la prima oră în această dimineață și propusese să iasă în oraș și să cineze pentru a discuta lucrurile. Când

ea refuzase acea idee, sigură că niciunul dintre ei nu va mai avea chef de mâncare după ce îi va spune ce trebuia, el venise cu ideea să se întâlnească în apartamentul lui. Era o idee și mai proastă decât cea cu cina, dar cel puțin era în particular.

Niciodată nu-i plăcuse apartamentul, îl găsisse nepotrivit mobilat, cu mobilă ultramodernă și tablouri și sculpturi de avangardă, într-o casă ce fusese construită în timpul reginei Victoria. Puținul timp petrecut cu Russell acolo nu făcuse ca acel loc să-i fie drag.

Russell arăta zvelt și atrăgător când deschise ușa la soneria ei, îmbrăcat în blugi și un pulover în tonuri de albastru, care făceau ca ochii lui să pară mai închiși, cu o expresie de așteptare copilăroasă pe față.

– Îți dai seama că este prima oară când faci o mișcare să mă vezi, după o perioadă foarte lungă?

Deschise larg ușa, o invită aplecându-se s-o sărute pe obraz când trecu pe lângă el. Willow tresări, neplăcut impresionată de această familiaritate, și-și încheștă mâinile pe poșetă, rochia ei roșie făcând o pată de culoare în această sobrietate.

– Pot să-ți aduc ceva de băut? se oferi el.

– Russell, de ce ai spus familiei tale că ne căsătorim săptămâna viitoare? veni ea drept la obiect, neavând timp pentru politețuri.

Ochii lui se îngustară.

– Întregii mele familii, Willow? întrebă el ușor. Sau doar lui Jordan?

– Ce vrei să spui? înțepeni ea.

– Regret, rosti el fără sinceritate. Credeam că Jordan este cel care te-a pus la curent, o ironiză el.

Gura ei se strânse.

– Dani a telefonat părinților tăi azi-dimineață. Atunci, Simone

mi-a menționat asta.

Era adevărat, deși omisese să-i spună că Jordan “menționase” asta, întâi!

– Și am spus că tu chiar pari bună pentru ea acum, o zeflemisi Russell, turnându-și un whisky.

Simone fusese cordială în legătură cu recăsătoria, părând să presupună că vederea lui Russell cu o altă femeie o va făcea pe Willow să-și vină în fire. Singura dată când fusese la fel, fusese atunci când avusese curajul să-l părăsească și apoi mai târziu să divorțeze!

– Că sunt preferată Gemmei Laird nu mă încântă în mod deosebit, îl repezi ea.

Russell dădu din umeri.

– Ea mi-a dat întotdeauna ceea ce tu n-ai vrut.

Willow păli la această acuzație.

– Nu am putut, îl corectă ea.

– Nici măcar n-ai încercat, se întunecă el la față.

– Am făcut ce am putut mai bine, răsuflă ea tulburată.

– Da, o luă el în râs. Și amândoi știm cât de bine a fost.

Willow înghiți în sec.

– Nu va fi diferit a doua oară.

– Nu?

Ea îl privi cu precauție, simțindu-i amenințarea din voce.

– Nu, afirmă ea încet.

– Nici măcar acum când știi ce-ai pierdut în toți acești ani? scrâșni el ironic.

Lui Willow i se opri respirația.

– Habar n-am ...

– Jordan! se răsti el plin de ură. Arăta de parcă cineva i-ar fi dat un pumn când i-am anunțat nunta noastră, spuse el cu satisfacție.

– Sunt sigură că te-ai înșelat, îl contrazise ea. Probabil era doar surprins.

– Surpriza l-a făcut să zboare până aici să te vadă, ieri? strigă Russell.

Răsuflarea ei se opri complet, deși nu știa de ce era așa de șocată că Russell știa de vizita vărului lui; deja recunoscuse că pusese să fie urmărită.

– Cred că ar trebui să-l întreb pe Jordan despre asta, răspunse ea evaziv.

– Nu-i nevoie, o zeflemisi el. Știu deja motivul.

– Știi? Ochii se măriră ei de teamă.

– Ești sigură că nu vrei ceva de băut? se oferi amabil Russell.

– Nu, se răsti ea. Știi că urăsc aceste jocuri pe care îți place să le joci.

El își ridică sprâncenele la vehemența ei.

– Ai prefera să-ți arăt cum mă simt că ți-ai petrecut noaptea cu Jordan? spuse el mios. Încercam să discut asta într-un mod civilizată și controlat, ceva ce ai spus întotdeauna că mi-a lipsit. Dacă ai prefera adevăratele mele simțăminte despre asta ... dădu din umerii lui lați.

– Cred că voi bea ceva, până la urmă.

Willow se prăbuși pe un scaun. El știa că se culcase cu Jordan!

– M-am gândit că o să vrei, spuse el turnând un pahar de whisky și adăugând apă, așa cum știa că preferă. Mai bine? o ironiză el după ce luă o înghițitură.

– Tu ... își limpezi vocea, înghițind cu dificultate. Știi despre Jordan și mine?

– Da.

Ea inspiră chinuit.

– Cum?

– În același fel în care am știut întotdeauna ce faci, răspuse el cu o voce de gheață.

Nu-i trecuse prin cap că Russell ar urmări-o cât timp era la Jersey, vizitându-i părinții, crezând că prezența lui acolo va fi suficientă pentru a-i satisface curiozitatea de această dată. Ar fi trebuit să știe mai bine.

– Ce ai de gând să faci în legătură cu asta? îl privi ea neliniștită.

– Nimic.

– Nimic? repetă ea încruntându-se, nefiind în stare să creadă că va accepta cu atâta calm faptul că se culcase cu un alt bărbat.

El înclină brusc din cap.

– Atâta timp cât am promisiunea ta că nu se va mai întâmpla din nou.

– Nu se va mai întâmpla, spuse ea cu certitudine, sigură că Jordan nu se va mai apropia de ea după ziua de ieri.

– Nu încuviința atât de repede, Willow, o ironiză Russell, așa cum stătea relaxat, în fața căminului care încălzea spațioasa încăpere. N-am terminat, explică el cu tărie. Vreau cuvântul tău că nu-i vei mai permite lui Jordan să te atingă. Dar vreau să știi și dacă îți place să te culci cu el.

Ea se ridică agitată în picioare.

– Nu trebuie să-ți spun asta ție! izbucni ea.

– Nu?

– Nu.

– Am auzit că este un amant foarte iscusit, scrâșni Russell din dinți, îngustându-și ochii.

Ea dădu capul pe spate, sfidătoare.

– N-am de unde să știu. N-am cu cine să-l compar ... Știa că ajunsese prea departe cu această ironie când fața lui se îngălbeni și

mâinile i se strânseseră în pumni ... Russell, nu am vrut să spun că ...

– Ai știut exact ce ai spus, o repezi el cu răutate. Dar eu n-am fost așa cu nicio altă femeie în afară de tine. Tu mă aduci în pragul nebuniei!

Putea crede asta, știa că există ceva la ea care îl afectează pe Russell într-un fel care-l făcea total nerezonabil, cerând din partea ei o subjugare totală din toate punctele de vedere. Asta o înfricoșase și apoi o terorizase în toți acești ani din urmă.

– Nu suntem buni unul pentru celălalt, Russell, spuse ea încet.

– Deci ți-a plăcut cum face Jordan dragoste! o acuză el.

– Russell ...

– De ce el și nu eu? o prinse el cu duritate și-și apăsă gura peste ea, cerând de la ea un răspuns, unul pe care știa că nu-l va obține niciodată.

Orele cu Jordan făcuseră să crească disprețul ei pentru mângâierile lui Russell și simți că i se face rău când sărutul lui continua și tot continua, Russell fiind ferm hotărât să primească un răspuns de la ea înainte de a-i da drumul. În final, de disperare, îi întoarse sărutul, cu gura umflată și ochii umeziți de lacrimi, până când o îndepărtă cu violență.

– Îl iubești? întrebă el vârându-și mâinile în buzunarele de la blugi.

După ce fusese forțată să îndure sălbăticia acestui bărbat, nu mai era sigură că putea să îndure așa ceva, lingându-și sângele de pe buzele pe care Russell i le mușcase.

– Nu știi, răspunse ea sincer, îndoindu-se de blândețea actului de dragoste al lui Jordan, după atacul lui Russell asupra simțurilor ei.

– Ți-am spus să stai departe de el, îi reaminti Russell cu răceală.

– Eu ...

– Nu încerca să mă minți, Willow, spuse el veninos. Știu că te-ai dus direct la el după ce ai fost de acord să te recăsătorești cu mine.

– Nu mi-ai dat de ales! gemu ea. Nu s-a pus problema să *fiu de acord*.

– Vroiai să fii *întrebată* ? Pieptul i se ridica și scădea rapid din cauza respirației furioase. Bine, Willow, te întreb – te măriți cu mine?

– Despre asta am venit aici să vorbim, replică ea, precaută.

– Da? o îndemnă el printre dinți, fără a-și lua privirea furioasă de la fața ei palidă.

Ea își umezi buzele cu vârful limbii, simțind cât de umflate erau de la sărutările lui.

– Precis niciunul dintre noi n-ar vrea să mai treacă prin acel iad, îl privi ea neliniștită.

– Asta înseamnă că răspunsul tău este nu? se interesă el blând, mult prea blând.

– Trebuie să fie acesta, Russell, spuse ea rugător. Am putea trăi în acel fel din nou. Noi ...

– Înțeleg, încuviință el brusc.

Ea clipi în fața calmului lui și-l privi cercetător.

– Înțelegi?

– Da, dădu el din cap.

Willow respira greu, simțindu-se de parcă s-ar fi luptat cu un tigru – și învinsese, pentru că tigrul decisese că *ea* era mai puternică!

– Vorbesc serios, Russell, nu mai pot fi soția ta.

– Înțeleg.

Ea se încrunță, nedumerită. Se așteptase să explodeze, s-o amenințe; nu acest calm care nu-i plăcea.

– Nu sunt sigură că înțelegi, spuse ea precaută.

– Nu sunt tâmpit, Willow, se răsti el. Pot înțelege când o femeie

îmi spune nu.

Știa că putea înțelege asta, ceea ce nu acceptase de la ea înainte! Era un sentiment neliniștitor să creadă, după toți acești ani, că o va lăsa să-și trăiască restul vieții în pace. Nu-i venea să creadă!

– Russell, ce soi de preț intenționezi să ceri pentru asta? îl privi ea cu precauție.

– Preț? întrebă el.

– Da, preț.

Se simțea atât de încordată încât credea că o s-o plesnească. Cu Russell exista întotdeauna un preț pentru tot ce făcea.

El ridică din umeri.

– Nu te pot forța să te recăsătorești cu mine.

– De ce nu? întrebă ea cu amărăciune. Așa ai făcut prima oară.

– Este cumva o invitație să te las din nou însărcinată? se strâmbă el.

– Nu.

– Așa gândeam și eu ... Se întoarse cu spatele, cu mâinile înfundate în buzunare ... Se pare că asta este, atunci ...

Ea îl observă, nesigură. Nu putea fi așa ușor; spunându-i “nu” înainte, nu avusese niciun efect.

– Deci, nunta este anulată?

El înclină din cap.

– Tocmai asta am spus, nu?

Willow înghiți în sec, abia respirând.

– Russell, nu vrei ...

– Pentru numele lui Dumnezeu, ieși de aici, Willow, scrâșni el brusc, cu o față palidă. Ne-am spus tot ce era nevoie să ne spunem!

Ea merse clătînându-se spre ușă, uitându-se înapoi cu teamă înainte de a ieși din apartament. Odată ajunsă afară, inspiră adânc,

rezemându-se de ușă. Toată ziua îi fusese frică de această întâlnire și acum se simțea curios de dezumflată. Și nici pentru o clipă nu credea că acceptase calm hotărârea ei – îl cunoștea mult prea bine.

Nu era în dispoziția unei confruntări când o întâlnește pe Gemma Laird afară.

– Bună, o salută cealaltă femeie, rochia ei neagră mulată pe trup și tocurile de la sandale făcând-o să pară mai înaltă și mai zveltă. Ai fost să-l vezi pe Russell?

Era evident după rochie și după direcție că cealaltă femeie urma să facă același lucru. Russell o invitase pe Willow în apartamentul lui în timp ce aranjase să se întâlnească și cu Gemma acolo? N-avea niciun sens, nici chiar pentru Russell.

– Arăți cam palidă, se încruntă cealaltă femeie. Te simți bine?

– Bine.

Willow își înăbuși senzația de uimire – nu fusese niciodată în stare să deslușească motivele lui Russell în orice făcea.

– Ești sigură? insistă Gemma. Am putea merge undeva să bem o cafea.

– Nu, mulțumesc ... N-avea niciun chef să discute despre Russell cu amanta lui. Sunt sigură că Russell trebuie să te aștepte.

Cealaltă femeie zâmbi.

– Și n-ar trebui să-l fac să mă aștepte. Se întoarse să intre în clădire ... A fost plăcut să te văd, Willow.

Gemma Laird era sau cea mai nesimțită femeie, sau cea mai mare târfă pe care o întâlnește Willow, și nu putea să se hotărască în care din aceste două categorii s-o încadreze!

– Cum a mers? vru să știe Barbara, imediat ce Willow intră în casă.

– Surprinzător de bine. Dani?

Își puse obosită geanta pe masă, își scoase pantofii, o cută

gânditoare apărându-i între sprâncene.

– Nu s-a trezit de când ai plecat tu, o asigură Barbara. Dacă întâlnirea cu Russell a decurs atât de bine, de ce pari așa de îngrijorată? Întrebă ea.

– Nu sunt sigură, răspunse ea încet. Cu excepția ... se întrerupse.

– Da? o îndemnă prietena ei.

Willow scutură din cap.

– Poate că recăsătoria a fost doar un moft din partea lui, oftă ea.

– A părut un moft? Întrebă sec Barbara.

– Nu, se cutremură ea. Și ... știe despre noaptea pe care am petrecut-o cu Jordan, recunosc eu îngrijorată.

– Cum ... aha, persoana care te urmărește, realizează prietena ei. Poate ar trebui să facem niște cercetări să descoperim cine este, se încruntă ea.

– Asta nu l-ar opri pe Russell, spuse Willow.

– Probabil că nu, încuviință Barbara, dar este o violare a intimității.

– Nu am avut un moment de intimitate de când l-am cunoscut pe Russell acum șase ani.

– Atunci este timpul s-o ai, decise cu fermitate prietena ei.

Willow știa la fel de bine ca și Barbara, că niciuna dintre ele nu era îngrijorată de persoana pe care Russell o angajase s-o urmărească, ci acceptarea cu calm a refuzului ei de către Russell le neliniștea pe ambele.

Chiar dacă ziua următoare era sâmbătă și de obicei nu lucra în weekenduri, de această dată n-avea de ales. Fusese plecată patru zile și încă mai erau multe de făcut pentru parada de modă care se zărea la orizont. Din fericire, era o zi însorită și propunerea Barbarei ca ea și Dani să meargă în parc fu întâmpinată cu entuziasm de către Dani.

– Să te îmbraci bine, o avertiză Willow pe nerăbdătoarea ei fiică. Afară este frig, în ciuda soarelui.

– Da, mami, îi făcu ea pe plac, o licărire ștregărească apărându-i în ochi. Nu uita să vii la prânz să mănânci cu noi.

Avea două probe de făcut în această dimineață și spera să nu-i ia mai mult de două ore. Era sigură că va termina la timp ca să prânzească împreună cu ele.

– Să fii fetiță cuminte cu Barbara, încheie ea nasturii de la haina lui Dani

– Întotdeauna sunt, replică fetița și-și vârî încrezătoare mână în mâna Barbarei.

– Da, așa este, aprobă Barbara. Să nu munciți prea mult! se adresă lui Willow.

Era mai ușor de zis decât de făcut. Totul părea să conspire împotriva ei în această dimineață – găsi cu greu un taxi pentru atelierul ei, apoi unul dintre modelele întârzie și celălalt model rupse o rochie când o trase peste cap. Slavă Domnului că se întâmpla doar o dată pe an – n-ar putea suporta mai mult.

– Putem pleca, acum? oftă Shirlee în cele din urmă. Mă întâlnesc cu cineva să mâncăm.

Era prânzul? Willow se uită repede la ceasul ei de mână. Unu fără zece. Ar fi trebuit să le întâlnească pe Barbara și pe Dani cu douăzeci de minute în urmă!

– Să vă asigurați să veniți devreme luni, le avertiză ea, pregătindu-se la repezeală să plece și ea.

Era într-adevăr o zi frumoasă, soarele strălucind puternic, chiar dacă în aer se simțea o adiere rece de iarnă. Speră ca Barbara și Dani să nu fi înghețat așteptând-o în parc. Dani era foarte predispusă la răceli în această perioadă a anului.

Se opri brusc când făcu colțul spre locul de întâlnire, văzând câțiva polițiști cu Barbara, care gesticula agitată din mâini când vorbea.

Willow se făcu albă ca varul și se grăbi spre ei, alergând când ajunse, inima bătându-i nebunește în piept.

Ochii Barbarei erau plini de lacrimi când se întoarse să se uite la ea, un firicel de sânge curgându-i la tâmplă.

– Dani? reuși Willow să îngaime.

– A luat-o, Willow, exclamă Barbara. A luat-o pe Dani!

Capitolul 9

Willow văzuse astfel de lucruri la televizor, și inima ei fusese cuprinsă de milă pentru părinții copilului răpit, recunoscătoare că propria ei fiică era cuibărită în siguranță în pat. Nu-și dăduse seama niciodată cât de îngrozitor era să știi că îți fusese luat copilul, că nu puteai face nimic ca să-l capeți înapoi.

Același doctor care veni acasă să examineze lovitura pe care Barbara o primise la cap, prescrise tranchilizante pentru Willow, dar ea refuză să ia ceva care i-ar fi amortit simțurile. Dani fusese răpită și intenționa să fie conștientă până când o va avea înapoi. *Apoi*, va ceda nervos.

Poliția ascultase, în timp ce ele le spuseră că tatăl lui Dani o luase, vrând o descriere completă a fetiței, și ce anume purta.

Nu fusese deloc greu s-o descrie pe Dani așa cum arătase înainte de a ieși în această dimineață, trăsăturile ei strengărești luminate de veselie, semănând cu un mic spiriduș cu pălărioară roșie și mănuși asortate, cu hanoracul ei bleumarin, blugi și un pulover roșu pe dedesubt.

Barbara explicase că stătuseră pe o bancă așteptând-o pe Willow,

când fusese lovită din spate. Când își recăpătase cunoștința, Dani nu mai era.

– O s-o avem înapoi, o asigură Barbara pe Willow care era năucită, de îndată ce poliția terminase cu întrebările și plecase să sune la apartamentul lui Russell.

– O s-o avem? o privi Willow cu ochi încetoșați, remarcând plasturele care acoperea rana de la tâmpla femeii. Oh, Barbara, n-ar fi trebuit să întârzi! N-ar fi trebuit să fiu deloc la muncă! Ce fel de mamă sunt ca să plec și ...

– Autoînvinuindu-te când n-ai de ce, nu ajută pe nimeni, spuse prietena ei. Eu aveam grijă de Dani, eu am fost cea care l-am lăsat pe Russell s-o ia.

– Nu l-ai lăsat, se uită Willow atent la rana celeilalte femei. N-ar fi trebuit s-o părăsesc pe Dani astăzi ...

– Nu puteai ști ce urma să se întâmple, o liniști Barbara.

– Nu? spuse ea cu amărăciune, gândindu-se la fiorul pe care-l simțise când Russell fusese atât de calm seara trecută. Ar fi trebuit să țină cont de acel presentiment, să stea cu Dani fiecare minut al zilei ... Poliția pare acum ușurată odată cea realizat că a fost o “dispută domestică”!

– Păi, el este tatăl lui Dani; puțin probabil să-i facă ceva rău.

Russell nu ridicase niciodată mâna asupra lui Dani, dar asta nu însemna că n-ar începe acum, dacă lucrurile nu decurg cum vroia el.

– El ...

– Willow, trebuie ca și familia Stewart să știe, îi întrerupse Barbara gândurile traumatizante.

Dani este nepoata lor.

Willow se ridică în picioare, măsurând camera în lung și-n lat.

– Crezi că nu știi deja? S-ar putea ca Dani să fie acum cu ei!

Barbara se încruntă.

– Nu cred că Russell ar duce-o acolo.

De un lucru nu se îndoia niciuna dintre ele, Russell fusese cel care o lovise pe Barbara și o luase pe Dani!

Plata la care se așteptase Willow fusese brutală și bruscă și făcută asupra persoanei care fusese întotdeauna nevinovată și nu greșise cu nimic – Dani. Dar Russell știuse întotdeauna că fetița era slăbiciunea ei și tocmai acolo lovise.

– Poate că nu, încuviință ea, sigură că David, dacă nu Simone, n-ar face-o să treacă printr-un asemenea chin. Dar el o ține undeva, știu asta!

– Da, fu de acord Barbara. Să sun la familia Stewart, sau o vei face tu?

Ea răsuflă cu greutate.

– Fă tu asta. Eu ... eu nu pot vorbi cu ei acum. Dar să nu vorbești prea mult. S-ar putea ca Russell să încerce să telefoneze, pentru a mă anunța condițiile în care o va aduce pe Dani înapoi!

– A trebuit să amestec poliția, îți dai seama? se încruntă Barbara. Russell este imprezvizibil.

– Am știut întotdeauna asta, se cutremură ea. Te rog, grăbește-te!

Se uită pe fereastră cât vorbi Barbara la telefon, neinteresată de conversație, urmărind cum o mașină se apropie de casă, un bărbat își plimbă câinele, doi adolescenți chicotesc împreună – lumea își vedea de treabă în mod normal, în timp ce Dani îi fusese luată! Nu se îndoia că metoda lui Russell de a o lua îu va înfricoșa fiica – nu-și cunoștea tatăl prea bine și el o rănise pe draga ei Barbara. Spera doar ca Dani să nu-l înfurie.

– A răspuns doamna Stewart, spuse Barbara după ce închise telefonul. A devenit isterică în momentul când i-am spus că Dani a

fost luată și atunci a intervenit domnul St. James, domnul Stewart fiind plecat din oraș.

– Jordan? tremură Willow la menționarea numelui lui.

– El a spus că vor veni aici în două ore, îi spuse prietena ei.

Nu crezuse că vor dori cu adevărat să vină și nu era sigură că va putea coopera cu vreunul din ei.

– Oh, Barbara, dacă îi face vreun rău ... se cutremură ea la acest gând.

– Nu-i va face, o asigură Barbara. Dacă ar face-o n-ar avea pentru ce negocia.

Căsătoria pentru întoarcerea lui Dani în siguranță. Da, știa că acesta va fi târgul pe care-l avea Russell în minte. Prima lor căsătorie fusese o succesiune de asemenea târguiești. Prima căsătorie? Acceptase deja faptul că va fi de acord cu tot ce-i va cere el? Ce altă alegere avea? Îi spusese “nu” o dată, și aceasta fusese reacția lui.

Amândouă săriră în picioare, câteva minute mai târziu, când sună soneria. Willow se încruntă uluită când o văzu pe Gemma Laird la ușă. Doar dacă Russell nu trimisese un mesaj prin ea ...

– Unde este? întrebă Willow cu tărie. Spune-mi sau vor ...

– Am văzut poliția, ezită Gemma Laird. S-a ... s-a întâmplat ceva?

Uimirea ei era atât de sinceră, încât Willow știa că cealaltă femeie habar n-avea ce se petrece.

Se întoarse înapoi în salon să aștepte lângă telefon, ochii mărindu-i-se când o văzu pe Barbara aducând-o pe Gemma cu ea, câteva minute mai târziu.

– Nu am nicio dispoziție pentru companie acum ...

– Cred că ar trebui să auzi asta, rosti Barbara, uitându-se plină de speranță la Gemma Laird.

Cealaltă femeie părea foarte stingherită.

– N-am știut, scutură ea din cap. Habar n-am avut. Russell mi-a spus ...

– Știi unde este Dani? o sfredeli Willow cu privirea.

– Nu, spuse cu regret Gemma Laird. Habar n-aveam că a luat-o Russell, până acum. Dar eu ... El mi-a spus că vrea să fii urmărită, ca să fie sigur că nu încerci să părăsești țara cu Dani.

– De ce aș vrea să părăsesc țara cu ea? Eu am custodia ei ... Tu ești persoana pe care Russell a pus-o să mă urmărească? gâfâi ea.

Pe obraji Gemmei apărură pete roșii.

– Da.

– Dar voi sunteți amanți, o acuză ea.

– Da, am devenit, recunosc Gemma cu o voce tremurătoare.

L-am ... l-am iubit.

– Și încă îl iubești? întrebă cu dezgust. Acum când știi că își terorizează propriul copil ca să poată avea ceea ce dorește cu adevărat: pe mine?

Gemma înghiți convulsiv.

– Mi-a spus că pe Dani o vrea, că regretă profund că ți-a cedat custodia ei și că tu știi asta și se teme că ai putea-o duce pe Dani departe, ca el să n-o poată vedea niciodată.

– Și l-ai crezut? întrebă ea cu scârbă.

Ochii albaștri scăpărară în ciudați.

– N-ați fi primul cuplu care nu este de acord cu custodia copilului vostru.

– Ar trebui să știi câte ceva despre asta pe linia ta de serviciu!

– Willow! o admonestă Barbara.

– N-ai putut vedea cât de puțin interesat era Russell de Dani?

Willow era nemiloasă când o ataca pe femeia care fusese plătită pentru a o spiona.

– Eu n-am ...

– Willow, nu cred că această conversație ajută cu ceva la lămurirea situației, începu Barbara.

– Mă ajută *pe mine*, răbufni ea, mișcându-se agitată prin cameră. Îți place să spionezi oameni, domnișoară Laird, șuieră ea. Trebuie să fi fost foarte plictisitor să mă urmărești pe mine, continuă ea cu ură, înainte ca Gemma Laird să poată replica ... Până la Jersey. Atunci, lucrurile s-au mai înfierbântat un pic, nu-i așa? spuse ea, disprețuitor.

– Eu ...

– Te-ai furișat până la casa lui Jordan și ai încercat să ne vezi pe amândoi împreună prin fereastră sau doar ai stat afară toată noaptea trăgându-ți propriile concluzii? O privi cu dezgust pe cealaltă femeie.

Gemma Laird era foarte palidă, machiajul o mască lividă pe acea paloare.

– Russell m-a angajat să raportez venirile și plecările, nu să ghicesc ce ai putea face într-un anume loc.

– Am stat întreaga noapte în casa unui bărbat și n-ai tras *nicio* concluzie? spuse Willow nevenindu-i să creadă. Fiindcă Russell a făcut-o, se răsti ea. Este motivul pentru care a luat-o pe Dani.

Gemma Laird înghiți în sec.

– N-a încercat să te contacteze?

– Nu încă, spuse ea dintr-o suflare. Dar o va face, spuse ea, sigură.

– Nu înțeleg, scutură Gemma din cap. Dacă Russell încă ... te iubește pe tine ...

– Oh, crede-mă, mă iubește, încuviință Willow brusc din cap. Cel puțin ceea ce numește el iubire. Eu am un nume mult mai diferit pentru asta, adăugă ea cu amărăciune.

– Atunci, de ce nu s-a luptat la divorț, de ce a stat departe de tine ultimul an?

– Este o poveste lungă, spuse Willow. Și una pe care nu vreau să ți-o spun.

Gemma Laird se încruntă.

– Bănuiesc că ești sigură că Russell este acela care ți-a răpit fiica? Dani provine dintr-o familie foarte bogată și răpirea a devenit mai comună în Anglia în ultimii ani.

– Russell o are, spuse Willow cu o siguranță calmă. Ieri am refuzat să mă recăsătoresc cu el.

– Dar ...

– Nu este nicio îndoială, domnișoară Laird. Russell o are pe fetiță. Și dacă ai vreo idee unde ar fi putut s-o ducă, cred că ar trebui să ne spui.

– Nu știu. Ați ... ați încercat în locul cel mai evident, apartamentul lui? se încruntă Gemma.

– Poliția s-a dus direct acolo și s-ar fi întors la noi dacă ar fi găsit-o, explică supărată Barbara.

Gemma dădu din cap.

– Nu mă pot gândi la alt loc ... Îmi pare tare rău, Willow, o privi ea cu neliniște. Habar n-aveam că intenționează să facă așa ceva.

– Presupun că tu ai fost aceea care i-ai spus că Dani și Barbara s-au dus în parc fără mine, în această dimineață? spuse Willow tăios.

Cealaltă femeie făcu o grimasă îndurerată.

– Da.

– Și când ne-am întâlnit lângă apartamentul lui Russell, seara trecută, mă spionai și atunci?

– Da.

– A fost isteț din partea ta să pretinzi că mergi să-l vezi pe Russell. Sau a fost doar preupunerea mea? se încruntă Willow de propria ei prostie. Ai fi așteptat afară toată noaptea dacă i-aș fi permis să mă

șantajeze să rămân? o zeflemisi ea cu răceală.

– Willow, o certă ușor Barbara, nu poți înțelege că domnișoara Laird este aproape la fel de șocată ca tine?

Willow se uită mai bine la cealaltă femeie pentru prima oară și văzu cât de rău arăta – machiajul aplicat cu abilitate nu-i ascundea cu nimic vârsta acum.

– Îmi pare rău, spuse ea oftând. Ești de compătimit că iubești un nenorocit ca Russell.

– Cred că ar fi mai bine să pleci acum, o îndemnă Barbara pe femeie, însoțind-o spre ușă.

Willow își sprijini capul de spătarul scaunului, lacrimile curgând tăcute de fiecare dată când își imagina confuzia fiicei sale, Oh, l-ar putea ucide pe Russell cu mâinile ei pentru că făcuse așa ceva!

– Draga mea, nu te mai tortura așa, veni Barbara și se așeză în genunchi în fața ei. O s-o aducă înapoi, ai să vezi.

– Era atât de calm când i-am spus că nu mă mărit cu el, își aminti Willow cu ochii mari și privind în gol. A primit totul așa de ușor ... Ar fi trebuit să știu ...

– Willow, trebuie să rămâi calmă, spuse Barbara cu o voce severă, simțind amenințarea isteriei. Trebuie să fii puternică, de dragul lui Dani. Ea o să vrea o mamă senină și zâmbitoare când se va întoarce acasă.

Știa că Barbara avea dreptate, dar asta n-o ajuta. Nu putea fi fericită până când Dani nu va fi înapoi în brațele ei. Totuși, o lăsă pe Barbara să facă o ceașcă de ceai, știind că cealaltă femeie avea nevoie să fie ocupată, fiindcă și ea se învinuia că o lăsase pe Dani să fie luată.

Dar secunde, minutele și, în cele din urmă orele, trecură fără niciun semn de la Russell. Și pe măsură ce timpul se târa ca un melc, Willow se învinuia din ce în ce mai mult. De ce încercase să i se

opună lui Russell? El câștiga întotdeauna până la urmă.

Când sună soneria, cam peste două ore, sări în picioare, știind cine este. Jordan telefonase de la aeroport să le anunțe că el și familia Stewart erau în drum spre casa ei. Willow simțise o tresărire când Barbara îi spusese că era cu Simone și cu David, deși, cunoscându-l pe Jordan așa cum îl cunoștea acum, ar fi trebuit să-și dea seama că nu va rămâne nepăsător în Jersey.

Când intrară în casă, privirea ei disperată se opri asupra lui și alergă spre el instinctiv, când îi văzu îngrijorarea și compasiunea întipărite pe față. Brațele lui se deschiseră spre ea și Willow scoase un suspin care exprima toată disperarea ultimelor ore de așteptare.

– Jordan! răsună vocea șocată a mătușii lui.

– Pot să vă ofer tuturor o ceașcă de ceai? se oferi Barbara.

– Poți să-mi spui ce făceai când cineva a fugit cu nepoata mea? se întoarse acuzatoare Simone către ea, ochii ei albaștri scăpărând, fără obișnuita ei stăpânire de sine.

– Eu ...

– Simone, Willow își revenise destul ca să protesteze, deși nu era suficient de puternică să părăsească brațele pline de căldură ale lui Jordan. Nu Barbara este de învinuit pentru ceea ce s-a întâmplat.

– Atunci, cine este? atacă Simone, lipsindu-i siguranța obișnuită, pe fața ei frumoasă fiind întipărite cute care o îmbătrâneau drastic. Domnișoara Gibbon ne-a spus că ea era cu Dani când a fost luată ...

– Era. Dar ...

– Ar fi trebuit să aibă mai multă grijă de nepoata mea, o acuză Simone. Ea ...

– Barbara este cea mai grijulie persoană pe care ar fi putut-o avea Dani în aceste împrejurări, spuse Willow cu calm, evitând privirea blândă a lui Jordan, cu toate că era încă agățată de el. A fost

bodyguardul lui Dani în ultimii trei ani.

– Bodyguard? repetă caustic Simone. De ce naiba avea nevoie Dani de un bodyguard? o contrazise ea. Și unde este Russell? vru ea să știe. Bietul băiat trebuie să-și fi ieșit din minți de îngrijorare!

Willow îi aruncă Barbarei o privire șocată.

Aceasta dădu gânditoare din cap.

– Telefonul n-a fost cel mai bun mijloc de a le spune, se strâmbă ea.

– Să ne spună ce? se ascuți bănuitoare privirea Simonei. Willow ... ce?

– Simone, cred că ar fi mai bine dacă ne-am calma cu toții, interveni Jordan încet, cu brațul încă în jurul lui Willow când o conduse pe canapea și se așeză lângă ea. Willow trebuie să fi avut un șoc puternic și

– N-am avut cu toții? țipă Simone. Ea ...

– Simone, vocea lui David era ușor autoritară. Să ne așezăm și s-o lăsăm pe Willow să ne prezinte propria versiune.

Simone se supuse fără niciun chef, se cocoță pe marginea unui scaun cu mișcări afectate.

– De ce nu este Russell aici? strigă cu iritare. Să nu-mi spui că nu i-ai spus!

– Știe prea bine despre asta, făcu Willow uluită din cap, cu ochi îndurerăți.

– Atunci, de ce nu este aici? se ridică ascuțită vocea Simonei. Să nu-mi spui că voi doi v-ați certat din nou ... Întotdeauna vă certați ...

– Simone, Russell nu este aici fiindcă el este cel care o are pe Dani, o întrerupse Willow liniștită, ținându-și spatele lângă pieptul lui Jordan, în timp ce brațul lui o strânse și mai tare.

Nu îndrăzne să se uite la el, temându-se că ar vedea aceeași

neîncredere șocată zugrăvită pe fața lui ca pe cea a Simonei, și ar fi fost nevoită să se îndepărteze de forța și de căldura lui când simțea că-i vine să leșine. Putea înțelege reținerea Barbarei de a-i spune Simonei la telefon despre implicarea lui Russell, știa că cealaltă femeie n-ar fi crezut-o.

– Nu fi absurdă! rosti Simone cu răutate. El nu ne-ar fi pus niciodată pe jar așa.

– Doamnă Stewart, fiul dumneavoastră o are pe Dani, insistă Barbara cu fermitate.

– De unde știi? izbucni Simone. Pretinzi că cineva te-a lovit și te-a lăsat inconștientă, așa că nu văd cum este posibil să știi ce s-a întâmplat cu Dani. Probabil n-ai fost lovită deloc, ci ai adormit și Dani a dispărut. Russell n-ar fi luat-o niciodată pe Dani fără să-i spună lui Willow. Cred că încerci să-ți acoperi incompetența. Puteai să te întâlnești cu vreun bărbat și ...

– Simone, destul! interveni Willow. Barbara este un bodyguard cu experiență, nu și-ar lua ochii de la Dani cât timp este în grija ei. Cred că nu ascuți ce încercăm să-ți spunem. Barbara nu spune că Russell a întâlnit-o pe Dani în parc și a luat-o să-i dea o înghețată sau ceva asemănător! El a luat-o intenționat pe Dani de la mine și pentru asta a lovit-o pe Barbara până la inconștiență!

În cele din urmă îndrăzni să se uite la Jordan. Ultima dată când se întâlniseră, fusese furios și acuzator; acum, ochii lui străluceau de altă emoție, iar mâna lui era blândă când îi mângâie obrazul pentru a-i șterge lacrimile.

– Fiul meu nu este în stare să rănească pe nimeni, interveni Simone în forță.

– Nu? o sfidă Barbara. Nu cred că știe să facă altceva!

– Barbara, nu! o avertiză disperată Willow, când ghici ce era pe

cale să spună cealaltă femeie.

Prietena ei o privi cu ochii săi cenușii plini de compasiune.

– Trebuie să li se spună, Willow, insistă ea. Este timpul.

– Nu! gemu ea.

– Ar putea fi unicul mod prin care Russell poate fi oprit, insistă Barbara.

Willow știa asta dar nu putea, *nu putea!*

– Spune-ne, Barbara o îndemnă Jordan încet.

– Să ne spună ce? interveni Simone, veninoasă. Mai multe minciuni despre Russell?

– Nu sunt minciuni, doamnă Stewart, spuse Barbara cu regret.

– Jordan, doar nu vrei să ascuți astea?

– Cred că este timpul să aflăm adevărul cu toții, interveni David calm.

– David! Soția lui se întoarse către el. Ele vor să spună mai multe minciuni despre fiul nostru!

– Oare sunt minciuni? se încruntă el.

– Bineînțeles că sunt, ripostă soția lui, pentru a-și scuza neglijența lor față de Dani.

David scutură din cap.

– Willow n-a neglijat-o niciodată pe Dani, de fapt obișnuiai să te plângi că petrece mai mult timp cu ea decât cu Russell.

Simone se înroși.

– O mamă și o soție adevărată știe cum să-și împartă timpul între soț și copil!

– Dar în timp ce erau căsătoriți, nu mi-o amintesc pe Willow uitându-se la Russell cu altceva decât cu teamă și dezgust, înclină el capul.

– Dar de ce a fost de acord să se mărite cu el dacă îi inspiră teamă?

roști Simone, scandalizată.

– Cred că asta suntem pe cale să aflăm, spuse David cu gravitate. Russell este fiul meu și pentru asta îl iubesc, dar chiar și când era copil îmi amintesc că mai bine și-ar fi stricat jucăria preferată decât s-o împartă cu altcineva.

– Așa cum ai spus, era copil, îl puse iritată Simone la punct. Nu înțeleg ce legătură are cu ceea ce se întâmplă acum.

– Nu înțelegi? oftă soțul ei. Poate că nu, deși nu cred că am fost singurul care a remarcat cât de apropiați au devenit Willow și Jordan în timpul șederii ei pe insulă. Nu-i așa, draga mea? o întrebă el pe Willow.

– Da, spuse ea, simțind cum pleoapele îi sunt înțepate de lacrimi pentru înțelegerea lui.

– Dar este ridicol, spuse Simone. Ea și cu Russell urmează să se recăsătorească!

– Așa este? o privi David pe Willow.

Ea înghiți în sec.

– Nu, i-am spus că nu mă pot mărita cu el.

Auzi cum Jordan încetează să respire și se întoarce să se uite la el cu ochi rugători.

El o privi cercetător înainte de a se întoarce încă o dată spre Barbara.

– Spune-ne, o îndemnă el pe Barbara, cu o voce răgușită.

– Da, izbucni Simone, spune-ne ce a făcut Russell de a rănit-o pe Willow, când ea a fost cea care l-a părăsit și i-a luat copilul!

Willow păli, nefiind în stare să răspundă și-și înfipse unghiile în palma lui Jordan, care o ținea.

– Un copil, începu Barbara, pe care Willow îl iubește mai mult decât viața, un copil care există din cauză că fiul dumitale a violat-o

cu sălbăticie și intenționat, fiindcă o sarcină l-ar fi asigurat că se va căsători cu el după ce deja îl refuzase!

Capitolul 10

– Nu cred! Simone se ridică indignată în picioare. Este o minciună, o minciună care să acopere faptul că mi-a păcălit fiul ca s-o ia de nevastă.

Capul lui Willow era plecat și-și dădu seama ca prin ceață că unghiile ei intraseră în pielea lui Jordan, când acesta scoase o batistă albă ca neaua cu care-și înfășură palma, ca apoi să studieze concentrat trei urme de picături de sânge.

Viol. Un cuvânt atât de urât, o faptă atât de urâtă. Și fusese urât și dureros, atât psihic cât și fizic.

Russell îi ceruse să se mărite cu el la a treia lor întâlnire, dar la acea vreme ea știuse că nu-l iubește, că fusese doar zăpăcită de maturitatea și sofisticarea lui. Avea doar șaptesprezece ani, abia ieșită din școală, flatată de atenția lui. El fusese uluit de refuzul ei de a se mărita, deși își revenise bine, invitând-o în oraș la cină, doar ca prieten. Ea fusese de acord, deoarece se simțea vinovată că-l lăsase baltă, deși se opusese puțin când, după cină, o dusese la apartamentul lui.

Ceea ce urmasse fusese cea mai oribilă experiență, cu Russell

spunându-i că era a lui și avea de gând s-o aibă chiar dacă îi va distruge inocența, și o posedase. Îi fusese prea rușine de ceea ce se întâmplase și nu spusese nici măcar părinților ei.

Cinci săptămâni mai târziu, aflase că era însărcinată.

Fusese îngrozită, complet panicată, întrebându-se ce o să se aleagă de ea. Nu fusese nevoie să se îngrijoreze – părinții ei fuseseră mai mult decât bucuroși când, în cele din urmă, le spusese condiția ei, nedând importanță la ceea ce le spusese despre viol, ci doar o trataseră drept “o mică zăpăcită”. Insistaseră să-i telefoneze lui Russell și să-l felicite ca tată.

După aceea, totul se mișcase așa de repede, cu Russell încântat că actul lui de dragoste forțată produsese un astfel de efect. Când Willow încă refuzase să se mărite cu el, le cumpărase părinților ei o casă mai mare și-l promovase pe tatăl ei cu câteva trepte pe scara ierarhică. Când ea continuase să refuze, el folosise copilul nenăscut pentru a o forța. O forțase să facă orice în timpul căsătoriei lor; niciuna dintre dățile când se apropiase de trupul ei nefiind așa violentă ca prima, dar neprimind niciodată vreun răspuns. Cum putea răspunde unui bărbat care o violase?

– El a spus, vocea ei era răgușită de durere, că dacă prima oară n-ar fi avut niciun rezultat, m-ar fi posedat de câte ori ar fi fost nevoie până ar fi ajuns la efectul scontat.

Nu se uita la nimeni, vorbind ca pentru sine, amintindu-și, încă îngrozită de ceea ce i se întâmplase.

– Ce femeie s-ar mărita cu bărbatul care a violat-o? o contrazise batjocoritor Simone.

Willow se uită în sus, simțind cum roșește din cauza furiei.

– Nu eram o femeie, eram o fată de șaptesprezece ani, cu părinți foarte ambițioși!... Se ridică în picioare ... Eu nu-i aveam decât pe ei

și ei vroiau să mă mărit cu Russell.

– Și tu n-ai vrut? o ironiză cealaltă femeie.

– Să vreau un bărbat care mă poseda contra voinței mele, în fiecare noapte a căsătoriei noastre? ... Ochii ei erau ca niște smaralde imense pe fața palidă. Care m-a subjugat total amenințându-mă că-mi expune copilul ca rezultat al violului lui? Frumoasa mea Dani să treacă prin viață cu un astfel de stigmat? se cutremură ea. Aș fi îndurat orice, chiar și abuzul permanent al lui Russell ca să-mi salvez copilul de asta!

– Russell n-ar fi ... n-a făcut ...

– Ba da, a făcut-o, întrerupse ea refuzul Simonei de a accepta adevărul. Oh, am încercat să-i fiu soție, să fac tot ce pot în acest sens, dar de fiecare dată când se apropia de mine îmi aminteam cum m-a violat. Nu-i puteam răspunde, dar oricum m-ar fi posedat. La un an după nașterea lui Dani, n-am mai putut suporta și cred că i se făcuse greață și lui, fiindcă m-a lăsat să plec.

– Cu condiția să-l lași să te viziteze o dată pe săptămână, accentuă Barbara.

Obrajii lui Willow luaseră foc.

– Da, cu această condiție. Mi-a dat custodia lui Dani la divorț cu aceeași condiție, dar ... Îl privi pe Jordan care inspira adânc. Părea supărat, furios de supărat ... Nu m-a vizitat niciodată după divorț ... Își plecă privirea pentru a nu vedea condamnarea din ochii lui Jordan. Ceea ce făcuse ea îl dezgusta. Săptămâna trecută mi-a spus de ce nu m-a vizitat. Mi-a dat un an ca să-mi fie dor de el înainte de a deveni din nou soț și soție. Să-mi fie dor de el? repetă ea cu asprime. Îl urăsc, întotdeauna l-am urât!

– Eu ... Jordan, unde pleci? îl întrebă nedumerită mătușa lui, când acesta se ridică în picioare și se îndreptă cu pași mari spre ușă.

Ochii lui erau reci ca gheața când se întoarse să răspundă.

– Afară.

– Dar ...

– Mă voi întoarce; caută privirea lui Willow și i-o susținu. Promit, adăugă el posomorât și ușa se închise cu fermitate după el.

– Ei bine! spuse Simone, exasperată. Nu este tipic pentru un bărbat s-o șteargă într-un moment ca acesta? El ...

Cu obișnuita ei grație a mișcărilor se prelinse spre podea, inconștientă ajunsese pe covor.

Leșinul era atât de surprinzător, încât pentru un moment, Willow nu putu decât să urmărească uluită cum David și Barbara se aplecau peste femeia inconștientă.

David se uita la ea cu ochi chinuți, brusc mai bătrân decât anii lui.

– Îmi pare rău, Willow, rosti el scurt. Știam că nu ești fericită cu Russell, dar habar n-am avut ... Închise brusc ochii. Simone știe că spui adevărul, doar că nu-l poate accepta încă.

El ținea mâna soției sale într-a lui. Willow îngenunche lângă el, îngrijorată de paloarea celeilalte femei.

– Să chem un doctor?

– Nu. David o ridică în brațe. Dacă aș putea s-o pun pe un pat pentru un timp ...

– Bineînțeles. Eu ...

– Îi voi conduce eu, se oferi Barbara, în timp ce Willow părea pierdută. Tu stai doar jos până mă întorc.

Willow se așeză, ascultătoare. Căsătoria ei cu Russell fusese un coșmar, pe care fusese forțată să-l trăiască din nou așa cum spusese familiei Stewart și lui Jordan. Acesta se arătase dezgustat de ce devenise viața ei fără ca ea să se opună, și nu mai putea suporta să stea în aceeași încăpere cu ea. Nu-l putea învinovăți pentru asta. Se

dezgustase de sine de multe ori în timpul căsniciei cu Russell. Dragostea lui pentru ea era obsesivă, bolnavă, și după un an și jumătate de împărțire a patului cu el, nu mai fusese în stare să stea cu el nici măcar o zi. Se rugase de ea să se întoarcă, dar la acea vreme o angajase pe Barbara s-o protejeze pe Dani, încuviințând ca el să vină s-o vadă o dată pe săptămână, recunoscătoare că nu ceruse nimic altceva de la ea. De obicei, copila era folosită ca s-o facă să încuviințeze ceva, amenințând mereu că va face public concepția ei în urma unui viol. Amândoi știau că Dani era aceea care va prelua povara bârfelor și speculațiilor.

O noapte pe săptămână în brațele lui, nu păruse un preț prea mare în schimbul tăcerii lui, după tot ce se petrecuse înainte. Și astfel, timp de doi ani, el acceptase aceste aranjamente, cel puțin având cooperarea ei în pat, dacă nu și răspunsul.

O singură noapte cu Jordan îi arătase cât de scârboasă găsisse întotdeauna dragostea lui Russell.

Iar Jordan era dezgustat de ea, acum când știa adevărul. Dar el nu trăise cu teama constantă cu care trăise ea, nu putea înțelege slăbiciunea când era atât de puternic. Ea făcuse singurul lucru pe care-l putea face, nu avusese pe nimeni care s-o ajute.

– Willow.

Se întoarse încet să se uite la David cu ochii strălucind de lacrimi.

– Barbara o să stea cu Simone până se trezește, îi spuse el răgușit. Willow ... îmi pare foarte rău pentru ce ți-a făcut fiul meu ... Ochii îi erau înnegurați de durere. Pentru ceea ce încă îți face.

Ea oftă din rărunchi.

– Unii oameni ar spune că mi-am făcut-o cu mâna mea ...

– *Nimeni* nu va spune că ți-ai făcut-o cu mâna ta. Russell a fost întotdeauna foarte posesiv cu lucrurile și cu oamenii. Avea doar un

an când Jordan a venit să stea la noi și totuși luni întregi ne-a făcut viața un iad. I-am cumpărat o mulțime de lucruri în compensație și n-am mai avut niciodată copii pentru cazul în care el ar reacționa în același fel cu ei. Poate că aici ne-am înșelat ...

– Nu voi l-ați făcut pe Russell să fie așa cum este!

– Trebuie început de undeva, Willow, insistă el posomorât. A fost extraordinar de răsfățat fiind copil și când a ajuns la adolescență era de necontrolat, credea că i se cuvine orice, că poate avea tot ce dorea. De obicei reușea să obțină prin insistență și farmec, dar în puținele cazuri când nu obținea, își ieșea din fire, scutura el din cap. Niciunul dintre noi n-a avut nici cea mai mică bănuială despre ce ți-a făcut ție.

– De ce ați fi avut? dădu ea din umeri. M-am măritat cu el.

– Erai doar un copil, bombăni David. Și părinții tăi ... Dumnezeu, dacă ai fi fost fiica mea, l-aș fi omorât pe Russell, nu i-aș fi urat bun venit în familie!

Ea zâmbi în gol.

– Ar trebui să-mi cunoști părinții ca să-i înțelegi. Aveau o fată însărcinată cu patronul tatălui meu, un bărbat care vroia să se însoare cu mine. Și nu cred că au crezut vreodată că Russell chiar m-a violat, adăugă ea cu gravitate. Era întotdeauna atât de fermecător cu ei.

– Asta nu-i scuză ...

– ... pe ei să mă forțeze să mă mărit, adăugă ea batjocoritor . Niciodată n-am gândit nici eu decât așa. De aceea îi văd cât mai rar posibil. Crezi că Simone o să fie bine? schimbă ea brusc subiectul, “trădarea” părinților ei fiind încă foarte dureroasă pentru ea.

– A fost un șoc, se scuză David. Pentru noi toți. Tu și Jordan ...

– Nu există Jordan și cu mine, i-o tăie ea cu fermitate. Mai ales acum.

– Jordan este un om bun ...

– Nu suficient de bun să accepte că m-am măritat și am stat cu bărbatul care m-a violat.

– Nu-l subestima, Willow, scutură David din cap. A fost furios acum, dar nu pe tine.

Nu de furia lui Jordan se temea, ci de dezgustul și de disprețul lui pentru ceea ce făcuse ea. Și își arătase ambele emoții plecând așa cum o făcuse.

– Russell a luat-o pe Dani ca să te facă să te recăsătorești cu el, nu? Întrebă grav tatăl lui.

– Da.

– Și?

Ea înghiți în sec.

– Cred că o să urc să văd ce face Simone.

O luă în grabă pe scări, tremurând așa de tare încât trebui să se oprească la jumătatea drumului ca să se calmeze. Spunând familiei lui Russell ce-i făcuse acesta, nu-i ușurase cu nimic sentimentul de vină și de rușine pe care încă îl avea pentru violul și căsătoria care urmase. Se simțea chiar și mai rău.

– Vreo veste? Barbara se întoarse neliniștită pe scaunul de lângă patul unde zăcea Simone.

– Niciuna, scutură Willow din cap. Cum se simte? se uită îngrijorată la Simone.

– S-a trezit cu puțin timp înainte și i-am dat tranchilizantele pe care doctorul mi le-a dat pentru tine, recunosc Barbara gânditoare. A fost puțin isterică, dar după cum vezi acum doarme.

– Poate că asta-i bine, făcu Willow o grimasă.

– Cum suporti? o privi Barbara îndeaproape.

Ea dădu din umeri.

– Mă simt de parcă tocmai am fost violată din nou, dar voi

supraviețui. De Dani sunt îngrijorată.

– Domnul Stewart pare un bărbat sensibil, remarcă Barbara.

– Este, încuviință Willow din cap. El ... mă crede în legătură cu Russell. Poate ar fi trebuit să-i spun cu mult timp în urmă ... cred încât el m-ar fi ajutat.

– Ai ținut totul închis în tine atâta timp că nu credeam că vei spune vreodată cuiva. Chiar dacă asta te costă fericirea pentru a doua oară, o privi Barbara cercetător.

– Ai văzut reacția lui Jordan, replică ea.

– Ucigătoare, încuviință Barbara.

– Dezgustată, o corectă Willow, posomorâtă.

– Willow, tu ... Barbara se întrerupse când auzi zgomot de porțelan spart. Cred că musafirul nostru are nevoie de ajutor, spuse ea sec.

David stătea în mijlocul bucătăriei, înconjurat de două cești și farfurioare sparte.

– Am vrut să fac cafea pentru voi toți. Îmi cer scuze.

Începu să adune cioburile. Willow îngenunche să-l ajute, luându-i impulsiv una dintre mâinile care-i tremurau.

– Nu-i nimic, îl liniști ea. Dani va fi curând acasă.

El o privi cu ochi torturați.

– Dacă fiul meu îi face vreun rău, îl voi omorî, mormăi el.

– Va trebui să stai la coadă, rosti Jordan cu asprime. Willow, ai ...?

– Dani! Avea ochi doar pentru silueta subțirică stând în fața ei, sărind în picioare să-și cuprindă fiica adorată în brațe. Dani ... Dani! Oh, scumpa mea, ești bine? Plângea și râdea în același timp, atingându-și fiica peste tot pentru a se asigura că era reală și nu o halucinație a sufletului ei chinuit.

– Oh, mami! O față udă de lacrimi se apropie de gâtul ei. Tati a

lovit-o pe Barbara și ...

– Barbara este bine, dragoste, o liniști repede pe fiica ei îndurerată. Este sus acum, cu bunica ta.

Dani se uită la bunicul ei, rușinată, înainte de a-și îngropa din nou fața la pieptul lui Willow.

– Jordan, unde ai ... cum ai făcut ...

– De ce n-o duci pe Dani sus să-i faci o baie? sugeră el blând. Putem vorbi mai târziu.

– Dar ...

– Te rog, Willow. Se uită cu atenție la Dani. Trebuie să mănânce ceva și pare somnoroasă.

Dani era unica ei realitate când o purtă sus pe scări, vorbindu-i blând tot drumul, asigurând-o că acum era în siguranță. Nu știa unde o găsisese Jordan pe Dani, era recunoscătoare că o făcuse.

Dani plânse încă o dată când văzu cu ochii ei că Barbara era într-adevăr vie și sănătoasă, apoi o lăsă pe Willow s-o ducă la baie, cu promisiunea că o va lăsa să folosească jacuzzi.

– Tati m-a dus acolo unde lucrează, începu Dani să ciripească, odată ce fu în apă, înconjurată de bulele care-i plăceau. Mi-a arătat cum să apăs pe butoane la computere. Și am avut sandvișuri și suc de la o mașină. Dar știam că tu și cu Barbara erați îngrijorate pentru că nu v-am spus unde plec și tati a lovit-o pe Barbara ...

– A fost un accident draga mea, minți Willow, privindu-și plină de fericire fiica ei frumoasă ...

Nu va mai lăsa niciodată pe nimeni s-o rănească sau s-o facă să sufere.

– Dar a rănit-o ...

– Doar puțin, o îmbărbătă ea, încercând cu disperare să minimalizeze coșmarul zilei din mintea lui Dani, dându-și seama cât

ar afecta-o dacă ar realiza pericolul în care fusese ... Ca tine când ai trântit ușa peste degetele lui mami.

– El a fost rău, decise Dani cu încăpățănare. Și nu mi-a plăcut să fiu în clădirea aceea mare. Sau să mănânc sandvișuri la prânz și ceai. Mi-a părut foarte bine când a venit unchiul Jordan.

Willow se îndoia că fusese și Russell încântat. Nu-i trecuse prin minte că Russell o va duce la biroul lui, deși chiar pentru acest motiv era o alegere ideală. Slavă Domnului că Jordan se gândise la asta. Nu se putea abține să nu se întrebe unde era Russell acum.

– Sunt sigură că ți-a părut bine, păpușă.

O înfășură pe Dani într-un prosop și o strânse în brațe.

– Îmi dai niște lapte și biscuiți? se alintă Dani.

– Fața lui Willow se însenină când realizează că experiența de a fi luată de tatăl ei nu fusese pentru Dani la fel de traumatizantă cum fusese pentru ei.

– Sigur că-ți dau scumpete, zâmbi ea. Mă voi duce să-ți aduc ...

– Nu poate Barbara să se ducă? se agăță Dani de ea, părând foarte mică și vulnerabilă în cămașa ei de noapte, roz.

Zâmbetul lui Willow rămase la locul lui, deși ochii îi erau înnegurați.

– Să mergem s-o întrebăm.

O jumătate de oră mai târziu, Dani își băuse laptele cu biscuiți, ascultase două povești și stătea pe genunchii mamei sale care o legăna să adoarmă, lucru pe care nu-l mai făcuse de când era bebeluș.

În ochii lui Willow sclipeau lacrimi când privi la micul îngerăș pe care-l ținea, strângându-și brațele protector în jurul fetiței. Russell nu se va mai apropia niciodată de Dani. Niciodată, își jură ea solemn.

– Willow, o chemă Barbara încet din pragul ușii. Te vor la parter. Voi sta eu cu Dani, se oferi ea când Willow fu gata să protesteze.

Doamna Stewart pare să nu se mai trezească!

Willow își așează cu șovăială fetița pe pat, oprindu-se să-i înlătore de pe față părul blond-cenușiu.

– Dacă i-ar fi făcut vreun rău ...

– Dar nu i-a făcut, o întrerupse Barbara. Acum, să n-ai nicio grijă.

Nu voi pleca de lângă ea.

Părăsi camera uitându-se peste umăr la fiica ei, știind că trebuia să discute cu Jordan, dar ezitând să-și părăsească fiica de care se temuse că nu-i va fi niciodată înapoiată.

Nu se așteptase să dea peste Russell când deschise ușa de la salon!

Unul din ochi îi era vânăt, nasul însângerat și gura umflată într-o parte. Cineva îl bătuse ... și recent.

Privirea lui Willow merse peste cameră spre Jordan. El arăta la fel de controlat ca întotdeauna, dar pe obraz avea o julitură pe care n-o avusese înainte și încheieturile degetelor de la mâna dreaptă erau roșii.

– Dani este bine? întrebă el.

– Da. Dar ... ce s-a întâmplat aici? se încruntă ea.

– Amantul tău m-a bătut, șuieră Russell.

Ea își ținu respirația și se uită jenată la David. Una era să crezi că exista o relație între ea și Jordan, și alta s-o pui în vorbe atât de direct. Deși știa cine era Russell cu adevărat. Și știa că Jordan așteptase până o știuse pe Dani departe de orice zgomot, înainte de a-l pedepsi pe celălalt bărbat pentru ceea ce făcuse.

– Nu fi îngrijorată, spuse David posomorât. Nu te condamn că încerci să-ți cauți fericirea cu altcineva după ce fiul meu te-a făcut să treci prin ce ai trecut.

– Prin ce am făcut-o să treacă? se măriră ochii albaștri cu nevinovăție.

– Willow ne-a spus totul, scrâșni tatăl lui cu dezgust.

– Ei bine, aș vrea ca cineva să-mi spună, ripostă Russell. Am realizat mai întâi că ceva nu este în regulă când vărul meu a năvălit în birou cu o față posomorâtă, după ce-l convinsese pe omul de la pază să-i dea drumul și mi-a spus că o ia pe Dani acasă. Eu ...

– E-n regulă, Jordan, îl calmă David când acesta făcu un pas amenințător spre vărul lui, așezându-se în fața lui Russell. Îmi doresc să-l fi lăsat pe Jordan să te omoare, cu câteva momente în urmă, în loc să te rănească puțin. Meriți asta pentru ce ai făcut-o pe Willow să sufere de-a lungul acestor ani!

Russell își pierduse culoarea și nici nu mai arăta așa de sigur pe sine ca de obicei.

– Nu știi ce ... mamă! Privirea lui era fixată pe femeia ciufulită care stătea în pragul ușii. Ce ți s-a întâmplat? se încruntă el îngrijorat.

Toți ochii erau fixați asupra femeii micuțe care se clătina pe picioare.

Dintr-o dată, Simone îi păru bătrână lui Willow, bătrână și fragilă, deși impresia dispăru instantaneu când aceasta întâlni privirea cu ochi albaștri și fermi.

Capitolul 11

Russell veni imediat lângă mama lui.

– Mamă, tu ...

– Nu mă atinge! strigă ea, înlăturând mâinile lui de pe ea de parcă ar fi ars-o și trăgându-i o palmă peste obraz.

– Ești un animal!

– Ce ...

– Mă dezguști! îl fulgeră ea pe fiul ei cu scârbă.

Russell era mult mai șocat de atac decât oricare dintre ei, ridicând o mână să-și frece obrazul, care își pierduse culoarea, în afară de locul loviturii primite.

Willow urmărise scena cu ochi mari și neîncrezători, sigură că Simone credea în nevinovăția fiului său, în ciuda a ceea ce David spusese mai devreme și era sigură că și Russell credea același lucru despre Simone.

– A chemat cineva poliția? întrebă Simone, din nou sigură pe sine.

– Nu încă, o privi Jordan cu ochi îngustați. Nu eram siguri ...

– Telefonează-le acum, îl îndemnă mătușa lui cu asprime. Vreau ca Russell să fie arestat!

– Pentru ce naiba? Întrebă Russell, nevenindu-i să creadă. Am luat-o pe fiica mea pentru o zi și ... Severitatea mamei-sii îl făcu să tacă. Întreab-o pe Willow, mormăi el.

– Nu-i nevoie să întreb pe nimeni despre tine, Russell, știam deja, spuse Simone cu gravitate. Tatăl tău a avut dreptate, te-am răsfățat de copil atât de mult încât când ai devenit adult ai crezut că poți avea orice – sau pe oricine – dacă vroiai.

– Nu știi despre ce vorbești, scutură el batjocoritor din cap. Cred că trebuie să fie un soi de neînțelegere. Willow, spune-le că am avut permisiunea ta s-o iau pe Dani toată ziua.

Privirea lui era dură. Ea îi întâlnește privirea cu teamă, umezindu-și nervoasă buzele.

– Eu ...

– Nu! Întreruperea severă a lui Jordan o făcu să tacă și el veni lângă ea și-i înconjură umerii cu brațul, protector ... N-o s-o mai intimidezi niciodată, o întrerupse el iritat. Cu toții știm că ai luat-o pe Dani fără ca Willow să știe.

– Willow? se uitară la ea cu fermitate acei ochi albaștri și reci.

Brațul lui Jordan o strânse mai tare de umeri, în ochii lui fiind o promisiune când o privi cu tandrețe.

– Willow, nu trebuie să-ți mai fie niciodată frică de el, o asigură blând. Voi avea grijă de tine și de Dani. Întotdeauna.

Gura lui Russell se strâmbă.

– Nu este o promisiune cam pripită s-o faci femeii ... cu care urmează să mă căsătoresc?

– N-aș lăsa-o să se recăsătorească chiar dacă aș ști că-ți răspunde la versiunea ta deformată a iubirii, îi spuse Jordan cu severitate amară. Și știi că nu-ți răspunde.

– Willow urmează să se mărite cu mine, interveni Russell. Nu-i

așa, draga mea?

Ea tresări involuntar la dezmierdarea lui. Dar nu se îndoi nici măcar pentru o clipă că Jordan la va proteja pe ea și pe Dani, știa că nu făcuse o promisiune pripită. La fel cum știa că-i interpretase greșit sentimentele mai devreme, când plecase atât de brusc. Dar vruse să spună mai mult decât doar această promisiune? Avea nevoie de el, nu numai ca să aibă grijă de ea și de Dani, dar s-o și iubească.

Se întoarse către Russell cu spatele foarte drept.

– Ți-am spus deja că nu mă voi căsători cu tine, spuse ea calm. Nu s-a întâmplat nimic care să-mi schimbe hotărârea, îl privi ea sfidător.

– Nu?

– Nu! Willow și Jordan răspunseră în același timp, Willow uitându-se nesigură la Jordan, care stătea țeapăn lângă ea.

– Russell, când tatăl tău a spus că Willow ne-a spus totul, a vorbit serios.

Surprinzător, Simone fu cea care intervenise ...

– Știm ce i-ai făcut acum cinci ani și cum ai tratat-o de atunci, continuă ea fără milă. În ceea ce mă privește, eu nu mai am un fiu numit Russell ... Se întoarse în altă parte ... David, cheamă poliția și spune-le că avem persoana care a răpit-o pe Dani.

– Mamă, nu! sări Russell în fața ei, cu o figură imploratoare. Nu știi ce v-a spus Willow, dar sunt sigur că numai minciuni. Ea ...

Maică-sa îl privi cu ochi de gheață.

– Te-am numit animal cu puțin timp în urmă și acum cred că este o insultă pentru regnul animal! Ești agresiv și obsesiv.

– Am iubit-o ...

– Nu cunoști înțelesul acestui cuvânt! Îi aruncă Simone. Mi-e rușine de tine. Doar acum îmi dau seama ce nedreptate i-am făcut acestui copil în toți acești ani.

– Acest “copil” are o aventură cu Jordan ...
– El o iubește, îl corectă Simone cu asprime. Și cred că până la urmă poate își va găsi pacea și fericirea cu el Așa sper, adăugă ea cu simțire.

– Sunteți cu toții foarte virtuoși, nu? îi luă în râs Russell, renunțând să se mai prefacă. OK, am forțat-o pe Willow să rămână însărcinată, să mă ia în căsătorie, să trăiască cu mine. Dar ea nu s-a descurcat deloc rău – este bogată și faimoasă, acum.

– Habar n-ai, nu-i așa? spuse Simone, compătimitor. Nici n-ai idee ce i-ai făcut lui Willow, scutură ea din cap. Ești lipsit total de morală și de conștiință.

– Se poate, o ironiză el. Dar nu sunt atât de prost să stau aici și să mă las arestat ... Privirea lui se îndreptă spre Willow, care era învăluită protector de brațul lui Jordan ... Sper să te faci fericită!

Cu o secundă în urmă stătea în salon cu ei, pentru ca în următoarea să dispară. Willow se întoarse pe jumătate spre bărbatul care o ținea protector lângă el.

– Jordan ...

– Lasă-l să plece, scutură el din cap. Nu va ajunge departe ...

– Dar ...

– O să te fac fericită, Willow ... O întoarse în brațele lui. Te iubesc foarte mult și vreau să te iau de soție.

Ea se înroși, uitându-se jenată la Simone și la David.

– Nu ține cont de noi, draga mea, zâmbi David cu tristețe. Simon și cu mine vom merge în bucătărie să facem tuturor câte o ceașcă de ceai. Willow îi întoarse zâmbetul, mișcată.

– După efortul dumitale de mai devreme, nu sunt sigură că serviciul meu de ceai va mai suporta!

– Nu fi îngrijorată, mă voi ocupa eu, se oferi Simone,

apropiindu-se cu agilitatea ei obișnuită s-o sărute pe Willow pe obraz. Bine ai venit în familie, draga mea. N-am crezut înainte că ți-aș spune vreodată așa ceva, realizează ea încruntându-se. Știu că nu-l vei ierta niciodată pe Russell pentru ce ți-a făcut; și în fond, de ce? adăugă ea cu amărăciune. Dar te rog să mă ierți pentru nedreptatea pe care ți-am făcut-o.

– N-aveai de unde să știi, o îmbrățișă Willow impulsiv pe cealaltă femeie.

Simone își înăbuși câteva lacrimi când se întoarse spre soțul ei.

– Hai, David, spuse ea cu vechea autoritate. Nu înțelegi că vor să fie singuri? Putem chema poliția din bucătărie.

Willow se mută stingherită în cealaltă parte a salonului, odată ce Simone și David trecuseră în bucătărie. Jordan spusese că o iubește și era evident că n-o disprețuia așa cum crezuse la început, dar acum putea să se ofere s-o ia în căsătorie din milă. Și n-ar suporta dacă așa ar fi făcut!

El o privi cu precauție în timp ce ea îi evita privirea.

– Te iubesc, Willow, spuse el încet.

– Adevărat? se încruntă ea.

– Îmi dau seama că nu așa trebuia să-ți spun, dar ... dar aveam nevoie să-ți spun, să alung durerea și tulburarea din privirea ta.

– Ai reușit să faci asta! schiță ea un zâmbet trist.

– Dumnezeule, când mă gândesc cât ai suferit! Mai devreme, a trebuit să plec fiindcă nu puteam suporta să te privesc, știind cum te-am abandonat.

O furie rece îi traversă fața și un mușchi i se zbătu în maxilarele încleștate.

– M-ai abandonat?

– Dacă aș fi fost mai bun cu tine în trecut, poate ai fi fost în stare

să mi te confesezi, spuse el posomorât. În loc de asta, te-am insultat.

– Nu ți-aș fi spus, Jordan, îl asigură ea liniștită.

– Ar fi trebuit! Doamne, aș fi vrut să știu mai de mult ... am fost suficient de blând cu tine? o privi cu ochii lui căprui.

– N-aveam nevoie de blândete din partea ta, vorbi ea răgușit. În acea noapte cu tine, a fost prima dată când am cunoscut plăcerea fizică, adăugă ea înroșindu-se la față.

– Fiindcă mă iubești? întrebă el încordat.

– Eu ...

– Înainte de a-mi răspunde, lasă-mă ... să-ți spun ceva. Ochii lui străluceau febril. M-am îndrăgostit de tine când Russell te-a adus acasă ca soția lui. Este adevărat, Willow, insistă el când o văzu că i se oprește respirația a neîncredere. Dar erai căsătorită cu vărul meu, îi așteptai copilul. Era evident că te iubea și m-am disprețuit pentru că țineam la o femeie care părea să fi reușit să-i dea lui Russell ceea ce Claudia nu izbutise să-mi dea mie. M-am convins pe mine însumi că tu erai ca ea, apucătoare și ambițioasă și, când l-ai părăsit pe Russell după optsprezece luni de căsătorie și el ți-a acordat atâția bani la divorț, am fost cu adevărat convins. Mi-am spus că familia – și cu mine – ne-am descotorosit de tine, dar când am aflat că vii la Jersey săptămâna trecută, nu m-am putut ține departe de tine.

– Jordan, nu trebuie să-mi spui nimic din toate acestea ...

– Trebuie s-o fac, dacă este nevoie să te conving că te-am iubit de foarte multă vreme și n-am recunoscut din cauza milei sau vinovăției, așa cum ai gândit tu. Știam asta, mormăi el când ea se înroși vinovată. Willow, te-am iubit înainte de a ști toate acestea. Și cred că și tu mă iubești.

Ea dădu capul pe spate provocator, anii de ascundere a emoțiilor adevărate făcând-o precaută.

– Crezi?

– N-ai fi venit la mine în acea noapte dacă nu m-ai fi iubit. Dragostea fizică era ultimul lucru pe care-l doreai, și totuși aveai nevoie de ea, de la mine.

Lacrimile înțepau pleoapele lui Willow.

– Te iubesc ...

– Oh, Willow ...

– Dar nu mă pot căsători cu tine.

– De ce nu? se răsti el. Vreau mai mult ca orice să am grijă de tine și de Dani.

Willow se întoarse cu spatele.

– Asta-i problema, Jordan, oftă ea. Indiferent ce se întâmplă după ziua de azi, Russell se va întoarce într-o zi înapoi în viața mea, va fi întotdeauna o amenințare a fericirii noastre, ca un nor negru care nu se împrășteie niciodată. Am trăit cu această amenințare timp de cinci ani și nu i-aș cere nimănui să împartă asta cu mine.

– Nu-mi ceri mie; eu îți cer ție. Ne iubim unul pe celălalt și o să ne căsătorim. Russell a făcut tot ce a putut ca să-ți distrugă viața, dar eu intenționez să am grijă să nu mai cunoști niciodată o zi nefericită.

– Este un ordin ... domnule? zâmbi ea.

Jordan îi întoarse zâmbetul.

– Lasă-mă să te fac fericită, Willow. O luă în brațe. Fă-mă fericit, o îndemnă el răgușit, buzele lor aproape atingându-se.

– Nu va fi ușor, spuse ea, cedând.

– Se spune că niciodată nu este ușor ceea ce meriți. Și tu meriți. Spune da, Willow. *Te rog!*

Îl iubea; nu se îndoia că și el o iubea la fel, îi vedea iubirea în căpruiul catifelat al ochilor.

– Eu ... da, spuse ea cu putere. Da, mă voi mărita cu tine îi zâmbi

ea, mișcată.

– Iubita mea! Buzele lui le cereau pe ale ei, flămânde, dulceața sărutului dovedindu-i și mai mult cât de profund o iubea acest bărbat.

– Noi ... trebuie să fie poliția, spuse el îndreptându-și spatele când sună soneria, ochii lui fiind plini de îngrijorare. Spune-le adevărul, draga mea și ... Ce naiba? Se grăbi spre ușă, în timp ce Simone scosese un țipăt.

Un polițist stătea la ușă. Simone era susținută de David, în timp ce plângea cu sughituri.

David se întoarse spre ei cu ochi plini de durere.

– Mașina lui Russell a derapat pe o pată de ulei din drum și a intrat în coliziune cu un camion. Este mort, le spuse el, năucit.

Scumpo, încetează să te mai agiți atâta cu părul! glumi Jordan. Oricum, nimeni nu se va uita la tine!

– Mulțumesc foarte mult! se strâmbă ea, deși sclipirea de iubire din ochi îi contrazicea tonul.

– Ți-ai făcut datoria, iubita mea, spuse el așezându-se pe o parte a patului.

– Da? îl ironiză ea. Atunci, pe viitor, dormitorul acesta îmi aparține în întregime?

– Oh, nu, răsă el încet. Încă am nevoie de tine, o sărută încet pe buze. Dar Simone și David vor dori să se uite la tânărul stăpân Justin de acolo.

Amândoi se uită drăgăstos la fiul lor de două zile, care dormea lipsit de griji în pătuțul de lângă pat. Trecuseră aproape doi ani din noaptea în care Jordan îi ceruse lui Willow să se mărite cu el. Fuseseră ani buni, ani fericiți pentru toți dintre ei. Îi luaseră trei luni după nuntă lui Dani, ca să-i spună lui Jordan "tăticule", fiindcă asta

simțea că era pentru ea.

Moartea lui Russell fusese o eliberare tragică pentru Willow, deși îi părea rău pentru Simone și pentru David, care erau zdrobiți. Dar, treptat, reușiseră să treacă peste asta, îi vizitaseră pe Jordan și pe Willow la casa lor din Londra, iar acum așteptau exaltați la ușa dormitorului să-l vadă pe noul lor “nepot”.

Willow insistase, spre necazul lui Jordan, ca bebelușul să fie născut acasă și mai apoi, el aprobase din toată inima când văzuse încântarea de pe fața lui Dani când își vizitase fratele doar la câteva minute după ce fusese născut. Dani stătuse privind fața roșie a nou-născutului cu mare atenție, înainte de a anunța cu o voce solemnă că era “frumos”. Alergase să-i spună Barbarei, prietena și confidenta lor, totul despre el. Cu moartea lui Russell, Willow și Dani nu mai aveau nevoie de protecție împotriva lui, dar Barbara devenise atât de mult o parte a familiei, încât rămăsese s-o ajute cu Dani cu noul copilăș, și-l liniștise pe Jordan în noaptea dinainte, când soțul lui Willow, atât de sigur pe el, păruse să leșine aproape la intrarea fiului său în lume.

Willow îi luă mâna într-ale ei, mulțumită că acest bărbat minunat o iubea, că găsiseră atâta fericire împreună.

– Te iubesc, îi spuse ea.

– Și eu te iubesc, o mângâiară ochii căprui de catifea. Îți mulțumesc că ne-ai completat familia cu fratele lui Dani.

O familie. În cele din urmă avea o familie pe care o iubea și era iubită de ea. Și cel mai mult din toate, îl avea pe Jordan. Nu mai avea nevoie de nimic altceva.

Sfârșit